

Împreună
suntem mai puternici !

38

Viața noastră

Revistă cu apariție variabilă de cultură și viață aparținând
Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad
Nr. 38 • Ianuarie • 2018

Număr omagial

Bârlad, sec. al XIX-lea

Bârlad, sec. al XXI-lea

1898

1932

1954

2018

24 ian.

23 iunie

8 oct.

24 ian.

Revista „Viața noastră”

Revistă de cultură și viață aparținând Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad

Din cuprins

Vasile FILIP <i>Poeemele anului</i>	3	Edith DUMITRAȘCU <i>Mesaj aniversar</i>	11	Petruș ANDREI <i>O Casă a tuturor vârstnicilor</i>	16	Mircea MAMALAUCA <i>Gânduri la ceas aniversar</i>	22	Mihaela PLEȘU, Ana-Maria BEJENARU <i>O colaborare de succes</i>	30
Gruia NOVAC, Lucian GRĂDINARU <i>Însemnele și Imnul C.A.R.P. „Elena Cuza”</i>	4	Eduard-Andrei POPICA <i>La mulți ani, C.A.R.P. Bârlad ! (Mesaj aniversar)</i>	12	Răzvan-Andrei ACOSTIOAIEI <i>C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, cu oameni, despre oameni și pentru oameni</i>	17	Dragomir DIACONESCU <i>Unire și ajutor</i>	22	Oana ROTARU <i>Despre bunici</i>	31
Nicolaie MIHAI <i>Suișul continuu continuă... (Editorial)</i>	5	Roxana MIRON-FERARU <i>C.A.R.P. Bârlad - un partener socio-cultural al bărlădenilor de toate vârstele (Mesaj aniversar)</i>	12	Roxana MIRON-FERARU <i>Când Biserica își dă mâna cu Școala, familia are cel mai mult de câștigat</i>	18	Zîna TĂMĂȘANU <i>C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad = muncă, dăruire, reușită</i>	23	Daniela TEODORU <i>Mesaj aniversar</i>	32
Gheorghe GHERGHE <i>Un veac și două decenii</i>	6	Gabriela CREȚU <i>Pentru un proiect mai bătrân decât România, la mulți ani ! (Mesaj aniversar)</i>	13	Mircea FITCAL <i>Mesaj aniversar</i>	18	Mădălina DANIȘ <i>Mesaj aniversar</i>	23	Vasile CHELARU <i>C.A.R.P. „Elena Cuza” - o oază de lumină în arhitectura socială a Bârladului</i>	33
Gruia NOVAC <i>Un text cu caracter monografic</i>	7	Mitrița DULGHERU <i>Mesaj aniversar</i>	13	Dumitru ANDREI <i>Aspirații, speranță și încredere</i>	19	Gabriela DRĂGAN <i>C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad se pregătește pentru următorii 120 de ani...</i>	25	MESAJE ANIVERSARE 34-42	
Alina HELGIU <i>Din suflet, dragoste și respect (Mesaj aniversar)</i>	8	Daniel OLTEANU <i>Mesaj aniversar</i>	14	Vlad-Andrei HRISCU <i>Mesaj aniversar</i>	19	Ștefan CONSTANTINCIU <i>Mesaj aniversar</i>	26	Gruia NOVAC <i>Maladia reveriei practice</i>	43
P.S. IGNATIE <i>C.A.R.P. Bârlad - o instituție unde tinerețea sufletului își află casă</i>	9	Florentina Loredana DALIAN <i>Gând la aniversare</i>	14	Andrei-Nicolae MIHAI <i>Gânduri din zămbete și răni (Mesaj aniversar)</i>	20	Dumitru V. APOSTOLACHE <i>C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, instituție adultă</i>	26	Vasile CHELARU <i>Iubire fără sfârșit (proză scurtă)</i>	44
Preda NEDELICU <i>120 de ani de existență</i>	10	Vasile CHELARU <i>Mesaj aniversar</i>	15	Ritta MINTIADE <i>Să trăiască, să crească, să înflorească!</i>	20	Ecaterina TELETIN <i>Informațiile despre o viață naturistă, preocuparea permanentă a pensionarilor din Bârlad</i>	27	Serghei COLOȘENCO <i>Rebusul la bilanț</i>	48
Lucian TIMOFTICIUC <i>Mesaj aniversar</i>	10	Vasile CÂRCOTĂ <i>Un gând solemn</i>	15	Teatrul „Victor Ion Popa” <i>Mesaj aniversar</i>	21	Virgil VESEL <i>Pensionarii și protecția mediului</i>	28	Nelu VASILE <i>Selecție epigrame</i>	49
Dumitru BOROȘ <i>Mesaj aniversar</i>	11	Mihaela OPREA <i>Mesaj aniversar</i>	16	Teodora ZALDEA <i>Cu respect și drag (Mesaj aniversar)</i>	21	Alina BUTNARU <i>Relația vârstnicilor cu Muzeul „Vasile Pârvan”</i>	29	REBUS <i>Nelu Vasile, Serghei Coloșenco, Costel Filiuță</i>	50
Carolina BOROȘ <i>C.A.R.P. - o oază a spiritualității (Mesaj aniversar)</i>	11							Gruia NOVAC <i>Plugușor întârziat (rit vechi)</i>	55

Coperți (concepție): Gruia NOVAC

Colectivul de redacție

- Gruia NOVAC (Coordonator)
- Serghei COLOȘENCO
- Nicolaie MIHAI
- Teodora ZALDEA
- Petruș ANDREI
- Emil Cosmin MIHAI

Tehnoredactare:

- Bogdan ARTENE

Adresa redacției:

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR „Elena Cuza”
Str. Nicolae Iorga nr. 7A, cod 731182, Bârlad, jud. Vaslui, et. 2, cam. 13
Tel.: 0235 421 340, Fax: 0235-421.341, 0235-425.933
E-mail: revista@carpbarlad.ro
Web: www.carpbarlad.ro

Tipărit la S.C. IRIMPEX S.R.L. Bârlad
ISSN 2247 – 3580; ISSN-L = 2247 – 3580

Responsabilitatea pentru conținutul textelor aparține autorilor.

2018 - Anul omagial al unității de credință și de neam Anul comemorativ al făuritorilor Marii Uniri - 1918

Poemele anului

de

Vasile FILIP (Iași)

Chemare

Vă chem cu glas de bucium și de om
Reverberând într-un profund ecou,
Să ne-adunăm, sub strămoșescul pom,
Să răsădim pădurile din nou.

Să curgă din izvoare apă vie
Și grai străbun din gura cea de rai,
În vatra noastră focul viu să fie,
Înveșnicit în vatra ta să stai.

Vom bate timpul doar șezând alături,
Din rădăcini nimic nu ne va scoate.
Răzbatem prin furtună de omături,
Pădure nouă răsărim din cioate.

Sub semnul Crucii năzuim a face
Lumină lină în fereastra sfântă.
Să netezim cărarea către pace,
Căci Domnul nostru bine ne cuvântă.

Vă chem cu glas de doină și baladă,
Cu vocea celor care au să vină,
Să facem codru din firava mladă ,
Să fim din nou furnică și albină.

Închinare

S-a fost sculat Măria Sa-n Suceavă
Și glas de bucium a pornit chemare
Și limbi de clopot bat cu-nverșunare
Și geana Doamnei iarăși e jilavă.

Moldova toată și-a urnit tăria
Și-n jurul lor o rânduiesc hatmanii.
S-a dat de zvoană c-au pălit dușmanii,
Cu gând hiclean de-a primeni domnia.

Măria Sa mângâie buzduganul
Și-i zvârle Șendrii o poruncă-n taină.
Îi sună zaua sub domneasca haină,
Bătrânul Nistru și-a zburlit limanul.

A fost să se reverse o lumină
Peste Moldova dârză și întreagă.
Cu fir de aur soarta ni se leagă
De visul vechi cu ardere divină.

Dar visele sub vânturi se destramă
Și-n locul loc pustia se așează,
Iar Soarele apune în amiază
Și voci haine către hău ne cheamă.

Moldova noi am fost tăiat-o-n două,
Hotarul strâmb prin inima ei trece
Ca un cuțit înveninat și rece.
Nevrednicia ne-a fost dată nouă.

Măria Ta, nu-ți cerem îndurare,
Icoana ta se cade să ne certe.
Nici Cerului nu-i cerem să ne ierte,
Păcatul nostru iertăciune n-are.

Ne-am prefăcut în făcători de rele,
Iar ochiul nostru nu mai poate plânge.
Flămânzi de ură și-nsetați de sânge,
Până și cerul îl prădăm de stele.

Moldova ne-ai lăsat ca pe-o comoară,
N-am fost în stare s-o păstrăm întreagă.
De-acest păcat nici moartea nu dezleagă,
Luăm cu noi această grea povară.

Un braț hain au fost tăind în două
Un trup întreg, pulsând același sânge.
Zadarnic, Doamne, ochiul nostru plânge –
Durerea veche e durere nouă.

Veni-va poate timpul izbăvirii,
Mlădițe noi vor da din rădăcină.
Icoana ta mai picură lumină,
Nimic nu este deasupra firii.

Nu ne hrănim, Mărite, cu fantasmе,
Istoria ne este călăuză.
Pe turta noastră noi nu tragem spuză,
Dreptatea și mândria nu sunt basme.

Măria Ta, noi nu cerșim iertare,
Suntem nevrednici de această milă;
Ne doare, însă, starea cea umilă,
Iar neputința mai adânc ne doare.

Când aprig se dezlănțuie furtuna,
Doar crengile copacilor se frâng,
Iar oamenii puterile își strâng,
Din cele multe răsărind doar una.

Mai credem deci în îndreptarea legii
Cât timp mai bat luminile-n fereastră.
În adevărul și-n dreptatea noastră
Ne cresc copiii și ne mor moșnegii.

De-aceea astăzi îți aducem slavă,
Ne ești izvorul cel cu apă vie.
Un glas de bucium pare că învie
Și limbi de clopot în vibrare gravă.

.....
Aștept să se întâmple o minune –
Pe Ștefan Vodă să-l mai văd călare
Și dinspre Putna să aud chemare...
Mai multe eu nu pot a vă mai spune

Din adevăruri să-mpletim cunună,
Istoria nu-i doar o carte groasă.
Înstrăinații să se-ntoarcă-acasă –
Pământ și oameni iarăși împreună.

Însemnele și Imnul C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad

Stema

Drapelul

Imnul

Acasă este vatra românească
Care îți dă statornicie.
Aici iubirea-ncepe să renască
Pentru români și pentru glie.

Refren: În toate ne unește **Omenia**,
Credința că putem mai mult,
C.A.R.P. ne e gospodăria
La care toți visam demult.

Acasă ne așteaptă Doamna Cuza,
Ea ne îndeamnă să ne ajutăm,
C.A.R.P. ne este călăuza,
De-aceea strălucirea i-o păstrăm.

Muzica: Lucian Grădinaru
Versuri: Gruia Novac

Refren

STROFA 1

A CA-SĂ ES-TE VA-TRA RO-MÂ NEAS-CĂ CA-RE ÎȚI DĂ STA-TOR-NI CIE A-

REFREN

ICI IUB-EA-N-CE-PE SĂ RE NAS-CĂ PEN-TRU RO-MÂNI ȘI PEN-TRU GLIE ÎN TOA-TE NE U-NE-ȘTEO-ME

NI-A CRE-DIN-ȚA CĂ PU-TEM MAI MULT C A R P NE E-GOS-PO-DĂ RI-A LA CA-RE

STROFA 2

TOȚI VI-SĂM DE-MULT A CA-SĂ NE AȘ-TEA-PTĂ DOAMNA CUZA EA NE ÎN-

DEA-MNĂ SĂ NE A-JU-TĂM C A R P NE ESTE CĂ-LĂ U-ZA DEA-CE-EA STĂ-LU CI-REA I-O PĂS-

TRĂM

Suișul continuu continuă...

Mugurul din vârful median al bradului se maturizează neconținut. El nu crește. El trage în sus, numai în sus, mirificul con de crengi veșnic verzi, ca o victorie pe care numai Divinitatea e capabilă s-o evalueze. Noi doar constatăm, admirăm, ne maturizăm și brusc, **odată**, dar numai **o dată**, rămânem în urmă, intrăm în neant, în timp ce El, **Mugurul**, El, **Bradul**, continuă, ținând înaltul, supărând parcă eternitatea...

Casa Pensionarilor din Bârladul pe care nimeni nu-l va putea scoate din vechimea lui seculară este asemenea **Mugurului** din vârful central al bradului, pornit spre Soare acum 120 de ani și devenit **Bradul** de azi, a cărui splendoare nu mai poate fi tăgăduită de nimeni.

Haina noastră de sărbătoare a devenit strai tradițional, cu care ne înfățișăm în fața Dumneavoastră, localnici iubiți, precum și oaspeți dragi de pe cuprinsul (încă) românesc, primindu-vă cu rostiri cvasitimide, dar sincere și concrete, lăsându-vă libertatea întreagă de a ne descoperi faptele care ne recomandă.

Trunchiul nostru e viguros, fiindcă a ajuns peste centenar, iar cele 32 (treizecișidouă) de crengi verzi își întind cetinile tocmai din lunca Prutului, care-și curge tristețea de a-și îndeplini falsul rol de hotar între frați, până-n Slănicul – Moldovei de pe versantul estic al Munților Nemira. Un mic „imperiu” al încrederii, al întrajutorării și Omeniei.

Metaforic prezentată, aceasta e **Casa Noastră, C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad**. Noi, vremelnicii prin lume, ne vom trece ca florile câmpului. Dar **Casa Noastră** va dăinui. Cât Bârladul.

Fie ca la Centenarul viitor, numărul „crengilor” să crească și să înflorească!

La mulți ani!

24 ianuarie, 2018

Bârlad

Magistr.(pens.) Nicolaie MIHAI,

Președinte

Salariații C.A.R.P. „Elena Cuza”

Gheorghe GHERGHE

FILE DE ISTORIE SENTIMENTALĂ

Un veac și două decenii

Suntem în secolul XXI, atunci, în 1898, lumea trăia în secolul XIX, secolul XX fiind unul de mijloc. A trecut mult timp de atunci, lumea a trăit în trei secole. Ziua de 24 ianuarie 1898 a fost aleasă pentru ctitorirea unei societăți, a unei organizații de grup, cu scopul întrajutorării. A fost aleasă special fiind o zi de sărbătoare, o zi simbol al unității. Dacă într-o sută de ani trăiesc trei generații, în 120 de ani soarele a încălzit și luminat patru generații. Pentru noi pensionarii cei trecuți de 60 de ani atunci călcau pământul străbunicii noastre. Nu i-am cunoscut, ochii noștri i-au întâlnit pe bunici și, văzându-i pe ei, i-au înțeles pe părinții lor. Au trăit în vremea regatului român, a României Mici, în urma primului rege al României, Carol I. Noi pensionarii de azi, l-am condus în veșnicie pe ultimul rege, Mihai I. Minte să ne dea Dumnezeu să găsim calea veșniciei pentru neam și România Unită. Strămoșii noștri s-au bazat pe trei stâlpi educativi: biserica, școala, armata, azi șubreziți de globalizare.

Suntem în anul centenarului Marii Uniri înaintea acestui an astral, cu două decenii înainte, un grup de funcționari și pensionari educați în sprijinul ordinii civice, al autogospodăririi, s-au adunat într-o zi simbol al unității române, 24 ianuarie, și-au „dat mână cu mână” s-au unit pentru a fi mai puternici, pentru a se sprijini unii pe alții pentru a avea un ajutor al bătrâneții și al opusului. Nu erau mânați de forțe oculte, nici de gânduri ascunse; se urmărea binele general. Nu se pune la cale o afacere, nu era nimic confidențial, totul era la vedere, statutul era simplu, egal pentru toată lumea, nu existau condiționări, nu erau privilegiați, toți aveau aceleași drepturi și obligații. Nu avea nimeni pensie specială avea fiecare de la stat cât putea acesta să dea. Nu specula nimeni neputința statului, nu se pune nimeni deasupra, nu era nimeni sacralizat. Toți și fiecare își serveau statul și neamul fără condiționări, era o vreme a educației bunului simț.

În 24 Ianuarie 1898 s-au unit funcționarii, marea majoritate de atunci a salariaților, în Bârlad, erau ca angajați la stat. Din această cauză, societatea s-a numit „Funcționarul”. Exemplul lor a fost luat, peste un an, în 1899, de elevi, la început de an, pe 1 Ianuarie. Atunci, s-a înființat „Casa de Ajutor” pentru elevi din județul Tutova. Funcționarii și elevii erau categorii sociale cu o anumită cultură cu capacitate organizatorică cu o educație civică, formată în respectul ordinii și legii. Peste acea generație a trecut războiul mondial, sute de mii din ei au pierit, fii lor în

opinci și cu căciulă de oaie pe cap au bătut pas de defilare în Budapesta. Ei sunt cei care au făcut România Mare.

După război într-o altă lume cu o altă legislație, s-au reorganizat. Numărul angajaților și al pensionarilor se mărise. În acea vreme au trăit bunicii, oameni modești, sfioși cu frică de Dumnezeu, cu respect de neam și țară. A fost o altă etapă a evoluției neamului. A fost nevoie de reorganizare și în 23 iunie 1932 s-a constituit Asociația pensionarilor Tutoveni din orașul Bârlad. S-a făcut apel la unirea tuturor pensionarilor, ca „singurul mijloc care ar face toate guvernele să respecte mai bine dreptatea masei pensionărești și funcționărești”. Era o asociație unde nu se făcea politică, – ci se căuta pe toate căile legale să se apere interesele pensionarilor. Se simțea nevoia nu numai a unei instituții care să le protejeze interesele, dar și de o instituție în care cei în vârstă să găsească un cadru de manifestare a spiritualității. Pentru a veni în sprijinul nevoilor, dar și pentru a proteja membrii de anumite audiențe referitoare, încă de la prima formă de organizare, s-au instituit ajutoare pentru anumite momente ale vieții, ajutoare de boală, ajutoare de înmormântare, împrumuturi cu dobânzi mai mici ca ale băncilor. Se organizau serbări, baluri, comemorări, se colabora cu alte instituții și asociații.

În multe momente pensionarii au răspuns „prezent” la chemările solicitărilor instituțiilor de stat. Nu se putea altfel, pensionarii erau oameni învățați cu disciplina, munca organizată, erau patrioți își iubeau țara și neamul, își căutau împlinirea în locurile natale, își pregăteau veșnicia în țărâna patriei. Idealurile pentru care s-au asociat au fost prezente în toate formele de organizare.

De la „Societatea Funcționarul-24 Ianuarie 1898” s-a trecut în 1932, la Asociația Pensionarilor Tutoveni din orașul Bârlad, apoi în 1954, la casa de Ajutor Reciproc A Pensionarilor Bârlad.

Mulți membri ai Consiliului de Administrație și mulți colaboratori au activat benevol dintr-un impuls civic. Spiritul acestui mod de muncă trebuie înțeles și permanentizat: „**Să nu se uite de către angajați că nu ei sunt proprietarii, că sunt angajați în slujba celor care îi plătesc.**”

120 de ani de muncă și întrajutorare.

La mulți ani, C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad!

Gruia NOVAC

O MONOGRAFIE CÂT O ISTORIE

Un text cu caracter monografic *

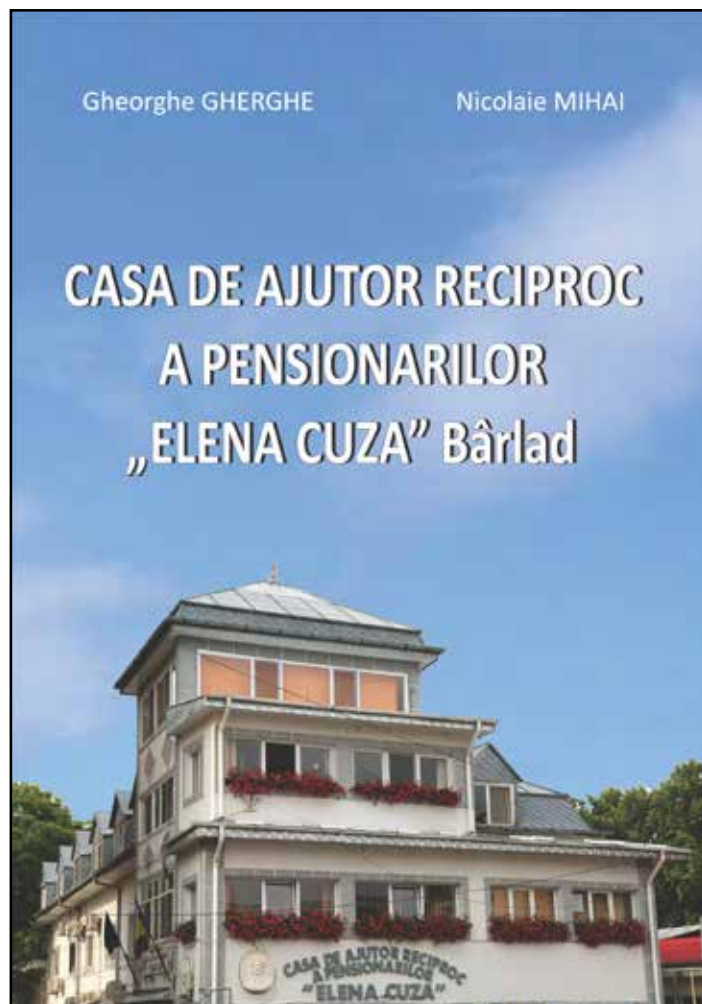
Sigur, volumului acesta îi voi spune **monografie**, chiar dacă reticențele mele subiective, deci neadevărate, ar proferisi despre o vagă senzație de galimatie. Dar numărul copleșitor al paginilor mă dezmeticește și regăsesc sensul adânc al efortului autorilor. Căci, ce este, totuși, o monografie? Raportând esența unei posibile, și drepte, definiții la lucrarea de față, observ că mă aflu în preajma unui studiu de profunzime și extensiune, în care **Gheorghe GHERGHE** și **Nicolaie MIHAI** au încercat să spună cam tot ceea ce este cunoscut despre **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad** (CARP), în cele șase decenii de existență (8 octombrie, 1954), dacă nu cumva data reală a „nașterii” ar trebui împinsă în urmă cu 116 ani (adică 24 ianuarie, 1898).

O astfel de **monografie** devine pretențioasă prin intenția de contribuție exegetică și documentară, în consecință, remarcând că semnatarii sunt excelent informați, încă din perioada premergătoare elaborării și redactării textului, dar având și o viziune critică, polemică, în stare a prețui faptele în semnificația lor întreagă și corectă, autorii s-au completat fericit, mai întâi în zona ideologiei formale, apoi în greaua întreprindere de construcție structurală a lucrării, dând, într-un final luminos, o carte de a cărei utilitate, cel puțin documentară, nu se va îndoii nimeni. A fost cu puțință o asemenea întocmire a scriiturii prezente și grație experienței îndelungate, chibzuite a profesorului Gheorghe Gherghe, zămisitor a nenumărate monografii dedicate unor biserici, mănăstiri și sate din fostul județ Tutova. Priceperea **Acestuia** și ambiția **Celui alt** au dărâmat obstacole iminente din calea proiectului gândit de doi perseverenți, izbândind.

În structura societății umane există o mulțime de organisme, cu scopuri variate, care vin în întâmpinarea cerințelor cotidiene ale cetățenilor. Oneste, ele își îndeplinesc funcționarea obligatiile față de beneficiarii lor, nedepășind însă o cotă valorică medie. La nivel microsocial sunt necesare, la nivel macro rămân insignifiante. Câteva, puține, își depășesc însă condiția utilității comune și, printr-o exhibare a unor posibilități colaterale scopului central, ies din sfera banalului exersat, cu folos, perioade îndelungate, impunându-se, printr-un corolar de activități vizibile, atenției celor sluiți, dar și localității în care își afișează „marfa”. Este chiar cazul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad, care nu mai este de mult o simplă „bancă” de împrumutat bani și de încasat modica dobândă. De-o vreme încoace, cam de prin 2006-2007, când fostul președinte Gheorghe Tănase

a inițiat apariția unei reviste a CARP, numită „Viața noastră”, profilul instituției, insignifiante până atunci, a căpătat alt contur, pregnant, pe care l-a colorat și îmbogățit actualul președinte, Nicolaie Mihai. La nivelul Bârladului, CARP „Elena Cuza” e un reper, e un focar nu numai de sprijin și protecție, ci și de cultură de masă. Monografia de acum este o dovadă, prin care se urmărește figurarea drumului de peste un veac pe care această CASĂ l-a străbătut mereu cu gândul la, mai ales, cei necăjiți...

Aș continua spunând că **cei doi** au scris monografia dintr-un foarte simplu, dar și foarte sibilinic temei: **le pasă de ei, le pasă de noi**. Doar astfel întreaga clădăraie de documente, informații, căutări, justificări, interpretări flancate de curaj, opinii, vizualizări epice sau fotografice, toate capătă o noimă,

efortul explică coerența demersului autorilor care au izbutit să comprime o suficient de lungă **istorie** în doar aproape 250 de pagini științifico-patriotice. Da? Da.

Aminteam, ceva mai în urmă, de structura monografiei. Modalitățile de structurare sunt varii, iar alegerea uneia sau alteia ține de flerul experimentat al realizatorului de plan, de „inspirația” adesea cu inserții mistice. Capitolele, în număr de 13 (sic!), urmează o cronologie impusă de logică, parcurgând toate etapele de la 1898, când în Bârlad, într-o zi de 24 Ianuarie, se înființa „Asociația Funcționarilor Publici”, până în proximitatea apariției lucrării de care ne ocupăm. Bine scrise, într-un stil îngrijit, neocolind expresivul și sentimentalismul ponderat, părțile prefect sudate ale monografiei se prefac într-o oglindă cu ape liniștitoare.

Și pentru că segmentul istoric al acestei **Case** se integrează, *volens-nolens*, într-o istorie seculară, oricât de controversată, a acestui spațiu berladnic, autorii au gândit excelent când, în fruntea tuturor capitolelor, au pus două texte cu acribie documentate și remarcabil redactate, susținute de opiniile unor istorici și lingviști consacrați, consfințiți ca atare de serioasa istoriografie românească. Textele, sugestiv și inspirat, se intitulează: *Bârladul, de când?* și *Numele orașului Bârlad – o etimologie dificilă*. Mă obligă evidența real-logică să remarc aportul profesorului Gheorghe Gherghe în încheierea acestor succinte studii, pentru cei informați fiind de notorietate aplecarea domniei-sale spre cercetarea cu seriozitate a istoriei locului. Subscriu la formularea concluziei finale: „Indiferent de originea sa etimologică, Bârladul își va continua ascensiunea în spațiul spiritual ca urbe distinctă, cu amprentă proprie românească”.

Monografia satisface orice curiozitate, de la cea strict legată de banul încasat și cel cheltuit, felurite tabele și

grafice însoțind textul, până la activitățile cultural-folclorice și sportive, care cel puțin în ultimii ani au crescut în amploare și pretenții, implicând un număr mare de colaboratori și participanți. Comentariile la obiect, rostuite de autori, sunt susținute de secțiunea „Anexe”, care cuprinde reproduceri ale documentelor originale ce fac referire la procesul de devenire a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” în ceea ce ea este astăzi, documente care se regăsesc la Arhivele Naționale, filiala Vaslui.

Împlinirile acestei instituții, multe și de interes, ca de pildă revista *Viața noastră*, precum și câteva neîmpliniri, cum ar fi „Căminul de bătrâni – un obiectiv ratat”, le găsim în paginile monografiei, toate prezentate cu seriozitate și sinceritate, întotdeauna bine studiate, într-un spirit obiectiv și demn.

Monografia *Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad* va rămâne, cu certitudine, un reper pentru activitățile viitoare, un model de relatare și evaluare a intențiilor și posibilităților unei instituții lucrative, care, cu orgoliu reținut și tacticos, a avut ambiția de a oferi membrilor ei și **altceva**, în afară de împrumuturi și ajutoare, din credința că OMUL, indiferent de vârstă, dar mai abitir când e la cea de-a treia, are nevoie și de căldură sufletească ecumenică.

Pentru intenția lor reușită, domnii **Gheorghe Gherghe** și **Nicolaie Mihai**, autorii ostenitori ai *Monografiei*, merită laudele noastre, știindu-se că orice final fericit încoronează o operă. „Finis coronat opus!” Maxima marelui înaintaș Ovidiu (43 î.H. – 17 d.H.) poate suna în Limba Română și așa: *Sfârșit bun, toate bune!*

* Prefața la monografia C.A.R.P. „Elena Cuza”, 2014.

MESAJ

Din suflet, dragoste și respect

Mă simt o norocoasă pentru că azi mă enumăr printre cei care sărbătoresc 120 ani ai C.A.R.P. „ELENA CUZA” Bârlad.

Cine nu a auzit de C.A.R.P. „ELENA CUZA” Bârlad îl invit la „Nunta de aur”, să-i cunoască pe cei care, cu iubire și răbdare, au împlinit 50 ani de căsnicie și, cu emoție pășesc în fața lui Dumnezeu să-i mulțumească pentru viața frumoasă petrecută împreună.

Să-și aducă aminte de bucuria Crăciunului, trăită prin ochii și inocența copiilor care, an de an, vin și-l întâmpină pe Moș Crăciun la „Crăciunul copiilor”.

Să cunoască entuziasmul, competiția și, nu în ultimul rând, nerăbdarea din cadrul concursurilor de peste an, de șah, tenis și cros.

Îi urez din suflet să dăinuiască peste alți 120 de ani, să fie alături de cei în vârstă, dar și cei mai tineri, să promoveze tradiția și datinile strămoșești, mai mult ca niciodată.

La mulți ani și zile senine, iar celor care cred în C.A.R.P. „ELENA CUZA” Bârlad să le ajute Bunul Dumnezeu în gândurile bune.

Ianuarie, 2018

Alina HELGIU

Responsabil administrativ C.A.R.P.

MESAJ DUHOVNICESC

P.S. Ignatie,
Episcopul Hușilor

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor, Bârlad – o instituție unde tinerețea sufletului își află casă

În general, atunci când vorbim de „pensionari”, mintea ne duce cu gândul la ceea ce generic numim „bătrâni”. Evident, este o eroare de gândire. Din păcate, adjectivul substantivizat „bătrân” este conotat și folosit, mai ales de către cei tineri, într-o versiune peiorativă. De aceea, există tendința, aproape instinctuală, de a folosi sintagma „cei în vârstă” în loc de cei „bătrâni”, tocmai pentru a nu scoate din tolbă toate semnificațiile nedrepte care s-au năpustit asupra acestei categorii de vârstă.

Tot fractură de gândire este și faptul că pentru „cei mai puțin în vârstă” bătrânii pot constitui o povară, chiar dacă în toate discursurile lor, adică ale celor care îi disprețuiesc pe „cei în vârstă”, ni se vorbește despre înțelepciunea bătrânilor” acompaniată de urarea făcută, desigur, la tinerețe: „să ajungi bătrâneți fericite” sau „să ajungi la adânci bătrâneți”. Dacă bătrânii sunt o povară, de ce ar mai fi nevoie de „bătrâneți fericite” sau „să ajungi la adânci bătrâneți”? De parca ar exista „bătrâneți” fără bătrâni.

Și pentru a plasa și mai mult inconsecvența de gândire și păcatul celor nu se poartă cu gingășie față de cei bătrâni, poate reieși, din tot ceea ce am spus mai sus, următoarea absurditate: bătrânețile sunt „binecuvântate”, iar bătrânii un mic „blestem” pe capul tinerilor.

Pentru a contracara aceste viziuni păguboase și unilaterale asupra celor bătrâni sau „cei în vârstă”, aș spune că bătrânețea nu ține atât de vârsta biologică, cât de maturitatea spirituală a sufletului. Cred că nu din întâmplare avem în fondul limbii române expresia „a îmbătrâni degeaba”, adică, am spune într-o interpretare mai lapidară și clișeizată, nu a învățat nimic de la viață. Prin urmare, experiența vieții nu a fost folosită ca o șanșă de maturizarea și coacere spirituală.

Pe bună dreptate spunea Fericitul Augustin: „când e vorba de a învăța ceea ce este necesar, nu suntem niciodată prea bătrâni”.

Un psiholog american, James Hillman, avea să surprindă această dimensiune spirituală a ceea ce înseamnă bătrânețea, invocând etimologia acestui cuvânt în limba engleză: „Vechi” (old) este el însuși un cuvânt foarte vechi, derivat probabil, dintr-o rădăcină indo-europeană care înseamnă «a hrăni». Dacă mergem pe urma cuvântului în gotică, norvegiană veche și engleza veche, descoperim că ceva «vechi» e ceva bine nutrit, matur, copt¹.

Având aceste coordonate de înțelegere asupra ceea ce înseamnă bătrânețea, putem spune că această instituție, care împlinește generoasa vârstă de 120 de ani, este casa unde fiecare, prin solidaritate, comuniune, atenție și rugăciune unul pentru altul, își poate trăi frumos tinerețea sufletului, ținând cont de cuvintele pline de duh și înțelepciune ale Sfântului Apostol Pavel: „Bătrânii să fie treji, cinstiți, întregi la minte, sănătoși în credință, în dragoste și răbdare; bătrânele, de asemenea, să aibă în înfățișare sfințită cuviință, să fie neclevetitoare, să învețe de bine, ca să înțelească pe cele tinere să-și iubească soții, să-și iubească copiii. Și să fie cumpătate, curate, gospodine, bune, ascultătoare bărbatilor lor, ca să nu fie defăimat cuvântul lui Dumnezeu” (Tit 2, 2-5).

La mulți ani, plini de Dumnezeu, tuturor ostenitorilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad și să rămâneți pururea tineri cu inima și cu mintea. **Ad multos annos.**

¹ Andrei Pleșu, *Despre inimă și alte eseuri*, București, Editura Humanitas, p. 86.

Panoramă sublimă a municipiului Huși

Preda NEDELCU,
Președinte F.N.P.R.

MESAJE

120 de ani de existență

Sunt onorat să adresez un mesaj de felicitare Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” - Bârlad cu ocazia aniversării înființării, în urmă cu 120 de ani, a asociației a cărei succesoare este.

În a doua jumătate a secolului 19, conform mențiunilor din literatura de specialitate, au apărut, pentru prima oară, **„asociații de ajutor reciproc și prevedere”** - mai întâi ale lucrătorilor tipografici, iar apoi ale altor categorii sociale - care răspundeau și nevoii de evitare a formelor creditului cămătăresc. Scopul statuat al acestor prime asociații: **„să formeze mijloacele pentru ca membrii lor să se adăpostească în viitor de rele, boală, de moarte și alte împrejurări”**.

Orașele în care s-au înființat primele „asociații de ajutor reciproc și prevedere” au fost: Brașov (1846), Timișoara (1851), București (1858), Arad (1865), Sibiu (1876) și într-adevăr, BÂRLAD (1898).

Asociația de Ajutor Reciproc din Bârlad, constituită în 24 ianuarie 1898, a continuat să ființeze, cu diferite denumiri,

modificate după cerințele vremii, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” fiind ultima succesoare.

Cu o multitudine de servicii financiare, sociale și culturale, prestate pentru cei 32.382 de membri și nu numai, această casă de ajutor reciproc a pensionarilor, este o entitate fanion în sectorul său de activitate, stimată nu numai de zecile de mii de membri din Bârlad și alte 31 de localități rurale și urbane din județul Vaslui, ci și de organizații și de toate autoritățile județene și locale.

Îmi face deosebită plăcere să felicit la importantul eveniment menționat, în numele Federației Naționale a Pensionarilor din România, colectivul și conducerea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad – asociație membră a federației noastre - pentru reușita dezvoltării la impunători parametri ai performanței și îi urez să-și mențină laborioasa activitate, în beneficiul pensionarilor.

Ianuarie 2018

Acum 120 de ani s-au pus bazele unui așezământ, care demonstrează că bârlădenii știu cum să-i prețuiască pe bunicii noștri. Astăzi, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad este o instituție care ocrotește nu numai pensionarii, ci marea familie a oamenilor cu suflet, în mijlocul cărora bunicii și părinții noștri se simt respectați, sprijiniți la nevoie, iubiți și priviți cu recunoștință! Cotidianul „Vremea nouă” salută, la cei 120 de ani de existență, această minunată instituție, care, iată, are o istorie proprie de atâtea decenii. Destinul său se împletește cu destinul multora dintre bunicii și străbunicii noștri. Cu speranța că și celelalte orașe din județul Vaslui vor lua modelul bun al bârlădenilor, îl salutăm pe președintele C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad, pe magistratul pensionar Nicolae MIHAI, felicitându-l pentru că a înțeles importanța acestei instituții pe care a dezvoltat-o, dăruind, totodată, angajaților din disciplină sa și din spiritul lui gospodăresc!

La mulți ani, dragi pensionari și viață lungă C.A. R.P. „Elena Cuza” Bârlad!

Lucian TIMOFTICIUC,
Director al cotidianului „Vremea nouă” Vaslui

MESAJE

Dumitru BOROȘ,
Primarul municipiului Bârlad

La 120 de ani de existență a C.A.R.P. Bârlad, afirm că este una dintre instituțiile marcante ale orașului care, prin activitatea culturală desfășurată în special în ultimii ani, contribuie la dezvoltarea spirituală a locuitorilor de toate vârstele.

Prin activitățile inițiate de către Dl. Președinte Nicolaie

Mihai, împreună cu echipa lui din Consiliul Director, se realizează un liant între generații, o punte spirituală atât de necesară unei comunități.

Urez multă putere de muncă, sănătate și cât mai multe realizări întregului colectiv al C.A.R.P. Bârlad!

LA MULȚI ANI!

C.A.R.P. - oază a spiritualității bârlădene

Înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor reprezintă un moment important în istoria municipiului Bârlad. Oamenii au văzut în aceasta o oază de speranță și de liniște spirituală, dar și materială, însă, cel mai important lucru era acela că aici găseau oportunitatea de a-și continua activitatea întreruptă de pensionare.

Au trecut multe valuri în cei 120 de ani de activitate! Dar, important este că timpul și-a pus amprenta în mod pozitiv pe C.A.R.P. Bârlad.

Prin participarea la activități, oamenii s-au apropiat mai mult unii de alții, au socializat și au mai uitat de neajunsurile cotidiene. De asemenea, diversele servicii pe care le oferă Casa membrilor săi, facilitățile oferite au făcut ca numărul acestora să crească.

Și s-a ivit un OM care a reușit să schimbe ceva: atitudinea! Acesta, alături de echipa lui de oameni inimoși din Consiliul Director, au dovedit că se pot face lucruri minunate cu și pentru pensionari, că prin muncă și seriozitate se poate aduce stropul de lumină atât de necesar în aceste vremuri.

Nu vreau să închei înainte de a reda o fabulă pe care am citit-o într-o publicație din Franța. Menționez că este un rezumat în traducere personală: *Într-o zi, pădurea a luat foc. Toate animalele au intrat în panică și au început să alerge speriate care încotro pentru a se salva. Numai un pițigoi zbura deasupra pădurii spre râul ce o străbătea, lua în micuțul lui cioc o picătură de apă și o azvârlea peste foc. Astfel, făcu multe zboruri și arunca picături de apă peste focul dezlănțuit. Într-un târziu, fu văzut de celelalte animale care începură să îl certe că face acest lucru zadarnic, pentru că oricum picăturile lui de apă nu vor stinge incendiul. Pițigoiul răspunse senin: **Știu asta, dar îmi fac treaba, partea mea!***

LA MULȚI ANI! C.A.R.P. Bârlad, multe realizări frumoase și multă sănătate tuturor celor care îți încununează activitatea!

Prof. Carolina BOROȘ

Aniversarea a 120 de ani de la înființarea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad are o semnificație aparte, culturală și istorică, pentru fiecare dintre noi.

După 120 de ani sunt foarte multe lucruri care ar merita rostite. Dar poate că ceea ce este mai important, la acest bilanț atât de bogat, este morala că buna funcționare a instituției depinde de oamenii care o animă.

Edith DUMITRAȘCU,

Funcționar economic la C.A.R.Pensionari „Elena Cuza” Bârlad

MESAJE

Eduard-Andrei POPICA,
Prefectul județului Vaslui

La mulți ani, C.A.R.P. Bârlad!

Una dintre cele mai vechi organizații de sprijin a pensionarilor, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor (C.A.R.P.) „Elena Cuza” Bârlad este în sărbătoare.

Se împlinesc 120 de ani de când această instituție se află în slujba pensionarilor, devenind un model pentru mediul socio-economic și cultural din județul Vaslui.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad se bucură de prestigiu între instituțiile de profil din țară, de apreciere și respect din partea autorităților și a membrilor săi.

La ceas aniversar, urăm asociației un sincer La mulți ani!

C.A.R.P. Bârlad – un partener socio-cultural al bărlădenilor de toate vârstele

Ajunsă la o frumoasă aniversare, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad este mai mult decât ceea ce îi ilustrează numele - o instituție ce vine în sprijinul persoanelor vârstnice; a devenit un important partener socio-cultural al comunității bărlădene, reflectând cele mai alese principii și valori tradiționale românești, punând amprenta puternic asupra climatului cultural local și onorând numele personalității pe care îl poartă cu mândrie, întruchipând modestia, demnitatea și generozitatea Înaltei Doamne a României, Elena Cuza.

Bogata activitate a C.A.R.P. Bârlad nu se adresează numai unei anumite categorii de vârstă, ci este dedicată tuturor persoanelor care simt și trăiesc românește, care socializează cu plăcere și valorizează solidaritatea mai presus de diferențele care îi despart de ceilalți. Vă mărturisesc că am fost surprinsă de vitalitatea și energia ce caracterizează marea echipă a Casei, dar mai cu seamă de spiritul flexibil al fiecărui salariat, colaborator sau simplu membru – atât de tânăr, încât se pot bucura alături de copii de competiții ludice, cadouri, tradițiile de sărbători, pot înțelege dilemele adolescenței, empatizează cu neliniștile mature așa cum oferă sfaturi cu înțelepciune din bogata experiență de viață. Spiritul lor se manifestă asemeni unuiameleon, urcând și coborând cu lejeritate pe scara vârstei, în funcție de situațiile cu care se confruntă. Însă această echipă minunată nu ar fi aceeași fără liderul său, un om cu un suflet mare, o conduită exemplară și calități de bun manager; un președinte activ, a cărui muncă a devenit un reper pentru celelalte asociații de acest tip din țară.

În lumina celor expuse anterior, nu-mi rămâne decât să vă felicit pentru activitatea nobile de edificare a comunității prin cultură, să vă doresc să aveți, în continuare, inspirație creatoare care să vă aducă multe realizări, pentru a duce mai departe succesele înregistrate până acum! Prestigiul C.A.R.P. Bârlad în țară este și prestigiul nostru, al tuturor bărlădenilor și pentru asta, vă mulțumim!

Prof. Roxana MIRON FERARU
Viceprimar al municipiului Bârlad

Gabriela CREȚU,
Senator de Vaslui

MESAJE

Pentru un proiect mai bătrân decât România, la mulți ani!

România împlinește în acest an un secol. Cu douăzeci de ani înainte de realizarea Marii Uniri, nevoia de solidaritate în momente dificile și dorința de implicare în viața cetății și după pensionare i-au adus împreună pe cei care au înființat la Bârlad prima Casă de Ajutor Reciproc. Sub diverse nume, inițiativa a fost reluată și ea dăinuie până astăzi. Putem afirma deci că organizația e mai veche decât România Mare, are un prezent pe care inițiatorii nici nu-l puteau visa și, mai ales, are un viitor!

E important să vorbim despre viitor! Pensionarii nu reprezintă trecutul. Ei reprezintă prezentul care deține experiență – experiența profesională și experiența de viață de care societatea are atâta nevoie pentru a nu o lua mereu de la zero. Pensionarii se mai se evidențiază prin trăsături care lipsesc adesea celor mai tineri – responsabilitate și dorință de participare socială.

Cei care astăzi au ajuns la vârsta a treia au construit această țară și merită tot respectul nostru pentru asta. Trebuie însă să recunoaștem că schimbările sociale din ultimele decenii i-au afectat pe mulți negativ, în ciuda contribuției lor de necontestat; au plătit cu sănătatea, cu pierdut familiile răspândite prin lume, au primit prea puțin față de ceea ce au dat. Între pensionari se găsesc numeroase persoane vulnerabile din cauza vârstei, a singurătății, a sărăciei.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” vine în întâmpinarea nevoilor celor mai vulnerabili dintre membrii săi și a dorinței de implicare a tuturor, a celor care vor să dea un sens vieții, să se bucure și să transmită ceea ce ei au trăit mai departe.

Dar nu face asta de la sine. Realizează lucruri remarcabile în plan social, economic și cultural, în Bârlad și multele comune în care are filiale, pentru că e o Casă dotată cu suflet, minte și sensibilitate, nu o instituție care dă împrumuturi.

Această caracterizare se referă mai ales la conducerea organizației, la magistratul pensionar Nicolaie Mihai, în

primul rând, la fiecare dintre cei care cheltuie timp și energie pentru a reprezenta interesele membrilor, a organiza acțiuni memorabile, a-i activa pe ceilalți factori din comunitate pentru rezolvarea problemelor pensionarilor și comunității în ansamblul ei.

Dacă are mai bune rezultate decât alte C.A.R.-uri din țară, C.A.R.P. „Elena Cuza” nu își datorează succesul doar vechimii; îl datorează adevăratului stâlp al comunității care este președintele său, un om plin de inițiativă, competență, dedicare!

Ca om de stânga, nu pot decât să apreciez faptul că prin activitatea sa probează în fiecare zi două principii de bază în care noi credem – solidaritatea e mai bună decât concurența și împreună putem face mai mult decât fiecare separat!

Cum nimic nu este întâmplător, ziua înființării, 24 ianuarie 1898, are o încărcătură specială pentru că este și sărbătoare a tuturor românilor dar și un prilej de a omagia memoria celei căreia C.A.R.P. Bârlad îi poartă numele, Elena Cuza, doamna Unirii. Nu se putea un nume mai potrivit pentru o instituție de ajutor reciproc decât numele unei personalități care a rămas în istorie prin grija pentru cei sărmani și oropsiți.

Deși economia de piață sălbatică, în care trăim uneori, determină o anume diluare a obiectivelor specifice unui C.A.R., care are drept misiune centrală „ajutorarea reciprocă”, extinderea categoriilor de beneficiari și diversificarea serviciilor prestate pot fi considerate de bun augur și dovadă a adaptării la noile contexte sociale.

Îmi exprim speranța și încrederea că asociația și membrii ei vor mai celebra și alte numeroase aniversări împreună! La fiecare aniversare, urez ca bilanțul realizărilor să fie mai important și numărul membrilor mai mare! Ținând cont de rolul jucat în comunitățile noastre, vă pot oferi tot sprijinul legislativ și instituțional pentru buna funcționare, atunci când e necesar; personal, aș face și o mărturisire – mă pregătesc deja pentru ziua în care voi fi membră! La mulți ani!

Să fim reazem, sprijinul tuturor membrilor Casei, acum, la ceas aniversar de centenar, să dăinuiești întru mulți, mulți ani, C.A.R. Pensionari „Elena Cuza” Bârlad. La mulți ani!

Mitrița DULGHERU
Sucursala Al. Vlahuță

MESAJE

Daniel OLTEANU,
Deputat de Vaslui

E o mare bucurie pentru mine, ca bărlădean, faptul că Anul Centenarului Marii Uniri începe cu o sărbătoare a unității și a solidarității la nivel local.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad e unul dintre exemplele pozitive din acea Românie frumoasă, normală, pe care ne-o dorim cu toții, unde altruismul e prezent în forma lui cea mai evidentă, bazată pe reciprocitate, în vremuri dintre cel mai puțin generoase. 120 de ani de la înființare înseamnă, dincolo de un model de rezistență și de continuitate, un angajament pe termen lung la dezvoltarea, la îmbogățirea vieții sociale și culturale a orașului nostru.

Vă felicit pentru strădania din fiecare zi de a respecta acest angajament pe care bărlădenii l-au înțeles, la rândul lor, dovadă fiind numărul foarte mare al celor pe care omenia i-a adus și îi aduce împreună, cu diferite ocazii, la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”. E limpede pentru toți că ajutorul material, social sau juridic contează, dar ceea ce dă valoare acestui sprijin, de orice natură ar fi el, este mai ales dovada de ocrotire care îl însoțește. Și nu e puțin lucru astăzi, cu atât mai mult pentru cei care, împovărați de ani, resimt

singurătatea, necazul sau dezamăgirea.

Speranța mea este să văd crescând și evoluând parteneriatul între Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” și bărlădeni, și, totodată, să ajungem împreună, cât mai curând, la ziua în care cei aflați în toamna vieții vor avea parte de respect, de viața demnă care li se cuvine. Împărțim cu toții, indiferent de rostul, locul sau funcția pe care le ocupăm vremelnic, responsabilitatea de a le asigura cele mai bune condiții părinților și bunicilor noștri, care merită să fie prețuiți mai mult și să trăiască bucuria unor ani împliniți.

La ceas aniversar, doresc întregii echipe de la Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad multă sănătate și putere de muncă. Sunt încrezător că veți rămâne la fel de activi și de prezenți în viața bărlădenilor (și nu numai!), că veți continua să oferiți orașului nostru ceea ce ne unește și ne face viața mai frumoasă: un plus de omenie.

Calde urări de sănătate și clipe liniștite alături de cei dragi, membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad!

Vă doresc tuturor să aveți un An Nou bun!

GÂND LA ANIVERSARE

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad sărbătorește în luna ianuarie 2018 - 120 de ani de existență. Un număr impresionant de ani pentru funcționarea continuă a unei astfel de instituții. Deși eu am aflat mult mai recent de aceasta, am avut bucuria să constat spiritul tânăr și în ton cu vremurile pe care îl propagă prin acțiunile sale și prin intermediul revistei „Viața noastră”, la care am avut onoarea să colaborez.

La ceas aniversar, doresc tuturor celor care trudescrie la bunul renume al C.A.R.P.Bârlad, membrilor, beneficiarilor, redactorilor și cititorilor revistei, viață lungă și încununată de realizări, împreună cu mulțumirile mele pentru a mă fi făcut părtaşă la „Viața noastră”.

Cu aleasă considerație,

Florentina Loredana DALIAN
Slobozia, 01 ianuarie 2018

MESAJE

Vasile CHELARU,

Director executiv al Poliției Locale Bârlad

Aniversarea a 120 de ani de la înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad reprezintă o mare bucurie și un minunat prilej pentru a vă adresa sincere felicitări, urări de sănătate, liniște sufletească și succes în activitatea ce o desfășurați în folosul comunității. În acest context, personalul Poliției Locale Bârlad vă asigură de toată admirația și aprecierea pentru munca stăruitoare, a dumneavoastră, ca președinte, și a salariaților, pentru eforturile deosebite ce le faceți în sprijinul concetățenilor, atât

prin diferite forme de ajutor, cât și prin multiple modalități de a le oferi clipe de liniște, bucurie, omenie, respect și apreciere.

Poliția Locală Bârlad se oferă a fi un serios partener, care să constituie, la nevoie, sprijin membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, prin ocrotirea drepturilor și libertăților fundamentale, protejarea valorilor morale și binelui comun.

La mulți, prosperi și fericiți, ani!

UN GÂND SOLEMN

120 de ani, de existență și activitate neîntreruptă a unei instituții sociale, impune în egală măsură respect, admirație și prețuire!

Activitatea societară cu scop de sprijin reciproc a membrilor săi apare în oraș din anul 1898. Atunci iau ființă Societatea „Meseriașul” și „Societatea meseriașilor și comercianților români” contopite în același an sub cel de al doilea nume. Prin statut își propunea, printre altele, întrajutorarea membrilor în caz de boală, invaliditate, bătrânețe, șomaj. De asemenea, din fondurile adunate din cotizații și serbări câmpenești, sprijineau familiile membrilor săi la organizarea nunților și a înmormântărilor. Acestea au fost premisele ca în anul 1898, să se constituie acea structură pe care astăzi o numim Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor. Evoluția ei este bine argumentată în monografia instituției bârlădene!

C.A.R.P. „Elena Cuza” continuă activitățile pentru care s-a constituit instituția, dar a adăugat multe altele ce o situează pe o poziție net superioară celei de la debut. Membrii săi au acces facil la serviciile cabinetelor medicale, la cel de asistență juridică, la diferitele ateliere dar mai presus de toate, la o amplă activitate culturală. Sala „Al.I.Cuza” este mereu folosită pentru spectacole ale formațiilor instituției, a numeroase formații externe, pentru conferințe, simpozioane, dezbateri pe diferite teme de interes (literare, istorice, religioase, învățământ etc.). Pereții sălii s-au transformat în adevărate simeze pentru creațiile picturale ale artiștilor membri ca și pentru a altora invitați.

Paleta largă și diversificată a activităților, pentru cei peste 33000 de membri (peste 17000 din mediul urban și aproape 16000 din cel rural), este meritul, de necontestat al Consiliului Director alcătuit din Veruța Tănase, Stelian Filip, Mircea Fitcal, Rîncu Liviu Adrian în frunte cu Președintele său Nicolaie Mihai.

Adresez acestei instituții la sărbătorirea celor 124 ani, membrilor și slujitorilor ei, un călduros și solemn omagiu și urarea de ANI MULȚI, rodnici și prosperi!

Prof. Vasile CÂRCOTĂ

MESAJE

Prof. Mihaela OPREA

În urmă cu trei ani, am fost solicitată să dirijez corul „Crizantema” al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad.

Am acceptat cu emoții să lucrez cu inimoasele doamne pe care le unește iubirea pentru muzică și tradițiile românești. La începutul colaborării mele în cadrul asociației, nu știam foarte multe despre activitățile organizate. În timp, am descoperit o echipă ce este formată din oameni calzi, cu suflet mare, ce împărtășesc pasiunea pentru frumos și reamintesc comunității care sunt adevăratele valori

umane. Prin activitățile și evenimentele ce se organizează, se promovează arta, tradițiile și obiceiurile românești și sentimentele profunde patriotice.

Această echipă numeroasă este un exemplu de solidaritate și din acest motiv, pentru mine este o onoare să fac parte dintr-un colectiv ce ne amintește ce înseamnă să fim români adevărați. – „Împreună suntem mai puternici!”

La mulți ani, C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad!

O ACASĂ a tuturor vârstnicilor

În urmă cu 120 de ani („Eheu! Fugaces... labuntur anni!”) un grup de temerari, demni de toată lauda, luau inițiativa de a înființa C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad.

Anii au trecut „ca nori lungi pe șesuri”, cum spune inegalabilul nostru Eminescu în celebrul său sonet, iar la ora actuală, prin grija deosebită și munca de fiecare zi a Consiliului Director, în frunte cu domnul președinte Nicolaie Mihai, C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad numără peste 30.000 de membri, cu sucursale în mai toate comunele care se află în raza de iluminare a orașului Bârlad.

De câțiva ani buni, de când am devenit membru al acestei familii, C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad înseamnă ACASĂ și pentru mine.

Retrăiesc aici același sentiment pe care îl trăiam ori de câte ori veneam la casa părintească să revăd părinții, frații, sora, rudele apropiate, prietenii din copilărie; este un sentiment de bucurie, de siguranță, de armonie și de pace sufletească, de împlinire și solidaritate, într-o țară din ce în ce mai dezbinată și mai manipulată de forțele oculte.

ACASĂ primim felicitări de ziua noastră și chiar tort, ni se cântă „La mulți ani!”, suntem îmbrățișați și apreciați și, ori de câte ori este nevoie, ni se întinde o mână de ajutor.

„Casă, dulce casă!” spunem cu toții când ajungem ACASĂ.

Să dea bunul Dumnezeu tot așa să fie!

ACASĂ – în marea familie

Știu o casă, undeva-n Bârlad,
Nu-i a mea, ci este Casa Noastră
Și o văd, acum când fulgii cad,
Strălucind ca florile-n fereastră.

Oameni dragi eu întâlnesc în ea,
Și aş sta cu ei mai multă vreme
Dar nu-s toate după vrerea mea,
Altele vin grabnic să mă cheme.

Și mă duc pe unde-s așteptat,
Treburile sunt mereu mai multe
Dar mă-ntorc de unde am plecat
C-are cine pasul să-mi asculte.

Doar câteva clipe să petrec,
Sunt aici mulți oameni de ispravă
Și în zbor cum zilele îmi trec
Nu-i păcat să stau un bob zăbavă.

Mă refer la „Casa de – Ajutor”
Ce o știm cu toți „Elena Cuza”
Și Consiliul ei conducător
Ce-ți dă mâna când îți crapă buza.

Și ACASĂ deseori când vin
Aflu oameni buni, de omenie
Și, chiar dacă stau numai puțin,
Îi privesc în ochi cu bucurie.

Vă doresc de Sfinte Sărbători
Mesele s-aveți îmbelșugate
Cu cei dragi în jur ca niște flori,
Tuturor: noroc și sănătate!

Petruș ANDREI

Preot Răzvan-Andrei ACOSTIOAEI

Parohia „Sf. Dumitru” Bârlad

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad cu oameni, despre oameni și pentru oameni

Acum 120 de ani, un grup de pensionari inimoși din târgul Bârladului, dorind a-și continua viața activă, au îndrăznit a organiza o societate de ajutor reciproc. Și după 120 de ani putem spune cu siguranță că această instituție împarte fără zgârcenie în primul rând dragoste pentru aproape. O dragoste completă: fierbinte, lucrătoare și mai ales înțeleaptă. Si toți au învățat aici a merge împreună cu persoanele în vârstă și spre persoanele în vârstă și și-au făcut din lucrul acesta datorie sfântă.

Îmi aduc aminte că acum mai bine de trei ani, intram pentru prima dată în sediul C.A.R.P. Bârlad. Mărturisesc că primul lucru care m-a impresionat aici a fost puternicul sentiment de **prietenie**. O prietenie care nu se teoretizează ci doar se trăiește.

Am rămas de multe ori profund uimit de răbdarea și acceptarea cu care ostenitorii și colaboratorii Casei îi privesc pe bătrânii noștri dragi.

C.A.R.P. Bârlad cheamă și îndeamnă la **comuniune**. Și nu la o comuniune ca stare, ci ca o mișcare care se aprofundează și se extinde, ca un proces de asimilare și de reciprocă dăruire în continuă creștere, o relație vitală de împlinire reciprocă. Mă bucur că aproape întreaga activitate a Casei este o pledoarie pentru comuniune.

Și Doamne, cât îmi mai sunt de dragi dezbaterile și conferințele despre neam și țară, o prezență atât de constantă între activitățile Casei ! Pentru că nu sunt niște simple discuții fade ale unor „simțiri reci” ci sunt expresii ale celui mai curat și profund **sentiment patriotic**. Nicolae Iorga spunea că „*un patriot se recunoaște prin faptul că iubește, respectă și caută să adune și să îmbunătățească tărâmurile și oamenii*”. Și astfel de oameni am întâlnit aici. Oameni demni care au curajul de a purta, să zicem, hainele care li se potrivesc fără a se lăsa seduși de straiele strălucitoare ale altora care pot fi ori prea strâmte, ori prea largi. Buni români care au maturitatea de a putea vorbi cu ceilalți fără a tânji la ceea ce sunt ei, ci la ceea ce te pot ajuta pe tine să devii. Am înțeles aici că pentru a înțelege și a vorbi despre neamul românesc îți trebuie o sinceră dorință de a vedea adevărul, o „sfânta spaimă de neadevăr”, dar și o trăire împreună. . Am învățat aici că poporul român, născut în umbra atâtor bărbați de seamă, are datoria de a sta drept și demn în fața istoriei și a celorlalte nații, și în genunchi, la rugăciune, numai în fața lui Dumnezeu.

Cuvântul care poate ar putea defini mai cuprinzător profilul moral al CARP Bârlad este **omenia**. Acea minunată omenie ca un buchet de flori a sufletului cu toate podoabele ei: iubirea de aproape, ținerea cuvântului dat, sentimentul

onoarei, dispoziția de jertfă, spiritul dreptății, mărinimia, modestia, credința în Dumnezeu. Și mă bucur nespun că am întâlnit aici oameni buni care au ales *să facă*. Să facă ceva pentru semenii lor și să promoveze valori netrecătoare. Tot ceea ce trebuie făcut pentru ca răul să triumfe este ca oamenii buni să nu facă nimic. Dar oamenii buni de aici construiesc și totodată protejează adevărate valori într-o lume atât de sufocată și agasată de non- valori ! Și toate acestea le fac cu credință și negrabă. Adevărați români care par că au o intuiție a veșniciei.

Aș aminti aici și un alt rod bogat al ostenitorilor și colaboratorilor CARP Bârlad: **revista Viața noastră**. Într-o ținută grafică elegantă și cu un conținut bogat în semnături care fac împreună un buchet adevărat de idei care meritau a fi aduse în atenția cititorului blazat de rutina fiecărei zile, revista se distinge în peisajul de gen prin reunirea sub aceeași umbrelă a ideii de solidaritate și toleranță. Fiecare după inima sa și după talentul sau curajul de-a pune în pagină propriile sale gânduri, autorii articolelor se aseamănă între ei prin seriozitatea textelor și se deosebesc prin stilul și unghiul privirii pe care o aruncă peste lumea înconjurătoare, spre spațiul de unde și - au extras eroii, subiectele, pildele... Fie că sunt eseuri sau pagini de istorie locală, fie că ideile sunt transpuse în poeme sau în fragmente de literatură, fiecare articol în parte este un detaliu dintr-un joc serios de puzzle, și pe care, odată ce le-ai aranjat pe tablă mesei, obții Opera finală, ceea ce ai vrut de fapt de la această revistă. *Nouă ne pasă!* Sintagma aceasta ar putea fi foarte bine subtitlul revistei. Președintele Nicolae Mihai cu colaboratorii săi au reușit să rupă inerția, să ne facă să fim o clipă în miezul aceleiași idei, fiecare încercând să fim mai buni prin mintea și puterile noastre.

Luând adeseori parte la activitățile Casei, hrânitoare de suflet și minte, am învățat că pot îmbătrâni senin și frumos, că pot îmbătrâni rămânând util, că moartea poate deveni un vesel vornicel care vestește apropiata nuntire a sufletului meu cu Cerul.

Și toate îmi sunt dragi acum: viziunea, corectitudinea, pragmatismul și inconfundabilul spirit organizatoric al președintelui Nicolae Mihai, vivacitatea și erudiția profesorului Grui Novac, sensibilitatea poetului Petruș Andrei, lecțiile de antrenare a minții propuse de inegalabilul Serghei Coloșenco....

De aceea, la ceas aniversar, tuturor le doresc „darul desăvârșit” și „darea cea bună” care vine de la „Părintelele Luminilor”.

Și să dea Bunul Dumnezeu să îmbătrânim frumos împreună !

Când Biserica își dă mâna cu Școala...

Roxana MIRON FERARU

...familia are cel mai mult de câștigat

În cea de-a treia zi a Crăciunului, când întreaga suflare ortodoxă îl prăznuiește pe Sfântul Arhidiacon Ștefan, bărlădenii au participat, cu mic, cu mare, la Sfânta Liturghie oficiată la Biserica *Sfântul Gheorghe* de către Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor. Celebrarea celui de-al doilea ocrotitor al Bisericii parohiale a fost mai mult decât un prilej de a ne întâlni cu Preasfinția sa, de a-i asculta cuvântul blând și a-i pătrunde învățătura creștinească... s-a dovedit o întâlnire a două instituții fundamentale pentru societatea zilelor noastre – Biserica și Școala – o întâlnire simbolică ce a dobândit longevitate prin bunătatea unor oameni pentru care toleranța și empatia au calitate legislativă.

Încheierea slujbei a fost marcată de un colind înălțător al Preasfințitului Părinte Ignatie, menit să cucerească spiritele tuturor celor prezenți în sfântul lăcaș. Momentele emoționante au continuat, întrucât, în partea din față a iconostasului, credincioșii împreună cu soborul de preoți au asistat la derularea „Poveștii de Crăciun” – un spectacol tradițional de colinde și poezii tematice, oferit de un grup de copii coordonat de doamnele învățătoare Diana Bichir și Andreea Gohoreanu, cadre didactice la Școala Gimnazială „Principesa Elena Bibescu”. Dar cine sunt acești „voinici ai Domnului Iisus” (cum frumos i-a numit Preasfinția sa) și cum au ajuns să își prezinte la Biserica *Sfântul Gheorghe* „Povestea de Crăciun”? Însuși destinul lor și, mai cu seamă, modul în care a luat ființă acest grup este o poveste... o poveste cu lipsuri, cu sacrificii, cu lacrimi și suferință, dar și cu Bine, cu afecțiune și altruism, cu generozitate și noblețe. Oameni cu suflet mare au creat această poveste – părintele Adrian Țapu, parohul bisericii amintite, împreună cu Ionel Dumitrașcu, directorul școlii la care învață copiii – intitulând-o, generic „Biserica și școala – a doua mea casă”, adunând, în jurul

lor bărlădeni binevoitori care au ales să sprijine această inițiativă. Mai concret, este vorba despre un proiect care oferă pentru 20 de copii proveniți din familii cu probleme sociale deosebite un prânz cald și cursuri suplimentare, asemănătoare programelor de tip *after school*. Resursele economice necesare sunt asigurate de enoriași, bărlădeni pentru care filantropia reprezintă un obicei permanent, în timp ce resursa umană, cadrele didactice care meditează elevii sunt oferite de școală, sub îndrumarea directorului.

În preajma sărbătorilor de iarnă a existat o atenție deosebită acordată proiectului de către reprezentanții Bisericii, de oameni de afaceri, organizații politice, societăți din Bârlad și din alte orașe; copiii s-au bucurat de multe cadouri, de dulciuri, hăinuțe, jucării, rechizite și cărți – obiecte pe care, din păcate, nu le pot achiziționa din resursele familiei proprii. Cu ajutorul celor enumerați mai sus, au cunoscut generozitatea lui *Moș Crăciun*, au simțit mai mult decât numai spiritual bucuria Crăciunului și și-au încântat părinții și bunicii cu zâmbetele lor largi. Zâmbete sincere, pe care noi avem puterea de a le întreține; printr-un gest mic, dar care cântărește enorm. Tocmai de aceea, îmi doresc să ne comportăm în fiecare perioadă a anului ca și cum ar fi Crăciunul – să îl păstrăm în suflete și, în numele semnificației sale să ne îndreptăm ori de câte ori avem ocazia către cei care au mai puțin decât noi. Fie către acest proiect minunat, care înglobează trei celule esențiale ale societății (Biserică, Școală, Familie), fie către oricare alt program caritabil sau simple cazuri sociale speciale, de care ne lovim la tot pasul existenței noastre. În sufletele și în intențiile noastre lumina și binecuvântarea sărbătorilor de iarnă poate dăinui întreg anul!

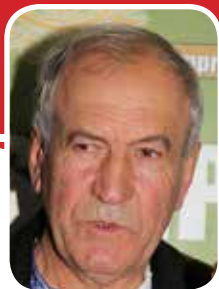
MESAJ

După 1990 statul român și-a luat încet, încet mâna de pe cetățenii săi. Printre puținele forme de protecție și ajutor care au rămas să ajute pensionarii deveniți din ce în ce mai săraci se află și Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor. Alături de colegii mei din Consiliul Director al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, m-am implicat în activitățile ce au avut drept scop ajutorarea pensionarilor prin împrumuturi bănești, activitățile culturale, precum și la cumpărarea unor locații pentru a mări averea Casei.

În continuare, până la sfârșitul mandatului de consilier, imi voi aduce aceeași contribuție ca și până acum. Urez tuturor membrilor Casei multă sănătate și la mai bine.

Mircea FITCAL
Consilier C.A.R.P.

Dumitru ANDREI

Învățător pens. Pogonești

MESAJE

Aspirații, speranță și încredere

La ceas aniversar – 120 de ani de existență – activitatea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad este mai diversificată ca oricând, implicându-se din ce în ce mai intens în rezolvarea numeroaselor probleme, atât sociale cât și spirituale, ale pensionarilor din municipiul Bârlad și din comunele învecinate, îndeplinindu-și cu succes rolul de organizație cu scop de caritate, de întraajutorare și asistență socială.

După cum se știe, în luna mai 2010 s-a ales un nou Consiliu Director, în frunte cu magistrat pensionar Nicolaie Mihai. Acel moment a constituit o cotitură însemnată în activitatea Casei, atenția noului Consiliu, a noului președinte, fiind îndreptată de la început către membrii Casei, îmbinând armonios, cu pricepere și cu eficiență sprijinul financiar și material, facilitățile asigurate la cabinetele medicale, magazinele de tip economat sau naturiste, la atelierele de tâmplărie, frizerie sau croitorie cu activitățile culturale și sportive. Pentru multe dintre activitățile desfășurate, prin implicarea conducerii C.A.R.P., s-a obținut o serie de sponsorizări în baza contractelor încheiate cu diverse persoane fizice și societăți comerciale.

Bătrânețea definește o etapă a vieții, a unui ciclu uman, însă condiția pensionarului trebuie să fie, să rămână ca și a celorlalți cetățeni mai tineri. De aceea, prin activitățile organizate și desfășurate de către conducerea Casei îi fac pe aceștia, pe pensionari, să-și descrețească frunțile, să aibă zâmbetul pe buze, să se simtă angajați, participanți la aceste activități, să-și satisfacă nevoia de socializare cu cei din jur, atât vârstnici cât și tineri.

La activitatea Casei, revista „Viața Noastră”, o publicație cu și despre pensionari, a debutat cu motto-ul „A îmbătrâni este un privilegiu, a îmbătrâni frumos este o artă”. Așa cum am remarcat toți cititorii revistei, atât din țară cât și din afara țării, în paginile ei foarte bine structurate au apărut și apar materiale din diferite domenii – literatură, pictură, sculptură, muzică și, mai ales, istorie, și nu numai.

De aceea este demn de remarcat contribuția C.A.R.P. „Elena Cuza” la actul de cultură din municipiul Bârlad. Este de apreciat faptul că Bârladul poate fi considerat și acum un centru cultural al Moldovei de Jos, vechi târg moldav, oraș ce a rămas întipărit în negura timpului datorită unor mari personalități ce au trăit sau au trecut pe aici: Alexandru Ioan Cuza, Alexandru Vlahuță, Nicolae Tonitza, Victor Ion Popa și alții, dar și a celor care au menținut Bârladul la cote ridicate, din acest punct de vedere, în ultimele decenii cât și în prezent.

Cu prilejul acestei aniversări, în numele pensionarilor din Pogonești, membri ai Casei, cât și în numele Grupului Folcloric „Răzeșii” adresăm tradiționala urare „La mulți ani!” Consiliului Director al C.A.R.P. „Elena Cuza”, domnului președinte magistrat pensionar Nicolaie Mihai cât și Colectivului redacțional al revistei „Viața Noastră” – un adevărat fenomen cultural – în frunte cu domnul prof. Gruia Novac, tuturor colaboratorilor și voluntarilor Casei, pentru întreaga activitate desfășurată. Totodată, vă adresăm sincere felicitări și vă dorim din tot sufletul viață lungă și putere de a dăru speranță, în special, celor fără de speranță.

MESAJ

Sărbătorirea a 120 de ani de la înființarea asociației „noastre” îmi oferă plăcutul și onoratul prilej de a-mi exprima gândurile și sentimentele care mă încearcă în acest moment cu adevărat emoționant pentru mine.

De-a lungul celor aproape opt ani de când îmi desfășor activitatea în această unitate am ocupat diferite posturi, însă acum, fiind desemnat ca manager de proiect în dezvoltarea noului sistem informatic, nu pot decât să urez ca informatizarea activităților asociației să-și valorifice cât mai grabnic rezultatele, prin ridicarea calității servirii membrilor asociației, la nivelul cerințelor și exigențelor mileniului III.

Dumnezeu să ajute și să dea putere Consiliului Director, în faptă și în gând, să poată duce lucrarea mai departe!

La mulți ani și viață lungă!

Ec. Vlad-Andrei HRISCU

Director Economic și IT

MESAJE

Andrei-Nicolae MIHAI (lași)

Gânduri din zâmbete și răni

Aud că Asociația C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad împlinește vârsta de 120 de ani...

Ceea ce mi-am dorit cel mai mult a fost aceea de a vorbi cu omul... cu fiecare om în parte, cu toți oamenii, cu sufletele lor – fie că era vorba de membri, de angajați, de colaboratori sau simpli oameni, mă gândeam cu dragoste la toți – chiar dacă unii nici nu știu, nici nu cred asta. Asupra mea apăsa următorul gând: acela care va pune mâna pe revistă să rămână mai bun, mai creștin, mai fericit.

Mă gândesc la fiecare om din C.A.R.P. „Elena Cuza” pe care l-am cunoscut și pe care nu l-am cunoscut. Casa a pus, după o sută și ceva de ani prima treaptă: o relație vie cu membrii săi, un colectiv încheiat, primitiv și cu suflet, funcționari binevoitori care se comportă cu mare dăruire în relație cu cetățenii. Acești oameni de la C.A.R.P. și-au dat seama că pentru a ajuta cu adevărat un om nu e de-ajuns doar partea materială, ci vitală e aceea de factor sufletească. Pe lângă orice realizare de tip material – care depășește oricum cu mult ceea ce a existat oricând înainte de actuala conducere (împrumuturi, magazine economat, cabinete, ateliere și diverse saloane și servicii), eu consider că asociația C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad a demarat și realizat cea mai vie și bogată activitate culturală care a existat vreodată în Bârlad și județul Vaslui după '89 – merit exclusiv al Consiliului Director, Președintelui acestuia și al Asociației C.A.R.P., Nicolae Mihai. De toate acestea beneficiază membrii săi: oameni simpli

sau de vază, toți plini de nevoi și încovoiați sau derutați de schimbările vremii.

De aceea am spus că asociația prin Conducerea ei a înțeles după 120 de ani multe și a făcut mulți pași spre împlinirea idealului de a ajuta. Totuși, cu toții trebuie să știm – și membri, și funcționari sau simpli cititori – că și o mie de pași dacă am face, dar unul singur lipsește, totul se poate năru.

Iată, Casă, împlinești 120 de ani! Te port în suflet, chiar dacă uneori în zâmbete triste... dar îți doresc tot binele, dar nu tot binele din lume – căci acela este binele bogatului nemilostiv care și-a luat plata sa în lumea aceasta, iar apoi a plecat la muncile iadului – ci binele pe care nimeni nu ți-l va mai putea lua niciodată.

Întregului colectiv, dar și tuturor membrilor le-am dedicat aceste gânduri, din prețuire și afecțiune, pentru că am vrut neapărat ca să își aducă aminte fiecare și să știe oricând, indiferent de zguduirile vieții, că nu sunt singuri, ci Tatăl nostru care este în ceruri ne poartă de grijă. Rănilor vieții sunt ca niște flori din parfumul cărora îți iei curajul și nădejde în Dumnezeu, iar necazurile ei „sunt esența tainică a milei lui Dumnezeu” - chiar dacă acest cuvânt pare lipsit de sens.

Anii, câți or fi să fie, mulți sau puțini, să fie buni și pătrunși de binecuvântare. Aceasta v-o urez, fiecăruia, cu inimă sinceră!

Să trăiască, să crească, să înflorească!

Viața omului, ca florile câmpului.

Vine o vreme când vârtejul vieții se domolește, când țințele de atins sunt din ce în ce mai apropiate în Timp, când privim în jur și constatăm că suntem mai puțini și, mai ales, că nu mai mergem la serviciu, oricare ar fi el. Se naște un gol care ne sperie, trăim un acut sentiment al inutilului și al nesiguranței.

Pensionarii, își găsesc refugiul moral și material în C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad. Această oază de lumină umple golul de întuneric care bântuie prin lumea noastră, a pensionarilor. Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”, prin personalul angajat, Comisia de Cenzori, membrii delegați ai Adunării Generale, membrii Consiliul Director și cu Președintele său vibrează la toate nevoile lor.

Casa este mereu plină: la repetiții (cor, dansuri ș.a.), la atelierele din incintă, la medici, la evenimente culturale.

Revista „Viața Noastră” și suplimentul rebusist „Crypto” oferă cititorilor pensionari informații din toate domeniile de interes și divertisment cultural.

Oferta Casei este extrem de bogată și de generoasă încât nu este de mirare că se îndreaptă cu încredere spre ea, având convingerea că problemele lor se vor rezolva.

De altfel, C.A.R.P. „Elena Cuza” este și foarte tânără. Anul acesta împlinește **numai** 120 de ani de viață.

Să-i urăm să trăiască, să crească, să înflorească mulți ani!

Ritta MINTIADE

MESAJE

Teatrul „Victor Ion Popa” Bârlad

Director, actor Marcel ANGHEL

Îmi amintesc perfect prima piesă de teatru pe care n-am văzut-o - „Citadela sfărâmată”... Aș fi vrut s-o văd și să aflu ce este o „citadelă” și de ce a ajuns să fie sfărâmată... se întâmpla în anul 1978 sau poate 1980... Și cum bunica știa să descopere orice tristețe, a aflat ce mă frământa. N-a mai trecut mult și, ca leac de supărare, m-a dus la teatru, la „Cocoșelul neascultător”. Între timp, aflasem ce înseamnă „citadelă” și, intrând, am știut că EL, teatrul, este, de fapt, citadela care nu poate fi sfărâmată de nimeni, niciodată!

Am început așa, cu-această amintire, fiindcă am vrut să știți ce importanți sunteți dumneavoastră, bunicii, în viața copiilor și că, pe lângă întrebările clasice: ți-ai luat fularul?, ai mâncat tot?, iar la calculator?... ar mai putea fi și altele, care, adresate sufletului și minții lor, cine știe ce roade minunate ar putea să dea?

Legătura dintre CARP și Teatrul „Victor Ion Popa” este veche și solidă și mulțumim din suflet pentru această colaborare minunată, prin care, o dată în plus, li se oferă pensionarilor bucuria de a „evada” din rutina care erodează, iremediabil, mai ales după vârsta retragerii din activitate. În acest mod, CARP a înțeles că, pe lângă creșterea nepoților sau mersul la piață, viața socială activă este extrem de

importantă, oferindu-le mebrilor săi o frumoasă ocazie de a petrece timpul într-un mod care să le stimuleze imaginația. Experiența de spectator nu este una pasivă. Toți cei din spațiul acela mare sunt vii și fiecare este concentrat să facă ceva. Spectatorii iau și ei parte, cu atenția lor, cu liniștea lor, cu râsetele, cu aplauzele și cu respectul lor. Ia un act de magie..., deși teatrul are limitările lui - nu ne arată o cameră adevărată (ea este pictată pe pânză), acela nu este un băiețel (este doar o păpușă de lemn) - ei bine, aceste «limitări» lasă loc imaginației spectatorilor, care au libertatea să umple aceste goluri. Noi, cei din sală, intrăm în joc și ne prefacem că aceste lucruri sunt reale, astfel încât povestea să aibă loc, iar spectatorii să ia parte la experiența teatrului, să creadă în iluzie. Pentru că altfel jocul serios de-a iubirea, de-a prietenia, de-a copilăria sau de-a iertarea (pe scurt, jocul de-a viața) n-ar avea sens.

Sperăm ca în toți anii care vor urma, pe care vi-i dorim mulți și fericiți, să ne întâlnim în lumea teatrului, această oglindă atât de sinceră a realității!

La mulți ani! Cu prietenie,

Colectivul Teatrului „V. I. Popa”
(p. conf. Teodora Spânu - Secretara literară...)

Cu respect și drag

„Ceea ce ești se va vedea în ceea ce faci.”
(Thomas Edison)

Nu cred să surprind pe nimeni, dar când încep să vorbesc ori să scriu despre Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, primul cuvânt ce îmi vine în minte este **solidaritate!**

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad este acel loc sau mai bine zis acea oază creată din **solidaritate** pentru toți acei trudituri ai pământului românesc, unde a le oferi siguranța unei bătrâneți liniștite nu mai este demult o promisiune cu accente politicianiste, ci o vie certitudine.

Înființată acum 120 de ani, pe 24 ianuarie 1898, Casa de Ajutor Reciproc a Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad (la acea vreme Societatea „Funcționarul”) și-a propus să fie mai mult decât o simplă instituție financiar nebanară. Dezvoltarea sa este vizibilă de departe, iar impactul ei într-o mulțime de acțiuni ale comunității a devenit implicit cu propria-i existență.

120 de ani de activitate vorbesc despre destine schimbate, despre speranța unui trai decent, despre o clipă de mângâiere, despre respectul arătat semenului, despre înțelegerea celui aflat la nevoie, despre bătrâneți liniștite, despre trecut și despre viitor, despre **solidaritate**.

La ceas aniversar, transmit Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad cele mai alese urări de Prosperitate, Înălțare și Dăinuire!

La mulți ani și toți plini de vise!

jr. Teodora Elena ZALDEA

Mircea MAMALAUCA

Directorul Muzeului „Vasile Pârvan” Bârlad

Gânduri la ceas aniversar

Bârladul a avut întodeauna vocație istorică. Alături de vocația sa istorică este și componenta sa spirituală

Transformarea și evoluția din punct de vedere spiritual a oamenilor acestor locuri nu putea rămâne fără urmă și în domeniul atât de delicat al solidarității umane. Așa se face că de timpuriu bârlădenii au căutat o cale de a veni în sprijinul celor care aveau nevoie de ajutor. La 24 ianuarie 1898, o zi cu conotații speciale pentru toți românii, prin încărcătura sa istorică, se puneau bazele societății „Funcționarul”, societate de ajutor reciproc, care își propunea ca pe lângă atribuțiile strict legate de întraajutorare materială a membrilor săi, să se implice și în organizarea de activități cu caracter cultural. Din momentul înființării și până astăzi societatea de întraajutorare a trecut prin mai multe etape și transformări, desfășurându-și activitatea sub diverse denumiri, însă fiecare moment reprezentând pași care au asigurat dezvoltarea, diversificarea și creșterea în importanță a acesteia. De mulți ani societatea poartă un nume nou, respectiv Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Elena Cuza, un nume cu adânci rezonanțe în mintea și inimile bârlădenilor.

În decursul timpului aceasta, indiferent cum s-a numit, a contribuit la îmbunătățirii vieții celor care de multe ori nu au fost, sau nu sunt implicați în viața comunității. În acest sens latura social – culturală a activității organizației se dovedește a fi extrem de importantă în asigurarea unei vieți decente membrilor săi. În această direcție de activitate remarcăm faptul că societatea s-a transformat, în ultimii ani, într-un adevărat pol de promovare a unor manifestări culturale de bună calitate, cu mare priză la public.

Acum la ceas aniversar, ca o recunoaștere a tot ceea ce a însemnat și înseamnă această societate în viața materială, dar și social – culturală a persoanelor de vârstă a treia, dorim să urăm viață lungă tuturor membrilor și nemebrilor săi. Celor puși în slujba acestor persoane le dorim multă putere de muncă, imaginație și devotament astfel încât cu fiecare inițiativă să reușească să ușureze și să facă mai frumoasă viața vâsnicilor, îndeplinind astfel, scopul nobil pentru care în urmă cu 120 de ani o mână de oameni au decis înființarea acestei instituții care aduce în centrul preocupărilor sale solidaritatea.

La mulți ani !

UNIRE ȘI AJUTOR

Viața omului în societate nu a fost, nu este și nu va fi niciodată ușoară; sunt multe greutăți, multe necazuri, în special în rândul pensionarilor, care și-au găsit alinarea în Casele de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor.

Aceste asociații sunt în zilele noastre adevărate centre sociale, în jurul cărora s-au adunat pensionarii, pătura cea mai defavorizată, cea mai necăjită, aproape nedorită.

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad pe tot timpul existenței ei de 120 de ani mai recent 63 ani de la reorganizare (1954-2017) a unit pensionarii oferindu-le o mână de ajutor pentru a suporta mai ușor greutățile vremurilor, care, din păcate, în nicio perioadă nu ne-au ocolit.

120 de ani de existență este o mare sărbătoare nu numai pentru Consiliul Director, personalul salariat, colaboratori, cât și pentru pensionarii membrii ai Casei care au contribuit la dezvoltarea ei.

Istoria sentimentală a C.A.R.P. Bârlad nu poate să ocolească câteva certitudini. Aici pensionarii beneficiază de ajutoare de o diversitate foarte mare, se bucură de afecțiune din partea Președintelui și a Consiliului Director, a salariaților care au simțit că sunt respectați. Sărbătorirea de 120 de ani reprezintă, fără îndoială, și un prilej de bucurie pentru membrii săi, dar și recunoașterea rolului esențial al acestui tip de asociație care constituie o ocazie în care pensionarii sunt aduși în prim plan, acordându-li-se prețuirea pe care o merită.

Vă propun ca la această sărbătoare să ne amintim de toți cei care au trudit pentru binele Casei și să ne aplecăm cu respect în fața acestor oameni. Să aducem calde mulțumiri tuturor membrilor asociației, salariaților, Comisiei de Cenzori, casierilor încasatori pentru activitatea depusă. Mulțumim celor care te-au slujit și „la mulți ani” celor care te slujesc.

„La mulți ani” C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad și celor care te fac să exiști pentru pensionarii care au mare nevoie de tine.

05.01.2018

Cu deosebit respect,

Dragomir DIACONESCU,

Președinte C.A.R.P. „Speranța” Pucioasa

Prof. Zina TĂMĂȘANU

MESAJE

C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD = MUNCĂ, DĂRUIRE, REUȘITĂ

„Am învățat că nu trebuie să te compari cu ce pot **alții**
mai bine să facă, ci cu ceea ce poți **tu** să faci.
(Octavian Paler)

C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD e în sărbătoare! Împlinește 120 de ani de existență! E mult? E puțin? Cert este că au fost ani de căutări, acumulări, de reînnoiri, de împliniri pe parcursul acestor ani.

C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD este azi o instituție cu multiple valențe, recunoscute și apreciate nu numai la nivel local și județean, ci chiar la nivel național.

Acest lucru s-a putut realiza prin faptul că **pensionarii** și-au găsit aici un punct de sprijin, au primit ajutoare când au avut nevoie, au găsit o atmosferă de lucru plăcută, o vorbă caldă, un sfat, o încurajare, o atmosferă de colaborare și comportare civilizată, o clipă de tihnă sufletească.

De „**Ziua Internațională a Persoanelor Vârstnice**” de pe 1 Octombrie se un simpozion, un spectacol omagial, și ca o **surpriză** de câțiva ani se face o deplasare cu autocarul la București pentru a se vizita PALATUL PARLAMENTULUI ROMÂNIEI - această maiestuoasă clădire, spre încântarea participanților.

Încă un fapt demn de remarcat este organizarea „**Nunții de Aur**” pentru cuplurile care au împlinit 50 de ani de căsătorie, eveniment cinstit cu toată responsabilitatea: ceremonie religioasă, asigurarea transportului, masa festivă, program artistic cu invitați de renume locali sau din țară, acordarea de diplome și a unui ajutor nerambursabil bănesc, totul cerând efort material, substanțial din partea **Casei**, dar făcut cu mult suflet din partea conducerii care a extins organizarea acestui eveniment și la filiale din zonă.

C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD s-a făcut cunoscută și prin activitatea Corului „CRIZANTEMA”, condus de prof. Mihaela Oprea - un profesionist adevărat, **cor**, prezent la majoritatea evenimentelor culturale al **Casei**.

Încă o mare realizare a C.A.R.P.-ului bărlădean o constituie revista „**VIAȚA NOASTRĂ**”, acest „**copil**” atât de drag **Casei** care a crescut an de an **cantitativ** - de la câteva pagini la peste 100 de pagini la unele numere, dar a crescut mai ales **calitativ**. Revista a devenit **un instrument de informare și comunicare în promovarea actului de cultură în activitatea de socializare** pentru toate vârstele prin **schimbul de păreri între generații**, prin prezentarea unor **personalități și evenimente**, a unor **lucrări de știință**, medicină, istorie, literatură, religie, muzică dar și creații proprii: poezii, epigrame, rebus, proză...

„Viața noastră” a devenit un reper cultural și acest lucru se datorează în primul rând colectivului de redacție, alcătuit din oameni pricepuți, intelectuali deosebiți care depun muncă, minte și suflet în ceea ce fac, dar și colaboratorilor care-și rup timpul lor prețios pentru a se documenta și pune în discuție subiecte diverse de înalt nivel științific și cultural sau pentru a redacta diferite materiale care să contribuie la educarea, instruirea și îmbogățirea spirituală a cititorilor.

Toate aceste realizări se desfășoară sub bagheta Consiliului Director, dar mai ales a Președintelui C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, domnul magistrat (pensionar) **Nicolaie Mihai** care alcătuiindu-și un grup solid și valoros de colaboratori, atrăgând diverși sponsori, persoane fizice și juridice, cât și societăți comerciale, se bucură de respect deosebit în rândul personalităților locale, județene și **din țară**. C.A.R.P. „Elena Cuza” a găsit „**Omul potrivit la locul potrivit**”.

Doresc C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD, colectivului de conducere și tuturor membrilor, la ceas aniversar, prosperitate, succese pe mai departe și „**LA MULȚI ANI!**”

Este admirabilă coeziunea de care au dat dovadă toți membrii Casei în toți acești ani și sper ca Dumnezeu să dea tuturor sănătate și căldură sufletească mulți ani de acum înainte.

La mulți ani!

Mădălina DANIȘ

Funcționar economic C.A.R.P.

Gruia NOVAC

PROFIL

Gheorghe ILAȘCU – OMUL !

Conjuncturi fierbinți s-au intersectat fortuit cu secvențe ale existenței mele, fiecare lăsându-mi o stare, o senzație, un sentiment, o impresie, o **învățătură**. Și la vârsta la care adolescența se întâlnea cu tinerețea dintâi, o apoteogmă mi-a curetat înțelegerea și m-a întăritat: „**Omule, ce mândru sună acest cuvânt!**”

N-auzisem de Maxim Gorki până atunci, clipa întâlnirii cu el rămânând însă neuitată prin cugetarea scrisă de Marele Rus. Sentința lui a devenit un carat nelipsit din intenția aprecierii sau valorizării cuiva...

De-atunci, multă lume-am cunoscut și nici când vălmășagul ei era mai încălzit, caratul nu mi-a scăpat din minte. Dintre miile de indivizi – mulți fiindu-mi prieteni de drum lung sau de cioacă întâmplătoare – și cunoștințe de circumstanță, destui mi-au rămas aproape, știind că dacă nevoia o va cere, vor apărea.

Unul din acești **prieteni** este **Gheorghe ILAȘCU**.

De când îl cunosc? Să nu vă supărați dacă-mi iau drept sprijin expresia noastră omenească: „de-o veșnicie”. Ea cuprinde tot ceea ce memoria mea e în stare acum: mă văd în primii mei ani de profesorat, iar lângă mine e Gigi Ilașcu; participam la niște repetiții ale unui ansamblu coregrafic de început, Gigi Ilașcu era acolo și lângă mine; prezentam spectacole grandioase (dacă nu mă credeți, nu-i niciun bai!) pe scene mari sau în aer liber, Gigi Ilașcu era acolo, cel mai vizibil și mai săltăreț; adesea întârziem lângă un pahar cu vinul Șuletei sau Hușului, Gigi Ilașcu era lângă mine; intram (mai rar atunci) într-o biserică, la slujbă, Gigi Ilașcu era, printre enoriași, lângă mine; des, foarte des, predam ore de

românească la seral, Gigi Ilașcu se afla într-o bancă, cu ochii țintă la mine; eram trimiși, c-așa era cerința, la strâns roadele toamnei, GIGI Ilașcu, împreună cu dansatorii lui, era acolo, prezent; participam la marile sărbători ale vremii, îmbrăcați în straie naționale, Gigi Ilașcu și ai lui mă însoțeau; făceam turnee artistice de simțire românească, în localități ca Vaslui, Bârlad, Huși, Negrești, Murgeni, eu prezentator, Gigi Ilașcu, lângă mine, dansator și instructor coregraf de calitate regală; eu recitam, Gigi Ilașcu aplauda; amintindu-mi de tinerețe, puneam la bătaie picioarele cu un „bărbunc” îndrăcit, Gigi Ilașcu îmi ținea hangul și nu mă lăsa până nu-l gătam...

Să vă mai spun de când îl cunosc pe **Gigi Ilașcu**? Ce rost are să trezim deceniile? Gigi Ilașcu e un OM dintr-aceia care-și scriu numele cu literă mare și se fudulesc rostindu-l. Odată, întrebat Ion Creangă „ce-i viața?”, a răspuns: „**Viața? Zi-i viață și gata-i!**” Așa voi spune și eu, dac-o să mă mai întrebați „cine-i Gigi Ilașcu?”: „Ilașcu? **Zi-i Gigi și gata-i!**”

Un mare scriitor german ne îndemna: „**Mulțumește-te să fii om!**” Se pare că Gigi Ilașcu a luat în serios îndemnul lui Lessing, arătându-ne în orice împrejurare că s-a mulțumit, toată viața, să fie OM. Țasta e motivul pentru care toți, dar absolut toți prietenii și cunoștii l-au socotit **OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT**. Și știți de ce? Fiindcă **Gigi Ilașcu** este un mic univers.

La mulți ani! La mulți ani! La mulți ani!

Mulți ani trăiască!

8 ianuarie, 2018

Consiliul Director la aniversare

Tănase Veruța,
Consilier

Filip Stelian,
Consilier

Mihai Nicolaie,
Președinte

Fitcal Mircea,
Consilier

Râncu Liviu,
Consilier

După 120 de ani...

prof.univ.dr. Gabriela DRĂGAN

Director general, Institutul European din România

Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad se pregătește pentru următorii 120 de ani ...

Într-o lume globalizată, extrem de dinamică și grăbită în a schimba azi, ce a clădit ieri, o lume în care proiecte de anvergură apar și dispar peste noapte, aniversarea a **120 de ani de activitate continuă a unei instituții** reprezintă fără îndoială un eveniment demn de a fi consemnat și celebrat. Pentru Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad, cei 120 de ani de istorie au însemnat traversarea a două războaie mondiale, trecerea țării de la monarhie la republică, de la comunism la democrație și economie de piață, și, mult mai aproape de momentul prezent, integrarea în sistemul de securitate internațională oferit de NATO (în 2004) și în marea familie europeană (aderarea la Uniunea Europeană s-a produs în 2007).

Instituția bărlădeană a traversat cu bine epoci istorice extrem de diferite: ea și-a început activitatea la 24 ianuarie 1898, sub regele Carol I (1866-1914), având denumirea „Funcționarul”, denumire pe care și-a păstrat-o și ulterior, pe întreaga perioadă de domnie a regelui Ferdinand (10 octombrie 1914 - 20 iulie 1927). În plină criză economică mondială (1929-1933) și într-o țară convulsionată politic de repetatele abdicări ale regelui Carol al II-lea (el renunțase la tron succesiv, în 1925 și 1927, pentru a reveni ulterior în țară și a domni, de astă dată neîntrerupt, între 8 iunie 1930 și 6 septembrie 1940), la 23 iunie 1932, asociația și-a schimbat denumirea în „Asociația Pensionarilor Tutoveni” și s-a afiliat Uniunii Pensionarilor Publici din România. În această structură, asociația a traversat perioada celui de-al doilea război mondial (din 4 septembrie 1940 și până la 23 august 1944, primul ministru și conducătorul statului fiind Ion Antonescu), scurta domnie a regelui Mihai (6 septembrie 1940 - 30 decembrie 1947) și instaurarea regimului comunist (dr. Petru Groza, prim ministru între 6 martie 1945 și 2 iunie 1952). În urma unui Decret al regimului comunist cu nr.204 din 21 noiembrie 1951, asociația se reorganizează în conformitate cu exigențele momentului și își schimbă denumirea din Asociației Pensionarilor din Bârlad în *Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor din Bârlad*. Cu aceasta denumire, instituția traversează perioada comunistă și după 1989, prin Hotărârea nr.53 din 28 aprilie 2011 a Consiliului Director al C.A.R.P. Bârlad, denumirea instituției este reconfirmată și completată în *Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad*¹.

Instituția bărlădeană nu numai că a supraviețuit vreme de 120 de ani dar s-a și dezvoltat și întărit, prezentându-se astăzi drept o instituție puternică, vie, orientată spre nevoile cetățeanului în vârstă. Durabilitatea instituțională a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad s-a datorat, evident, atât managementului asigurat de succesivele echipe de conducere (de la leadership-ul asigurat în anii 50 de Gheorghe Barbu - ultimul președinte al Asociației Pensionarilor - la actualul președinte al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, Nicolaie MIHAI, magistrat pensionar extrem de implicat în bunul mers al organizației) dar și faptului că asociația a răspuns și continuă să răspundă unor nevoi reale, venite din partea unei categorii tot mai semnificative de populație - pensionarii. În ultimele decenii, numărul pensionarilor a crescut, tendință care se va menține și chiar accentua în viitor, ceea ce înseamnă că atenția acordată activităților și nevoilor determinate de viața de zi cu zi a acestora va fi din ce în ce mai importantă.

Creșterea numerică a pensionarilor în paralel cu reducerea dimensiunii populației active va crea, pe termen mediu, probleme reale pentru bugetele naționale de pensii. Conform datelor puse la dispoziție de Institutul Național de Statistică, în trimestrul al III-lea al anului 2017, în România, numărul mediu al pensionarilor la nivel național era de 5.224 mii persoane, față de populația activă care s-a ridicat la circa 8.500 mii persoane². Asta arată că raportul între populația activă, contribuitoare în mod direct la bugetul național de pensii și populația care primește acești bani, este unul extrem de strâns, plata pensiilor revenind la mai puțin de doi angajați contributory prin activitatea lor la bugetul de pensii. În aceste condiții, rolul asociațiilor de pensionari, precum C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, va fi tot mai important, atât în acordarea de sprijin financiar cât și prin oferta de servicii alternative oferite, fie ele în domeniul social, al sănătății sau în cel cultural.

Scăderea natalității și îmbătrânirea populației reprezintă provocări serioase nu doar pentru municipiul Bârlad sau pentru România, ci și pentru toate țările dezvoltate, fie ele parte a UE sau a altor zone ale globului. Analistii apreciază că în următorii 10 ani, la nivel global, populația în vârstă de peste 60 de ani va depăși 1 miliard, o cifră care ne arată dimensiunea fenomenului asociat îmbătrânirii populației.

La nivel global, creșterea absolută și relativă a populației vârstnice a dus la apariția unui nou concept, cel de **gerontotehnologie** (un mix între gerontologie și tehnologie, care include diferite sisteme tehnice și soluții menite să ajute atât populația vârstnică cât și pe cei care susțin această categorie de vârstă în activitățile lor zilnice) dar și a unui nou tip de economie, **economia de argint** (*silver economy*), care reprezintă „suma tuturor activităților economice care servesc nevoilor celor care au depășit vârsta de 50 de ani, produsele și serviciile cumpărate direct cât și activitățile economice relaționate cu aceste cheltuieli”³. Acest nou tip de economie, care în prezent, este estimată, în plan global, de Merrill Lynch la 7 trilioane de dolari pe an este cotate a reprezenta a treia economie ca dimensiune. Se estimează că aceasta va atinge până în 2020, pe fondul creșterii puterii de cumpărare a celor care au reprezentat la nivel global generația „baby boomer” (generația celor născuți în anii 1950 similară generației „decreștelor” din România anilor 1967 - 1989) la 15 trilioane de dolari pe an, ceea ce ne arată de ce atenția ce trebuie acordată acestui sector este atât de importantă.

MESAJE

Despre CASA DE AJUTOR RECIPROC „ELENA CUZA” BÂRLAD, aflată acum la moment aniversar, se poate vorbi doar la superlativ.

Implicarea acestei instituții în viața socială și economică a orașului nostru se regăsește pe mai multe paliere, politicile sociale fiind multifacetate. Mă refer aici, la multitudinea de oportunități oferite celor care au slujit o viață câmpul muncii și care, acum au nevoie de integrare și suport, pentru a avea în continuare un parcurs existențial firesc.

Găsesc extrem de lăudabil efortul pe care îl face președintele Casei de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad, în persoana domnului **Nicolaie Mihai**, împreună cu toți colaboratorii acestuia, integrați cu succes în instituție.

Faptele mari, au nevoie de cuvinte puține...

Ca membru al comunității bârlădene, urez celor implicați în activitatea CASEI DE AJUTOR RECIPROC „ELENA CUZA” BÂRLAD un călduros La Mulți Ani, urmat de dorința de a fi oameni implicați și curajoși în toate demersurile pe care le întreprind, cel puțin încă 120 de ani, de acum înainte, așa cum sunt și anii frumoși, pe care tocmai îi sărbătorim!

Mulți Ani, Frumoși și Glorioși pentru Bârlad!

Farmacist Ștefan CONSTANTINCIU

Dacă la nivel global, analiștii apreciază că acest nou tip de economie reprezintă deja a treia economie ca dimensiune și trebuie să se bucure de o atenție și susținere consistentă, în România, atenția acordată de autoritățile publice populației vârstnice asociată în Case de Ajutor Reciproc ale Pensionarilor este fie inexistentă, fie pasageră.

Ca atare, întreaga activitate a C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad, care celebrează 120 de ani de existență la 24 ianuarie 2018, merită nu doar salutăată, ci și promovată, ca un exemplu de bună practică, atât la nivel local, regional, cât și național.

Note:

- 1 Informații preluate de pe site-ul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, disponibil pe https://www.carpbarlad.org/files/reviste/viața_noastră_37.pdf
- 2 Institutul Național de Statistică, *O mie de pensionari mai puțini în trimestrul III 2017 comparativ cu trimestrul precedent*, comunicat de presă, nr.325/18.12.2017, disponibil pe http://www.insse.ro/cms/sites/default/files/com_presa/com_pdf/pensii_tr3r17.pdf
- 3 European Commission, *Growing the European Silver Economy*, 2016, disponibil pe <http://ec.europa.eu/research/innovation-union/pdf/active-healthy-ageing/silvereco.pdf>

C.A.R.P. „Elena Cuza” BÂRLAD, instituție adultă

La C.A.R.P. Bârlad activitatea, viața ei, seamănă cu o poveste. Ceea ce contează este dăruirea oamenilor de aici. Veți găsi cu siguranță numai oameni buni. OMUL bun este cel care e gata să-l ajute pe altul la necaz, care participă prin binele propriu la binele cetății. Aici veți găsi oameni care au o inimă mare, voioasă, sensibilă și caldă. Sunt generoși, binevoitori, fiecare fiind un om de colecție în același timp.

Doresc să menționez faptul că domnul Nicolaie Mihai a reușit să adune în jurul său un grup de oameni sensibili, știutori de carte, talentați în ale scrisului capabili să editeze o revistă de cultură și viață, aparținând Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor Bârlad: VIAȚA NOASTRĂ. Aria ei de răspândire se datorează valorii pe care o reprezintă și a depășit de mult granițele județului Vaslui.

C.A.R.P. Bârlad este unul din izvoarele mângâierii și ale fericirii sufletești pentru persoanele generației a treia, cărora se încearcă a li se oferi un trai decent și o bătrânețe liniștită.

Oamenii care lucrează în cadrul C.A.R.P. Bârlad sunt buni ori de câte ori se poate. Viața o demonstrează.

În anul 120 al existenței C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, dorim tuturor celor legați sufletește de ea, multă sănătate, gânduri bune și multe bucurii.

Prof. Dumitru V. APOSTOLACHE
(Vaslui)

Viața noastră

Informațiile despre o viață naturistă...

Prof. Ecaterina TELETIN

...preocuparea permanentă a pensionarilor din Bârlad

Moto: „Medicul tratează, însă natura vindecă”

„Sunt convins că forma cea mai veche de tratament este fitoterapia, ale căror începuturi se situează încă în paleolitic. Ea, fitoterapia, ale cărei urme se păstrează până astăzi, în medicina populară, s-a dezvoltat pe bază empirică”, sublinia acad. Constantin Bălăceanu Stolnici.

Cunoștințele dobândite s-au transmis din generație în generație și acest fapt este consemnat de tratatele de istorie a medicinei verificându-se faptic rolul plantelor, ritualul de pregătire pentru diferite tratamente. Ceea ce citim noi astăzi în cărțile de profil numită și, **Fitoterapie Medicală Modernă** este o continuare a celei tradiționale. Au fost și perioade când tratamentul naturist a fost ignorat.

Nu întâmplător revista „**Viața Noastră**” a făcut loc în spațiul său unor articole de tratamente naturiste, mai ales când acestea au prezentat interes. Și dacă bolile au apărut odată cu omul, de atunci au apărut și primele preocupări pentru tratarea lor.

Oamenii au folosit produsele din mediul înconjurător; plante, minerale și produse ale animalelor. Dacă în chimie 8-10% din medicamentele folosite sunt de natură vegetală, de ce să nu recunoaștem că în satele noastre populația se trata cu : siropuri, tincturi, cataplasme, ceaiuri, pulberi obținute din plante. Noi cei mai în vârstă ne amintim de legăturile făcute de bunici cu : semințe de muștar, cartof dat prin răzătoare și puse cu legătură pe frunte sau la gât, coajă de ou pisată pe răni sau miere de albine în zona arsă. Și cum corpul nostru luptă zilnic împotriva inamicilor invizibili dar periculoși, cum ar fi : bacteriile, virusurile, paraziții endo și ecto, inamici care ne pun viața în pericol, fiind nevoiți ca pe lângă medicamentele clasice să folosim tratamente naturiste care ni se par sunt mai puțin nocive.

Experții în teoria durerii spun că, majoritatea durerilor pot fi ameliorate cu tratamente actuale, dar la recomandarea medicului și completate cu remedii pe care ni le putem aplica singuri.

Folosirea corectă a plantelor pe care le aplicăm singuri nu este sigură în vindecare din moment ce se cunosc cauzele bolilor și a durerilor în general, ne putem informa, când, cum și cu ce efect una din rețetele recomandate de fitoterapie sau produsele stupului au eficiență.

În acest scop în revista „**Viața Noastră**” au fost publicate articole cu recomandări privind întărirea imunității , remedii pentru unele suferințe alimentație rațională, relații om-natură, în unele articole s-au recomandat și rețete.

Magazinul cu produse naturiste din incinta casei este bine dotat cu produse de referință însoțite de recomandări, dar și

un bogat fond de carte și reviste cu recomandări de ultimă oră bogat ilustrate. Citind un articol din întâmplare constăți din ce plante s-a preparat produsul, eficacitatea lui și atenționarea efectelor negative. Atenție mare la folosirea produselor naturiste

Rostopasca mărește secrețiile de bilă, este citostatică, antivirală, hipotensivă, mărește secreția pancreatică, dar câți știu că este o plantă cu toxicitate crescută? Alături de ea se mai cunosc următoarele: brândușa de toamnă, cucuta, lăcrămioara, laurul sau ciumafaia, mătrăguna, nemțisorul de câmp, omagul, leandru, spânzul, vîscul, etc. Aceste plante sunt folosite în tratamentul unor suferințe din cele mai vechi timpuri și pe care toate gospodinele le cunosc, le-au folosit, multe din ele neștiind că sunt plante cu toxicitate crescută. Mai ales în supradoză. Din cele vreo 40 de specii de plante folosite în leacuri, în zona noastră, aproximativ 35 de specii sunt cu toxicitate crescută.

În satele noastre, femeile de vârsta mea le cunosc și le folosesc știind exact care este efectul dar și necazul folosirii lor. Exemplu ZĂRNA, plantă toxică, supradoza duce la paralizii. Recomandările care s-au făcut la articolele publicate în revista „**Viața Noastră**” au ținut cont de interesul cititorilor de a folosi plante medicinale despre care nu aveau destule informații, mai ales ce părți din plantă se folosesc, cum se recoltează și cum se păstrează.

Așa cum am subliniat în toate ocaziile, folosirea tratamentului naturist nu exclude tratamentul cu medicamente de sinteză. Totul se folosește la recomandarea medicului. Amintesc că în hrana noastră, folosirea unor plante aromatice sau medicinale ne întăresc imunitatea și în felul acesta rezistăm când avem o boală cronică. Din sondajele efectuate în opinia publică, peste 50% din populație preferă „**medicament vegetal**”.

Folosindu-le des în alimentație întărim rezistența organismului care poate lupta cu boala: usturoiul, soia, varza , ghimbirul, rădăcinile de lemn dulce, morcovul, ceapa, menta, rozmarinul, salvia, busuiocul, sovârvul, etc, aceste plante nu lipsesc din meniul omului de la țară. De fapt ceapa și usturoiul sunt considerate antibioticul săracului.

Interesul cititorilor despre articole ce privesc sănătatea și natura ne-au încurajat să studiem, să ne interesăm și să consemnăm noutăți cu privire la tratamentul naturist.

Întărirea imunității, relații cordiale în familie și cu prietenii, mișcarea în natură, renunțarea la calculator pentru câteva ore, ne prelungim viața **VĂRSTEI A TREIA**.

Prof. Virgil VESEL

Pensionarii...

...și protecția mediului

„Omul poate stăpâni natura atâta timp cât ține seama de legile ei.” (Grigore Antipa)

Îmbătrânirea populației este un proces normal și general.

Noi, românii, am optat pentru o societate ce implică ameliorarea crescândă a calității vieții și prelungirea acesteia! Dacă în 1990 aveam un octogenar la 57 de persoane, în 2060 se estimează că unul din șapte/opt români va fi trecut deja pragul de 80 de ani. Astăzi, seniorii români se zbat între grija zilei de mâine și dorința de a veni în ajutorul celor din jur, implicându-se în rezolvarea unor teme majore, între care **protejarea naturii** ocupă un loc esențial.

Se impune ca, prin mijloace educative, să determinăm o atitudine corectă de ocrotire și respect față de natură.

Bârladul dispune de un singur spațiu verde veritabil: Grădina Publică. Parcul din zona teatrului sau cele definite ca atare dintre blocuri nu întrunesc atributul unui spațiu verde autentic. Au un număr redus de arbori, care nu pot realiza un microclimat diferit de cel al zonei din jur. Ne exprimăm dorința ca, în parcul teatrului, să se planteze încă numeroși arbori din care să nu lipsească *Teiul* lângă bustul lui M. Eminescu, pentru a împlini unul din dorurile poetului: *Deasupra-mi teiul sfânt/ Să-și scuture creanga./*

Nu știm ce utilizare are în vedere conducerea municipiului să dea spațiului cuprins între Obor și centrul de afaceri Tutova. E vorba de fostul islaz comunal al Cartierului Munteni, în suprafață de câteva zeci de ha. În prezent, este împrejmuț și acoperit cu grămezi de moloz, gropi cu apă stătută, vara bălării care dăinuie de zeci de ani.

Ar fi foarte util a se amenaja aici un parc, un spațiu verde, câteva ochiuri de apă legate de râul Bârlad, care s-ar constitui într-o zonă de agrement concurentă cu Grădina Publică. Realizarea proiectului ar oferi orașului o zonă turistică și de agrement deosebită și s-ar constitui într-o zestre pe care să o lăsăm urmașilor, așa cum înaintașii ne-au oferit, de mai bine de un secol, actuala Grădină Publică.

Aceeași valorificare ar putea dobândi și zona Prodana, unde prin plantarea de arbori și investiții s-ar pune în valoare luciul de apă existent și celelalte elemente ale mediului. Locul ar deveni astfel un spațiu de agrement căutat.

În democrațiile antice - Atena și Roma - sfatul înțelepților avea un rol hotărâtor în luarea deciziilor, în cadrul fiecărei localități. E timpul ca și la noi să fie valorificată experiența de viață a pensionarilor și să fie consultați în deciziile importante ale urbei, știut fiind că ponderea lor în structura populației orașului este ridicată.

Concluzii. Rezolvarea crizei ecologice, în care a ajuns planeta, este un examen greu pentru omul actual. Înțelepciunea cu care va reuși să gestioneze complicatele probleme ale încălzirii globale, va dovedi, dacă își onorează sau nu denumirea de *Homo sapiens sapiens*.

Iată de ce pensionarii municipiului nostru ar trebui să fie mai vocali pentru implementarea problemelor de mediu în proiectele urbei.

Comisia de cenzori la aniversare

Maria MUNTIANU (președinte), Elena COCIOABĂ, Virginia IFTIMIE

Relația vârstnicilor cu Muzeul „Vasile Pârvan”

Alina BUTNARU

Muzeograf

„După cum îmi place un tânăr care are ceva de-al bătrâneții, tot așa îmi place bătrânul care are ceva tineresc.”

(Cicero)

Un binecunoscut intelectual, aflat la vârsta senectuții, mi-a dat telefon într-o zi și m-a îndemnat să scriu despre vârstnici și relația acestora cu muzeul. Ezitățile mele l-au făcut să devină persuasiv și, în cele din urmă, am acceptat. „Nu trebuie exprimări savante. Subiectul este simplu!” îmi sunau în urechi cuvintele rostite de domnia sa, după ce am încheiat convorbirea telefonică. Da, dar tocmai lucrurile simple te pun în încurcătură. Și, după ce am făcut o strigare gândurilor mele ca să se rostuiască, m-am pomenit că aștern pe hârtie un proverb: „Cine nu are bătrân, să-și cumpere!” Din păcate, nu prea își mai găsește sensul în zilele noastre...Asistăm la o situație tragicomică, pentru că tinerii nu mai vor să-și „cumpere” bătrânii, pierzând din vedere faptul că haina bătrâneții o vor purta și ei, la un moment dat.

Raportul de transmitere a valorilor culturale s-a inversat. Acum, generația tânără este cea care impune și transmite normele și valorile culturale adulților. Dacă, până nu demult, eram obișnuiți să apreciem înțelepciunea celor în vârstă, în prezent societatea contemporană are tendința de respingere și izolare a vârstnicilor, producându-se în acest fel o ruptură de tradiția bazată pe respect. Îmi vine în minte, acum, doar câteva dintre multelenumele sonore ale unor personalități (**Stroe Belloescu, Al. Vlahuță, George Tutoveanu, Dimitrie Tarază, Marcel Guguianu, Cezar Ivănescu, Ion Hobana, Virgil Chiriac, Corneliu Vasilescu, C.D. Zeletin** și mulți alții), care nu numai că au lăsat o parte din zestrea lor spirituală muzeului bărlădean, dar au fost prezente în acest sanctuar al culturii, cu diferite ocazii. Tot în acest context trebuie amintiți renumiții colecționari bărlădeni **Ion Chiricuță, Marcel Vainfeld, Ștefan Bucevschi**, care, prin donații, au îmbogățit semnificativ patrimoniul muzeului nostru cu opere de artă românească și universală.

Capitolul actualilor colecționari bărlădeni, se deschide cu numele regretatului medic **Constantin Teodorescu**. Poate vă mai amintiți de **Mina Strătilă** și colecția sa de mașini,

care a putut fi vizionată la muzeul bărlădean, în ani diferiți. Numismatica, filatelia, medalistica și cartofilia au fost parte distinctă sau integrantă în cadrul activităților expoziționale de la muzeu, acest lucru fiind posibil datorită bogatelor colecții deținute de prof. **Constantin Giurcanu** și ing. **Constantin Daniliuc**, aflați la vârste venerabile.

Profesori bărlădeni sau din alte localități ale țării, cu o bogată experiență profesională, au fost și sunt încă prezenți la manifestările muzeale (sesiuni de comunicări științifice, simpozioane, vernisaje, conferințe, serate literare, concerte, etc.), ignorând povara anilor ce au lăsat urme în existența lor. Lista este foarte lungă, însă putem menționa colaborarea constantă cu prof. univ. dr. **Nicolae Crețu**, prof. univ. dr. ing. **Ion Ioniță** (Univ. „AL. I. Cuza”, Iași), prof. dr. **Elena Monu**, prof. **Oltea Rășcanu Gramaticu**, prof. **Gruia Novac**, prof. **Eugen Ghiga**, prof. **Ionel Duma**.

Dacă e să ne referim la persoane din interiorul muzeului, sunt două nume pe care dorim să le menționăm: **Eugenia Popușoi** (muzeograf) și **Nicoleta Arnăutu** (muzeograf și director al muzeului timp de două decenii), a căror contribuție la dezvoltarea muzeului este greu de cuprins în doar câteva cuvinte. Însă, ceea ce dorim să subliniem cu acest prilej este faptul că, după momentul acela...al pensionării, care pune uneori semnul egal între bătrân și inutil, cele două au continuat să se implice în viața muzeului, despărțirea de instituția care reprezintă a doua lor casă, fiind greu de suportat.

Pentru alte instituții, culturale sau de altă natură, această șansă de a continua viața intelectuală – în mod activ și folositor pentru ceilalți – dincolo de vârsta pensionării, nu a existat. Acest rol important pentru bărlădeni, l-a avut și-l are asociația denumită **Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”**. În spiritul marcantei personalități – soție de domnitor, ilustru filantrop – această „redută” socială s-a constituit într-un dialog esențial al vârstelor și al timpurilor.

Din perspectivă istorică, poate că eforturile tuturor personalităților enumerate mai sus ar fi rămas fără rod, dacă nu ar fi fost apreciate de un public avid de cunoaștere, prezent la invitația muzeului, dar și al altor instituții bărlădene organizatoare de evenimente culturale. Dintotdeauna, „nucleul” cel mai fidel al publicului este format din persoane aflate la vârsta a treia, un segment nu foarte numeros, dar care s-a constituit într-o adevărată elită cu rol important în viața culturală a orașului. Acești „cenzori” ai manifestărilor culturale au știut, grație experienței estetice și atenției nepripite, „cristalizate” într-o profunzime specifică, să ofere repere calitative organizatorilor, dar și publicului mai tânăr. De cele mai multe ori, fiii și fiicele, și mai ales, nepoții au fost îndemnați, convinși sau chiar conduși să intre în sălile expoziționale de către acești oameni aflați la vârsta înțelepciunii, oferind în acest fel un nobil testament și o continuitate a identității culturale a comunității noastre.

Mihaela PLEȘU

O colaborare de succes

Ana-Maria BEJENARU

Dintotdeauna a existat o legătură sufletească deosebită între copii și bunici, deoarece bunicii sunt aceia care au tot timpul din lume să asculte păsurile celor mici și să discute cu ei cu răbdare și înțelepciune, arătându-le calea cea bună și însoțindu-i pe potecile întortocheate ale lumii poveștilor. Bunicii fără nepoți sunt asemeni grădinilor fără flori, iar nepoții fără bunici sunt ca pomii fără fructe. Copiii au nevoie de dragostea și înțelepciunea bunicii, așa cum bunicii tânjesc după năzdrăvăniile copiilor. Acești oameni minunați, frumoși la suflet, cu chipurile brăzdate de vreme, cu vorbele de alint în permanență pe vârful limbii reprezintă pentru copii cea mai dulce amintire a copilăriei. Din această legătură minunată, indestructibilă, s-a născut o colaborare fericită între copiii noștri, grupa prof. Pleșu Mihaela și Bejenaru Ana-Maria, de la Grădinița cu P. P. nr.5 Bârlad, "Grădinița Clopoțel" și "instituția care se ocupă de bunici".

C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad ne-a invitat ani de-a rândul să participăm la minunatele sale activități în care de multe ori copiii noștri au descrețit frunțile încărunțite ale bunicii, ajutându-i să privească, chiar și pentru câteva minute, viața prin ochii celor mici.

O acțiune de suflet la care am participat cu mare drag, a fost lansarea de către jurnalista Mihaela Niculescu a unui CD cu povești pentru copii, în decembrie 2014, eveniment la care a fost prezent și Moș Crăciun, personajul magic al copilăriei noastre, a tuturor.

Expoziția de pictură și desen, "Lumea minunată a copilăriei", organizată în luna mai 2016, găzduită de partenerii noștri - C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad, reprezentată de domnul președinte Mihai Nicolaie a fost un eveniment deosebit la care au participat mulți invitați: foști profesori, membri ai C.A.R.P., părinți ai copiilor, salariați ai C.A.R.P., reprezentanți ai mass mediei. Invitat special a fost domnul prof. Gruia Novac, "bunicul de serviciu", cel care cu mare dragoste și maximă aplecare față de copii a pus în valoare minunatele creații plastice ale acestora. Vernisajul a reunit

peste 90 de lucrări plastice ale copiilor grupei mare A, aflați sub coordonarea noastră. Cu acest prilej, copiii au prezentat și o scenetă, "Prietenii naturii", care a reușit să-i impresioneze până la lacrimi pe toți cei prezenți la activitate. Lucrurile nu s-au terminat aici, copiii fiind tratați cu toată considerația pentru munca lor și "răsfățați" cu dulciuri, medalii și diplome personalizate, toate acestea într-o atmosferă emoționantă, plină de bucurie, fericire, admirație.

Un alt eveniment, în care colaborarea noastră s-a dovedit a fi un adevărat succes, s-a petrecut în Ajun de Crăciun 2017, când Buburuzele Năzdrăvane au prezentat pe scena sălii de festivități un variat program artistic, reunind cântece, dansuri, colinde și urături specifice zonei Moldovei. Părinții, frații și surorile, bunicii și salariații instituției au aplaudat la scenă deschisă prestația micilor artiști îmbrăcați în frumoase costume populare. Ca întotdeauna, gazdele ne-au primit cu sufletul deschis și au recompensat munca celor mici cu dulciuri aduse de moșul bun și drag, de însuși Moș Crăciun.

Nu putem să nu aducem aminte de colaborarea cu articole și fotografii la revista „Viața Noastră”, o publicație a C.A.R.P. Bârlad în care am întâlnit mereu oameni frumoși, povești și experiențe de viață reunite în articole de mare calitate și consistență.

Acum, la ceas aniversar, putem spune că activitățile organizate de C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad dovedesc că această instituție reprezintă pentru comunitatea bârlădeană un etalon în ceea ce privește promovarea culturii și a personalităților ce au contribuit la construirea unei imagini pozitive a Bârladului și bineînțeles a României în spațiul european, și nu numai. Calitatea, diversitatea și multitudinea evenimentelor organizate de-a lungul anilor ne obligă să privim retrospectiv și să apreciem frumoasa colaborare pe care Grădinița cu P.P. nr.5 Bârlad o are cu această instituție socio-culturală.

Dragii noștri prieteni, vă mulțumim pentru minunatele clipe petrecute împreună în această mare familie numită C.A.R.P. "Elena Cuza" Bârlad, vă dorim ani cât mai mulți de activitate, să rămâneți la fel de implicați în viața socială și culturală a comunității noastre pentru că oamenii în vârstă care trăiesc aici merită tot respectul și grija noastră.

„LA MULȚI ANI!”

Despre bunici...

Creativitatea a lăsat cursul vieții să urmeze sufletul și mintea. De atâta timp, acest loc al sufletului în care exprimarea liberă a fost scopul cunoașterii, este construit ca un cămin, o casă a tuturor, unde în încercarea timidă de a înțelege viața, nepoții caută răspunsuri în poveștile bunicilor. Aceste pagini sunt făurite cu emoții, iar prin puterea vieții putem cunoaște alte valențe care conduc frumosul și esențialul într-o nouă lume.

Dor de viață se citește printre rânduri, stând la o ceașcă de ceai, sub razele soarelui. Vreme, timp, oameni... Atâția ani plini de adevăruri. Aceasta am învățat-o de la cei mai tineri la inimă, de la bunici. Caut să înțeleg de unde vine pofta aceasta nebună de viață, deși trecuți prin greul deceniilor, tot ei sunt cei care ne ridică atunci când suntem la pământ, tot ei au vocea mai puternică atunci când nouă ne e frică și tot ei ajung să iubească mai sincer pentru că știu să prețuiască înzecit valoarea omului bun.

Îmbrățișarea bunicilor este ca unirea a două tabere temporale, două entități libere și creative. Copii și bunici. Atât de apropiați în această lume de mijloc care oferă o bucurie eternă, căci trecutul și viitorul se văd prin ochii celor ce merg împreună pe același drum într-un prezent făcut de mâinile lor. Am o dorință ce îmi transformă viața într-o bătaie atât de rapidă. Atunci când bătrânul va da mâna cu lipsa de cunoaștere în taina vieții a celui tânăr și își va pune încrederea în el, această lume va oferi ceea ce mulți nu știu că există, libertate deplină.

Oana ROTARU

Elevă

Șefii succursalelor C.A.R.P. „Elena Cuza” din Bârlad la aniversare

MESAJ

Daniela TEODORU

Specialist în kinetoterapie și motricitate specială

Cu drag, Daniela. La mulți ani !

Sărbătorim 120 de ani ! Cu siguranță domniile voastre vor spune: „Mulți, domnule, foarte mulți ani !” pe când cei care formăm actualmente familia CARP vom spune: „Puțini, foarte puțini !”

Ce poate fi mai de lăudat decât să ai la conducerea unității un președinte și o echipă de consilieri care reușesc să răspundă cerințelor fiecărui salariat, fiecărui membru. E, sigur, cel mai de dorit lucru într-o instituție ! Toate acestea sunt necesare pentru ca serviciile către dvs. să fie așa cum vi le doriți. Norocul nostru și-al dvs. este că la cârma unității avem un bun lider în persoana domnului președinte Mihai Nicolaie, care la rândul domniei sale, are în spate o echipă de oameni responsabili, o echipă formată din consilierii: Fitcal Mircea, Tănase Veruța, Filip Stelian, Râncu Liviu Adrian, director economic Hriscu Vlad Andrei, răspunzător de introducerea noului sistem informatic și, nu în cele din urmă, Dima Dumitru, contabil șef, o persoană dedicată contabilității.

Aș dori, în continuare, să vă mulțumesc și să mă înclin în

fața domniilor voastre, în numele tuturor cadrelor medicale, a medicilor: Ichim Laurenția, Podaru Ilieana, Dornianu Rodica, Ivan Aura, Șerban Maria, Țapu Adina, doctor Cozma Magdalena, Cojocaru Irina, Cojocaru Lucian, Pecleanu Maria, Larion Ramona, Ghioaldă Miranda, Rozimbaun Georgian, a asistenților: Rășcanu Carmen, Manole Camelia, Patriche Loredana, Toma Mihaela, Oanea Dragoș, Hrițuc Mihaela, Ciobanu Lucica și a bioterapeutului Dulcă Ioan. Mulțumim pentru încrederea pe care ne-o acordați, pentru faptul că înțelegeți și respectați indicațiile noastre. Toate acestea nu fac decât să ne încurajeze profesional, cât și psihologic, pentru a putea să vă înțelegem, să comunicăm mai bine, să vă înțelegem suferința sau durerea pe care o aveți.

Permiteți-mi în consecință să vă transmit un salut calduros și urări de bine, de sănătate. Mesajul meu, doamnelor, domnilor, este că trebuie să fim uniți, să fim frumoși sufletește și să nu cedăm în fața răutăților.

Victor Anghel
Fălcu

Membrii delegați ai Adunării Generale din sucursalele rurale la aniversare

Gheorghe Băncilă
Perieni

Ioan Bertea
Ciocani

Carol Brașoveanu
Banca

Gheorghe Budeanu
Ciocani

Maria Budescu
Ivesți

Mircea Buhuș
Perieni

Gheorghe Caloianu
Ivesți

Vasile Cazacu
Epureni

Gheorghe Ceapă
Banca

Gheorghe Chihaia
Grivița

Nicolae Creangă
Șuletea

Dumitru Andrei
Pogonești

Petru Ilie
Grivița

Viata noastra

MESAJE

Vasile CHELARU

C.A.R.P. „ELENA CUZA” BÂRLAD – O OAZĂ DE LUMINĂ ÎN ARHITECTURA SOCIALĂ A BÂRLADULUI

Ce înseamnă CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR „ELENA CUZA” BÂRLAD – în arhitectura socială a municipiului nostru?

Pentru o parte din concetățenii de vârstă adolescentină sau poate chiar pentru o bună parte a adulților, aflați în floarea vârstei, este posibil ca această instituție să reprezinte o asociație la care vin pentru a socializa o mulțime de bătrânei, bunici și bunicuțe cu „păr alb și creț”, după cum, unic, îi descria Barbu Ștefănescu Delavrancea în schițele sale. Ori pentru alții poate reprezintă o organizație care acordă ajutoare pentru deces sau împrumuturi cu valoare mică membrilor săi, precum și ajutoare nerambursabile, celor trecuți pe liste lungi afișate pe panouri de doi metri, pe trotuarul din fața clădirii. Eroarea e omenească, ca și neatenția sau îndoiala.

Cine vrea să înțeleagă ce reprezintă Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” în municipiul nostru ar trebui mai întâi să arunce o privire și apoi să îndrăznească să pătrundă în curtea imobilului din strada Nicolae Iorga. Instantaneu, apare o bună dispoziție dată ochiului de ordinea și curățenia, de spiritul gospodăresc și pretențios, de organizarea atentă a spațiilor de lucru, de dotarea modernă care să vină în sprijinul cetățeanului, în semn de respect pentru demnitatea sa. Cine este la zi cu contribuțiile poate avea parte de produsele la preț acceptabil al magazinelor, alimentar și naturist, de serviciile atelierelor de croitorie, de frizerie, de beneficiile cabinetelor medicale, de consultații juridice și, mai ales, de conferințe, spectacole, expoziții de pictură, lansări de carte, colinde, muzică și poezie. Mie nimeni nu-mi poate lua din inimă bucuria pe care am primit-o în Sala de Conferințe „Al. I. Cuza”, ca urmare a revederii oamenilor

dragi, membri și invitați, ori a cunoașterii altora din rândul personalităților locale și naționale.

În abundența de supărări și necazuri cu care ne confruntăm zilnic, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” reprezintă antidotul, raza de soare și speranța de bine. Mediul prietenos și ambianța intelectuală îi adună pe oamenii urbei noastre. Mi-s dragi acei pensionari pe care i-am întâlnit în diferite ocazii prilejuite de evenimente organizate sau sărbătorite acolo. Mă fascinează copiii talentați, ce ne încântă auzul cu cântece și melodii instrumentale sau cu versuri care mi se strecoară lin în adâncul sufletului. Admir folcloriștii de la Pogonești și Ivești, prichindeii de la Banca și nu voi reuși să-mi exprim clar admirația pentru Corul „Crizantema”, care nu ar exista fără talentata profesoară, doamna Mihaela Oprea.

Pașii ne sunt purtați miraculos în ospitaliera și călduroasa „Casă”, a „noastră”, cum îi place președintelui Nicolaie Mihai să spună. Oricât m-aș feri să aduc elogii, nu pot comite nedreptatea de a nu-i recunoaște greutatea simbolică, autoritatea și perseverența. Existența sa se consumă în fapte, rezultatele se raportează la simțul datoriei, calitatea muncii se reflectă în onoarea profesiei, exigența se leagă de sentimentul răspunderii și lucrului dus la capăt.

Așadar, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” este liniștită oază de lumină, este adăpost gratuit față de dificultățile și nedreptățile societății, de incoerența deciziilor politice, de derapajele morale, de obrăznicii comportamentale ale celor responsabili cu sănătatea națională.

La mulți ani și activitate rodnică în folosul comunității!

La împlinirea a 120 de ani de la înființarea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, pot spune că este unitatea care ajută pensionarii cu venituri mici, le oferă prilejul de a cumpăra la cele mai mici prețuri alimente, medicamente, produse nealimentare și alte nevoi personale.

Sunt mândră că fac parte din acest personal, fiind considerat un „prieten la nevoie”.

Felicitări întregului personal și în special domnului președinte, magistrat (pens.)

Nicolaie Mihai.

La mulți ani!

Maricela BRAHARU,
Sucursala Frunțișeni

Gânduri

Anul acesta se împlinesc 120 de ani de la înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad. Este una din cele mai „bătrâne case” din țară și totuși tânără.

Urez „Mulți ani” acestei „bătrâne” Doamne, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad.

Elena COCIOABĂ

Cenzor

La data de 24 ianuarie, anul 1898, ia naștere prima societate de ajutor reciproc din Bârlad, denumită „Funcționarul”, dată care constituie actul de naștere a Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad.

Asociația a fost într-o continuă evoluție și în prezent a adoptat un stil nou în relațiile cu membrii pensionari ai Casei, continuând aceeași idee de ajutorare și întrajutorare, dezvoltându-și activitatea în 31 de comune ale județului Vaslui, în orașul Slănic Moldova, județul Bacău, precum și în municipiul Bârlad.

Ani mulți și aceeași dăruire cu respect acestei instituții care asemeni unei familii este și va fi aproape de cei care sunt la nevoie.

Gabriela Cristina HRIȘCĂ

Jorj Dulgheru
Alexandru Vlahuță

Membrii delegați ai Adunării Generale din sucursalele rurale la aniversare

Chirilă Gh. Lăcătuș
Tutova

Ana Matei
Zorleni

Dumitru Muntianu
Zorleni

Gheorghe Onciu
Bogdănești

Ion Pătrașcu
Iana

Vasile Pânteă
Puiești

Dorel Popovici
Băcani

Dumitru Țilea
Popeni

Lenuța Țurcanu
Popeni

Nicu Țurcanu
Pogana

Nelu Ghioc
Banca

Ion Mihăilă
Zorleni

Neti GRIGORAȘ
Sucursala Murgeni

MESAJE

Sorin NECULA
Sucursala Murgeni

LA CEAS ANIVERSAR

Anul 1898, 24 ianuarie, este ziua nașterii Casei de Ajutor Reciproc Bârlad, sub denumirea de atunci, **„FUNCȚIONARUL”**.

În anul 2010 când, schimbându-se toată conducerea casei, președinte este ales domnul magistrat pensionar **MIHAI NICOLAIE**. Ca în proverbul **„Omul sfîntește locul”**, a reușit împreună cu Consiliul Director ales la acea dată să schimbe în totalitate fața acestei asociații de pensionari. Totul prin muncă, cinste, legalitate, corectitudine, prin perseverență și mai ales dragoste de oameni.

Una din cele 32 de sucursale este și **Sucursala Murgeni**, o sucursală veche, cu o activitate îndelungată, care și-a mărit numărul de membri an de an, ajungând numai în anul 2017, la un număr de 755 membri, ținând cont că pentru o mai bună organizare și apropiere de nevoile persoanelor vârstnice s-au desprins din Sucursala Murgeni un număr de încă 4 sucursale: **(Blăgești, Epureni, Raiu și Mălușteni)**.

În anul 2012, datorită noii conduceri, sucursala s-a mutat într-o locație nouă, spațiu luat în concesiune de la Primăria Murgeni și care a fost reorganizat, reparat interior și exterior, înlocuit acoperiș, dotare cu sisteme video de supraveghere, calculatoare, copiatoare și case de bani, conectare la sisteme electronice de supraveghere. În acest sediu a mai funcționat și un magazin economat și funcționează încă un magazin pentru obiecte funerare.

Nu vom uita să amintim de participarea la diverse evenimente a copiilor din satul Floreni cu grupul **„BUCURIA COPIILOR”**, îndrumați de preot **Mereuță Dan**, alături de membrii din zonă.

Trebuie să menționăm contribuția regretatului **poet CIORICIU IFTENE**, precum și activitatea sa publicistică și de creație, la revista **„VIAȚA NOASTRĂ”**.

Începând cu anul 2010 s-a sărbătorit an de an **„NUNTA DE AUR”**, unde și membrii din sucursală care au împlinit 50 de ani de la căsătorie au fost sărbătoriți: **(Munteanu Traian și Măndița, Coman Gheorghe și Mariana și Plugaru Lino și Elena)**

S-a sărbătorit **centenarul** domnei **Igescu Catinca** din Floreni de către conducerea Casei.

Menționăm că s-au primit de către membrii Casei, cât și a Sucursalei noastre, ajutoare nerambursabile cu diverse ocazii; PAȘTE, CRĂCIUN, ZIUA PERSOANELOR VÂRSTNICE etc.

Acum, la ceas aniversar, urăm conducerii C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, în frunte cu domnul Președinte, magistrat pensionar, **MIHAI NICOLAIE**, **să aveți parte de ani mulți cu sănătate și liniște, dar, în continuare cu multe împliniri și proiecte realizabile.**

Dintr-un cititor fidel și pasionat al prestigioasei reviste „Viața noastră”, iată-mă devenit scriitor, dar membrii redacției, demni de tot respectul, nu trebuie să fie invidioși pe mine. Scriu doar acum, la ceas aniversar, fiindcă n-aș vrea să treacă acest moment important din viața Casei noastre fără ca eu să nu spun câteva gânduri în puține rânduri.

Sucursala Puiești – Vaslui, unde îmi desfășor activitatea, are un număr de 640 membri, majoritatea pensionari, cei mai mulți dintre ei corecți, punctuali și care respectă regulamentul Casei.

La rândul meu, am modele demne de urmat în membrii Consiliului Director și mai cu seamă în domnul președinte, mag. pens. Mihai Nicolaie. În atenția mea au stat și vor sta cele mai importante trei obligații de serviciu: să trăiești cinstit, să nu dăunezi altuia și să dai fiecăruia ceea ce i se cuvine.

Nu sunt eu în măsură să contabilizez reușitele C.A.R.P. „Elena Cuza”, dar aș vrea, ca pe lângă revista „Viața noastră”, o revistă pentru toate vârstele și toate gusturile, să menționez spectacolele pe care domnul președinte le organizează, îndrăgiți interpreți de muzică populară românească, cu tineri elevi de la Școala de Artă din Bârlad, cu soliste din rândul doamnelor de la C.A.R.P., încât nouă, spectatorilor, ni se umple inima de bucurie.

Se împlinesc 120 de ani de la înființarea C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad. Dorim ca și următorii ani să fie la fel de rodnici, iar membrii C.A.R.P. și colaboratorilor le urăm putere de muncă, sănătate, pace sufletească și multe bucurii alături de cei dragi.

Eugen RADU
Sucursala Puiești

Petruș Andrei

Grigoriță Apostol

***Membrii delegați ai Adunării
Generale din Bârlad
la aniversare***

Lucica Burghilea

Gheorghe Ciurdea

Valeriu Costăchescu

Ioan Dobrin

Vasile Finaru

Stelian Filip

Mircea Fitcal

Ioan Florea

Gheorghe Gherghe

Neculai Ghețău

Ghiță Cristian

Cezar Goraș

Virginia Iftimie

Silviu Florinel
Iosipescu

Larisa Lazăr

Petronel Lupu

Maria Marin

Aneta Matei

Nicolaie Mihai

Lucia Munteanu

Maria Muntianu

Gruia Novac

Constantin Panica

Pavel Pavelescu

Ionel Popovici

Emil Rășcanu

Liviu Adrian Râncu

Valentin Roșca

Ecaterina Rotaru

Victoria Rudi

Anton Stoichici

Maria Stupurac

Zînica Tămășanu

Veruța Tănase

Ecaterina Teletin

Dumitru Țincovici

Geta Zaldea

MESAJE

Sunt onorată să fiu alături de colectivul Casei de Ajutor reciproc al Pensionarilor Bârlad la zi aniversară, lângă o echipă de oameni care muncesc cu cinste și cu dăruire pentru continuitatea acestei asociații de pensionari și a îndeplinirii rolului său, pentru care mai mulți cetățeni, în urmă cu 120 de ani, s-au unit pentru înființarea unei organizații de grup, cu scopul întraajutorării.

Activitățile casei noastre sunt menite să vină în ajutorul oamenilor, prin sprijinire materială, socială, juridică și culturală, dar pentru a fi îndeplinit obiectivul principal este nevoie de mult efort și de oameni competenți.

Pot spune cu mândrie că în prezent C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad îndeplinește toate obiectivele ce și le-a propus, datorită și faptului că, din anul 2010, noul președinte ales, în persoana domnului magistrat pensionar Nicolaie Mihai, împreună cu Consiliul Director s-au implicat activ, fiind persoane care au depus eforturi pentru construirea unei echipe eficiente și unite, ajungând totdeauna la rezultate pozitive.

La ceas aniversar îngăduiți-mi să urez întregii echipe unite un sincer

LA MULȚI ANI !!! ȘI VIAȚĂ SĂNĂTOASĂ.

Mariana NEAGU

Funcționar economic

Luna aceasta, pe 24 ianuarie, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad își serbează 120 de ani de existență, încununați de progres. De-a lungul timpului, oameni de calitate au contribuit la succesul acestei asociații prin competență, calitatea profesională a serviciilor oferite, dăruire și entuziasm, clădind treptat o puternică instituție care să poată satisface cerințele membrilor săi.

Pentru mine este o onoare să fac parte din colectivul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad și cu ocazia împlinirii a 120 de ani de la înființare, urez tuturor membrilor **prosperitate, fericire și îndeplinirea tuturor idealurilor și aspirațiilor, împreună cu tradiționalul „LA MULȚI ANI!”**

Emil Cosmin MIHAI

Administrator IT

Mă alătur și eu colegilor mei cu gânduri bune și cu un sincer **La mulți ani României**, acum la începutul anului 2018, un an centenar în care vom împlini 100 de ani de la Marea Unire și 120 de ani de la înființarea C.A.R.P. „Elena Cuza”. Sunt mândru că sunt român, sunt mândru că fac parte din colectivul C.A.R.P. „Elena Cuza”. De șapte ani lucrez în această asociație și toți colegii mei sunt o a doua familie cu care împărtășesc zi de zi bune și mai puțin bune.

Mulțumesc colegilor și în special domnului Președinte Mihai Nicolaie că au avut răbdare cu mine și că m-au putut înțelege în acest timp petrecut alături de ei.

Doresc multă sănătate tuturor și viață cât mai îndelungată Casei.

Sorin BOCAN

Operator calculator

SĂ FACEM SFÂNTA UNIRE

Anul 2018 este un an special, pentru că este anul în care C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad îndeplinește 120 de ani de existență, 120 de ani de când face parte din viața bărlădenilor, acoperind o necesitate a comunității locale.

Meritele, rezultatele obținute de C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, sunt ale întregii echipe. Pentru că emoțiile și trăirile dau substanță ființei umane, vă invit să ne bucurăm împreună, cu emoție, în această zi aniversară, vă felicit și vă urez mulți ani de existență, un grad înalt de profesionalism și un sentiment de încununare a muncii împlinite.

Mihaela-Loredana TUFARU

Funcționar economic

Salariați ai C.A.R. Pensionari „Elena Cuza” Bârlad la aniversare

Cătălina Bolgar

Mihaela Burghilea

Paula Andreea
Buzamăt

Dana Laura Rita
Capră

Elena-Mădălina
Cărabăț

Cristian Paul
Clisu

Claudia
Comănescu

Ingrid Daniela
Cozma

Dumitru Dima

Mariana Gavrilă

Mihaela Maxim

Felicia Munteanu

Cornel Croitoru

Luminița
Munteanu

Andreea-Ani
Neniță

Adriana Rîpan

Tincuța Șiberescu

Silvia Fitcal

MESAJE

„Hai să dăm mână cu mână...”
24 ianuarie 1898 - 24 ianuarie 2018

Cu 120 de ani în urmă, câțiva oameni inimoși, care s-au gândit la binele societății în care trăiau, au dat mână cu mână și pe baza unei înțelegeri, și-au pus în comun contribuția lor materială, cunoștințele și aportul lor în muncă și au înființat o asociație pentru a realiza activități în interesul comunității din care făceau parte.

Această asociație poartă acum numele de C.A.R. Pensionari „Elena Cuza” - numele unei doamne care a desfășurat acțiuni caritabile și a fost plină de altruism și dăruire.

Nu pot decât să mă bucur că fac parte din colectivul minunat al acestei asociații, lucrând aici mi s-au oferit multe ocazii de a face bine semenilor mei și de a-mi dezvolta unele talente care poate într-o altă conjunctură nu ar fi ieșit niciodată la suprafață.

La ceas aniversar felicit pe toți membrii, organele de conducere, salariații, colaboratorii, voluntarii și simpatizanții C.A.R.P. și le urez „La mulți ani!” cu multe realizări frumoase în continuare, pentru a avea bucuria lucrului bine făcut, cu profesionalism, loialitate și simț de răspundere.

Frosica-Anca STRATULAT

Funcționar economic

Sărbătoare aniversară

Trecut-au anii pas cu pas și doar 120 de ani se numără de când luă ființă Asociația cu numele măreț ce-l poartă.

Prin devotamentul, priceperea și cunoștințele celor ce au fost aleși la conducere, s-a realizat menținerea și dezvoltarea acestei instituții multifuncționale.

Noi idei, gânduri alese, faptele mărețe să fie și de-acuma la îndemână celor ce cu atenție mărită și cu grija lor sporită ne sunt nouă de-ajutor.

La mulți ani!

Rodica RÎPAN

Funcționar economic

MIRACOL ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE

Pot considera un miracol și ziua de **24 ianuarie 2018**, numită „**Sărbătoarea Unirii**” Casei de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad cu sărbătoarea Centenarului Marii Uniri, la 120 de ani de viață, a primei Societăți de Ajutor Reciproc din municipiul Bârlad, care prin dorința și atitudinea de **unire** a membrilor asociați au devenit de-a lungul anilor **mai puternică**.

Casa de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad a continuat să mențină scopul unirii și să devină mai strălucitoare, funcțională și trainică pentru această generație și cu un nume onorat din zona Moldovei.

La acest moment aniversar, „**zi de naștere**”, care nu este nici mult, dar nici puțin, împlinindu-se **120 de ani** de existență, în calitate de membră și salariată a acestei asociații, adresez cele mai alese urări de **stimă, respect și prețuire, ani mulți și luminoși în deplină sănătate și fericire, asociației** – Casa de Ajutor Reciproc „Elena Cuza” Bârlad – alături de coordonatorii săi și ai tuturor membrilor asociați, care și-au adus contribuția valorică și sentimentală.

Virginica PETREA,
Dactilograf

IMPRESII

Sunt mulțumită și încântată să muncesc într-un colectiv atât de încheat prin corectitudine și credință.

Este ca un vis care îmi doresc să țină cât mai mult și de care să beneficieze și cei care vor veni după noi.

Maria GUȚU,
Frizer C.A.R.P.

A fost, este și va fi... C.A.R.P. „Elena Cuza”

De fapt cine sunt eu?! Sunt fiică, mamă și responsabil la sucursala Vinderei ce depinde de C.A.R.P. „Elena Cuza” ce își are centrul în Bârlad de mai bine de un secol (24.01.1898). Cu timpul asociația s-a reorganizat cu un nou statut și o nouă legislație. În aprilie 2010, ca președinte al C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, a fost ales distinsul domn, magistratul Nicolaie Mihai, ce a reușit pe parcursul anilor să aducă ceva nou în unitate. Cu trecerea anilor, această asociație a reușit să se mărească, înființând 32 de sucursale în sudul județului Vaslui. Printre aceste sucursale, se află și sucursala **Vinderei**, ce se află în grija mea. Sucursala mea are 508 membri, printre care nu se află doar pensionari, ci și salariați, studenți, și șomeri cu venituri din alte surse.

Eu am fost angajată la asociația C.A.R.P. „Elena Cuza”, pe data de 01.09.2016, sub îndrumarea domnului președinte, Nicolaie Mihai. Aici am avut multe de învățat, iar cu ajutorul colegilor de la centru am reușit să intru în marea familie a C.A.R.P. „Elena Cuza”.

Pentru mine a fost o deosebită onoare să intru în cadrul acestei asociații, căci astfel am reușit să le ușurez munca membrilor asociației aflați în comuna Vinderei.

Finalul acestei scrisori, îl dedic domnului președinte, Nicolaie Mihai, care pentru mine este o dovadă vie a perseverenței, a seriozității și a respectului dedicat celor din jur.

Mirela Diana BEJAN,
Sucursala Vinderei

MESAJE

Timpul trece în grabă și pe 24 ianuarie 2018 vom celebra cei 120 de ani de existență a Asociației **C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad**, prilej de bucurie.

La conducerea asociației avem un om cu calități manageriale de excepție, domnul Președinte magistrat pensionar Mihai Nicolaie, un om care ne inspiră seriozitate și respect, un Consiliu Director, un compartiment de contabilitate și un director economic.

Datorită acestei conduceri, în urmă cu cinci ani, mai exact în anul 2012, s-a înființat Sucursala Mălușteni, astfel membrii săi au fost privilegiați de faptul că nu mai fac acele deplasări la zeci de kilometri, beneficiind de servicii în localitatea lor, ceea ce face să fie încrezători în conducerea actuală.

Ne străduim să mărim în continuare aportul nostru la dezvoltarea pe mai departe a dezideratului „**Împreună suntem mai puternici**”.

La ceas aniversar, vă urăm să aveți parte de ani mulți cu sănătate, cu multe împliniri și cât mai multe proiecte încununate de succes!

Ileana FILIUȚĂ,
Sucursala Mălușteni

Activitatea desfășurată până în prezent, munca intensă de zi cu zi, gândurile pentru viitorul Casei, reprezintă **CREZUL** întregului personal.

Felicitări pentru întreaga activitate în folosul oamenilor și al societății.

Suntem în anul 2018, când Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad împlinește **120 de ani de activitate și realizări**.

Vă mulțumim, Domnule Președinte, că ați fost mereu alături de noi, cât și dumneavoastră, membrilor Consiliului Director, Comisiei de Cenzori, precum și vouă, colegilor de la Bârlad și sucursale.

Vă mulțumim pentru efortul făcut și pe cel pe care-l veți face în continuare, totodată dorindu-vă ca pe viitor să aveți aceeași putere de muncă și aceeași dăruire de care ați dat dovadă.

La mulți ani!

Gina BOGOS,
Sucursala Viișoara

În anul 2018 Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad sărbătorește 120 de ani de la înființare.

Prin activitatea pe care o depune, Consiliul Director, în frunte cu Președintele Nicolaie Mihai, i-a schimbat total fața, în sensul bun al cuvântului: aici au loc diferite simpozioane, aniversări, întâlniri cu oameni de cultură, lansări de carte, expoziție și excursii la diferite obiective din țară.

La mulți ani !

Anișoara POPESCU,
Sucursala Ivești

Vă doresc, la aniversare, să primiți tot respectul și stima și vă urez mult succes în activitatea de viitor, multă sănătate și prosperitate.

LA MULȚI ANI, dumneavoastră, domnule președinte, și C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad.

Maricel CAVALERU,
Sucursala Fălciu

ÎMPREUNĂ SUNTEM MAI PUTERNICI!

Sărbătorim 120 de ani ai C.A.R.P. Bârlad.
Suntem bucuroși să fim alături de dumneavoastră.
Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad are o experiență bogată și este într-o continuă dezvoltare.
Este o asociație pe sufletul unui creștin adevărat, curat și milostiv.
Este o punte de lumină pentru pensionari și nu numai.
Când spunem Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, spunem: ajutor financiar, acțiuni sociale, zâmbet de copil, bunăstare și stabilitate financiară!

La mulți ani!

Dana DOMINTEANU/ Genuța MURARU

Sucursala Voinești

Cu ocazia împlinirii a 120 de ani de la înființarea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, doresc să-i felicit pe domnul Președinte Mihai Nicolaie cât și Consiliul Director, pentru implicarea, buna organizare în cadrul Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad și pentru profesionalismul de care au dat dovadă.

Casei, doresc să-i urez prosperitate pentru a ajuta în continuare mai mulți pensionari dar și pentru tinerii la început de drum.

La Mulți Ani ! C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad

Mihaela TROFIN,

Sucursala Vetrișoia

Prilejul și în același timp onoarea de a transmite câteva gânduri în acest moment aniversar, prilejuit de împlinirea celor **120 de ani** de la înființare a C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, constituie pentru mine un motiv de bucurie. În semn de prețuire și respect, doresc **Casei Noastre „Viață lungă”** prosperitate și mult succes în activitate.

LA MULȚI ANI !

Lenuța HOZU,

Sucursala Perieni

Sunt onorată să fiu alături de colectivul C.A.R.P. „Elena Cuza” Bârlad, cu prilejul sărbătoririi celor 120 de ani de existență. Am ocazia de a transmite din toată inima felicitări tuturor celor care își desfășoară activitatea și își aduc contribuția pentru îndeplinirea cu succes a obiectivelor sale, viață lungă, sănătate, mult belșug, prosperitate.

La Mulți Ani!

Cristina MOTREA,

Sucursala Perieni

Lucrurile mici pe care le facem le socotim de mare importanță, în timp ce noi ne urmăm calea.

Un gest frumos poate să ia povara umerilor obosiți pe drum. O vorbă bună poate îndulci inima!

„La mulți ani!” C.A.R.P. „Elena Cuza”, Domnului Președinte și Consiliului Director.

Manuela SAVA,

Frizer - Sucursala Perieni

MESAJ

La 24 ianuarie 2018, Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad este la ceas aniversar. Drumul început în urmă cu 120 de ani nu a fost ușor. Au fost clipe grele, dar și momente de imense satisfacții. Avem o instituție pusă în slujba persoanelor vârstnice, care le apără interesele, îi ajută în momente grele, le acordă importanță și sprijinul de care au nevoie. Rolul său este de a-i ajuta **să aibă o bătrânețe mai ușoară și activă.**

Asociația Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad, deține două sucursale în comuna noastră, sucursala **Bogdănești** și sucursala **Unțești**, ceea ce reprezintă un real sprijin pentru membrii săi.

An de an conducerea Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” Bârlad ne-a onorat invitația la **Festivalul anual „La Stejarul lui Ștefan Cel Mare și Sfânt” de la Corlățești** când am sărbătorit și „**Nunta de Aur**” a membrilor.

Am deosebită plăcere de a adresa, din toată inima, felicitări tuturor acelor care își desfășoară activitatea în această asociație și un drum cât mai lung, împliniri și multe reușite profesionale.

Vă doresc multă sănătate, prosperitate și putere de muncă. **LA MULȚI ANI !!!**

Liviu Neculai GIUȘCĂ,
Sucursala Bogdănești

Salariați ai sucursalelor C.A.R.P. Bârlad la aniversare

Mihaela Ilie
Băcani

Doinița Grigore
Banca

Geta Brânzei
Banca

Gena Buță
Blăgești

Silvia Budeanu
Ciocani

Enoh Stan
Coroiște

Costică Damian
Epureni

Felicia Damian
Epureni

Elena Loredana
Moldovanu
Gherghești

Camelia-Georgiana
Pîslaru
Grivița

Marius Cristinel
Boidache
Hălărești

Georgiana
Costache
Iana

Gina Țurcanu
Pogana

Liliana Balan
Pogana

Tița Daniela Chelaru
Popeni

Maria Nica
Roșiște

Elena Străoanu
Slănic Moldova

Constantin Parfene
Șuletea

Ioana Parfene
Șuletea

Viorica Ghețau
Tutova

Romică Cernat
Unțești

Ana Maria Grigoraș
Zorleni

Gruia NOVAC

Maladia reveriei practice

- Mă, tu nu ești sănătos! Îmi amintește, când și când, un prieten plin de el, dar judecata n-ar fi completă dacă n-aș aminti și pe alta, a unui amic, care totdeauna mi se adresează cu afabilitate și civilizat: - Dumneavoastră aveți o boală sănătoasă!...

Încă nu mi-am pus vreo întrebare asupra sensului strict al acestor aserțiuni. O noimă trebuie să aibă, fie și ludică, dar spiritul obiectiv îmi șoptește că nu se știe cât folos ar însemna contabilizarea vreunei descoperiri în contul meu. E-atât de încălțat labirintul trăirilor și manifestărilor proprii, încât uimirea celor din jur o socotesc apreciere, alte săgeți nepreocupându-mă.

Chiar acum când gândesc (pardon!), o fac pe banii mei, până chiar și atunci când sunt...lefter.

V-ați întrebat vreodată, de-un par egzempl, care-i locul cel mai de profitat pentru lectură, pentru notat și adnotat, pentru notițe și fișe, pentru prefigurarea unor însemnări cu pretenție de finit? Biblioteca, îmi veți spune grăbiți, publică sau personală. Sigur, aveți dreptate, dar ce strâmt este spațiul dumneavoastră de întindere și de destindere!...

În orice târg (și enumerați în gând toate sinonimele acestuia...) există o locanță mai ochioasă. Spre deosebire de speluncile celelalte, aceasta – din rațiuni care-mi scapă, dar nici nu vreau să le sondez – e ocolită de consumatorii fervenți, care ori nu iubesc goma, ori, neștiind ce-i aceea, o ignoră cu știința lor analfabetă.

Locanta asta selectă pe care v-o evoc are un salon – i se zice restaurant – amenajat cu de toate. Ceea ce ridic eu în lumină însă e liniștea. Intri aici, te așezi la o masă aleasă aleatoriu, aștepti ospătarul și, când vine, cu siguranța cunoscătorului sigur pe el, comanzi: o cafea, o înghețată, un coniac mic și d-ăla bun, o scrumieră, dacă, întâmplător, fumezi.(!) Și stai apoi, în liniște; „consumi” rar și cu plesăituri discrete, scoți gazetele, scoți creionul sau pixul, citești, notezi, citești, scrii... Ospătarul nu te va deranja, văzându-te preocupat.

O oră, două, trei, cât vrei! Salonul respiră prin tine, tu prin el. Când pleci, târziu, ești fericit. Plătești „consumația” și-atât.

Care-i cea mai bună sală de lectură!!?

CASA DE AJUTOR RECIPROC A PENSIONARILOR "ELENA CUZA" BÂRLAD

Împreună suntem mai puternici!

MAGAZINUL DE PRODUSE NATURISTE

**FABRICAT
IN ROMANIA**

**PRET
DE
PRODUCĂTOR**

vine în sprijinul dumneavoastră cu o gamă diversă de produse, de la ceaiuri, tincturi până la semințe și legume deshidratate oferite de producători autohtoni.

Vasile CHELARU

IUBIRE FĂRĂ SFÂRȘIT

Cu câte o sacoșă mare în fiecare mână, din material textil, gros și decolorat, cândva negru, pășea agale pe strada pietruită, cu băltoace rămase de la ultima ploaie, la mijloc de decembrie. Sub povara greutateii anilor și cumpărăturilor, își pierduse agerimea, iar zilele când toată lumea o lăuda că-i sprintenă și neobosită s-au rătăcit în negura timpului, așa cum și amintirile parcă s-au risipit printre ani, sfărmate în cioburi fără formă, pe care creierul greu reușește să le pună laolaltă. Trupul i-a rămas firav, lipsit de putere, ba chiar s-a încovoiat spre înainte, fața rotundă și albă, totuși, a scăpat neobservată de neprietenoasa bătrânețe, căci numai câteva linii subțiri, ca firul de ață, i-au fost desenate la coada ochilor și colțurile gurii drepte, cu buze subțiri. Părul alb, prins la spate, era acoperit cu un batic negru cu flori mici, roșii, iar ochelarii cu rame metalice, subțiri, îi ajutau ochii verzi, rotunzi, să vadă la vreo douăzeci de pași, în față. Purta cizme scurte, din piele neagră, cumpărate cu mulți ani în urmă, a căror talpă s-a uzat atât de mult încât a simțit că este udă pe laba piciorului, însă le păstrase și îngrijise, căci păreau aproape noi. „Ar trebui să-mi cumpăr altele, dar pentru câte zile-oi mai avea!...Doar n-o fi mereu apă pe stradă!” De asemenea pardesiul, ros pe la mâneci, gri – petrol, fusese cumpărat demult, când încă mai lucra. S-a oprit câteva clipe, a inspirat adânc, a schimbat sacoșele dintr-o mână-n alta și a continuat deplasarea. Până acasă mai avea puțin de mers. A observat două femei, vecinele sale, stând de vorbă în fața porții casei unde locuia una dintre ele. Ar fi preferat să treacă mai departe, numai să le salute, dar era sigură că nu va reuși.

– Bună ziua, doamnă Preda! Da' ce te grăbești așa? Vrei să-ți dai sufletul acum, în prag de sărbători?

– Bună ziua, doamnă Jorăscu! Ce mai faceți? a răspuns, ca și cum nu i-a sesizat ironia. Vorbiți cu doamna Nechita, după cum văd! a continuat, dându-și răspunsul.

Pe Veta Jorăscu o cunoștea toată strada, iar la rândul ei nu scăpa nimic din mahala. Stătea aproape toată ziua la poartă și interoga trecătorii, se muta apoi la magazinul alimentar unde se puneau la curent cu noutățile, iar spre sfârșitul zilei își vizita câteva vecine, cu care făcea schimb de informații. Lucrase puțin timp ca vânzătoare la un aprozar, dar pensia de urmaș, după decesul bărbatului care fusese impiegat feroviar, o aranjase bine, cum nu ar fi gândit vreodată. Cealaltă vecină, Dorina Nechita, nu era deloc pe placul Vetei. Deși aveau casele față-n față, schimbau rar câteva vorbe. Dorina era mai tânără cu vreo zece ani, locuia laolaltă cu fiul ei, avea grijă de nepoți și era mereu ocupată. Atunci o prinsese Veta la poartă și începuse a o chestiona.

– Păi, mai stăm la taclale, că vorbim rar. Lumea ar crede că suntem sfădite!

– Nici nu m-am gândit la așa ceva!

– Apoi gura lumii n-o poți acoperi! a cugetat cu voce joasă Dorina.

A dat să plece, dar nu era simplu.

– Da' ce cari în sacoșele alea? Ți s-au strâmbat picioarele, femeie dragă, sub povara greutateii!

– Am cumpărat câte ceva pentru sărbători. Vor veni copiii acasă la „Crăciun” și mă pregătesc cum se cuvine. Nu au fost de mult, amândoi, la sărbătorile de iarnă! Fata ajunge mai ușor. Mai ales când trăia bărbatul meu!... Uneori venea din trei în trei săptămâni, apoi mai rar. I-au crescut copiii și nu mai poate pleca.

– Da' la ce te așteptai? Fata mea nu a mai venit de zece ani. Vorbim la telefon, destul! Cică vrea să-mi pună internet, ca să ne vedem pe calculator, da' ce, eu mă pricep la astea!

– Așa se procedează acum! a încercat Dorina să scurteze conversația, simțind că Melania Preda ar vrea să plece. Îți doresc spor la treabă, vecină! Chiar m-aș bucura să-ți văd copiii!

– Vor sta câteva zile și o să-i vezi. Abia aștept să vină! Mai ales că pe Eugen nu l-am văzut de câțiva ani!

– Da' tot în Spania este băiatul? întrebă Veta Jorăscu.

„Știe tot!”, își zise Melania.

– Da, tot acolo.

– Da' nu s-a recăsătorit, nu-i așa?

„Nimic nu-i scapă!”

– Nu. Nu știu ce are de gând.

– Mie de la început mi s-a părut că nu se potrivește cu fata aceea!

„Cum și-o fi dat seama!”

– A fost alegerea lui. Am plecat, că am multă treabă. Bună ziua!

– Spor la lucru! Toată viața ai muncit! Mai odihnește-te! Pe mine nu m-ar fi lăsat Fănel să merg la serviciu, Dumnezeu să-l ierte, că bun bărbat am avut! M-am angajat fără să știu! a continuat Veta.

„Ca și cum te-ai omorât tare cu munca! Mare noroc ai avut!”

– Noi am dus-o mai greu. A trebuit să muncim amândoi. Bună ziua!

– Da' cum mai stai cu sănătatea, doamna Preda? Am auzit că ai fost de câteva ori la spital anul acesta!

„Extraordinar! A aflat-o și pe asta!”

– Da, am fost la Fundeni. La Neurologie. Acum chiar am

plecat. Vă las să vorbiți. La revedere!

– Nu trebuie să te mai gândești la boală, ci la copiii care vor petrece Sfintele Sărbători ale Nașterii Domnului cu dumneata! a intervenit împăciuitoare Dorina Nechita.

– Am o mare bucurie în suflet! Abia aștept să ajungă!

Melania Preda a plecat îngândurată. Nu ar fi dorit să-și amintească de spital. Nici nu ar fi vrut să se gândească la bărbatul ei, ca să nu plângă. De peste șapte ani sufletul soțului a trecut la ceruri, însă nu s-a obișnuit fără el. Îi era foarte greu singură. S-au înțeles bine, au muncit de când s-au căsătorit, au crescut copiii, i-au ajutat să termine facultățile, au economisit cu greu fiecare bănuț, căci salariile erau mici. Lucrase îngrijitoare la o grădiniță de copii, cu program prelungit, bărbatul ei învățase tâmplăria de la 16 ani, fusese angajat la o fabrică de mobilă, după program mai meșterea acasă, ca să adune bani să-și crească copiii. Eugen se născuse primul, fusese printre primii din clasă până aproape să termine liceul, apoi i-a intrat în cap să facă afaceri. L-a convins să meargă la facultate, a ajuns inginer de autoturisme, s-a căsătorit în grabă, însă după nici un an de zile a divorțat. A deschis un atelier de reparații auto cu un coleg, a împrumutat bani din bancă, dar la scurt timp s-a retras din afacere. Umbla vorba că-i plac jocurile de noroc, deși nu a recunoscut niciodată. Nici în fața lui taică-său, când l-a întrebat, nu a cedat. A plecat din țară, supărat pe părintele care l-a dojenit și care i-a reproșat că l-a dezamăgit.

– Vezi mâna asta! Nu are decât trei degete! Pe astalaltă era să mi-o taie pânza ferăstrăului electric de la cot! Dacă aș fi rămas fără mâini, nu aș fi plâns de durere! Aș fi suferit că nu mai aveam cu ce să muncesc, ca să vă pot crește, să vă plătesc studiile, chiria și hainele, pentru a nu vă fi rușine în fața colegilor. Iar tu arunci banii la ruletă, cărți și zaruri?!

Acestea au fost ultimele vorbe spuse de Dumitru Preda fiului. Nu și-au mai vorbit de atunci. Eugen a venit acasă la înmormântare, din nefericire prea târziu pentru a-și cere iertare. A vorbit foarte puțin în zilele cât a stat la căpătâiul părintelui căruia i-a înșelat așteptările. Avea ochii roșii de plâns, iar privirea purta amprenta clară a durerii și vinovăției. A spus că o duce bine în Spania, dar mama are un simț aparte, ce îi semnaleză îndată gândurile nespuse ale fiului. Nu a insistat să afle mai multe despre băiatul în care-și pusesese mari speranțe. Îl privea pe ascuns. Slăbise mult. Nici hainele nu erau foarte bune, păreau largi și uzate, cu toate că îl știa foarte pretențios. Nici mașină nu avea, iar oamenii spun că sunt ieftine acolo. Sau de ce nu a închiriat una, dacă a venit în grabă, cu avionul, după cum afirma el. A mai fost o dată, pentru trei zile. La telefon vorbea cu el puțin și rar, de parcă se temea să sune.

Angela, însă, a fost ascultătoare. O născuse la trei ani după băiat, fusese bolnăvicioasă, dar cuminte și harnică. Îi semăna lui Dumitru. Tăcută și ambițioasă. A absolvit o facultate de industrie ușoară și lucrează la Buzău, la o fabrică de confecții. S-a căsătorit cu un bărbat liniștit, subofiter la pompieri, au doi copii și se descurcă bine. Și-au propus să-și facă o casuță, au mai împrumutat niște bani, dar amândoi sunt chivernisiți și spun că în zece ani vor restitui creditul.

În Ajunul Crăciunului, pe la prânz, a ajuns Eugen. Venise, de data aceasta, cu o mașină mare, neagră. Hainele erau noi și elegante. A scos o mulțime de bagaje din portbagaj, cu diferite mărunțișuri și îmbrăcăminte pentru mama sa. Pe fața Melaniei a apărut o umbră, care i-a șters zâmbetul.

– Ce s-a întâmplat, mamă? Nu-ți plac cadourile?

– Dragul meu, știu că ai vrut să-mi faci o surpriză, dar nu mi se potrivesc hainele acestea! Nu se încadrează cu vârsta mea! Culoarele sunt prea aprinse! Fusta este prea scurtă!

– Intenția mea a fost bună!

– Știu, dar se pare că nu te pricepi să cumperi haine pentru persoane în vârstă. Mă faci să cred că le-ai cumpărat altcuiva și te-ai răzgândit, ca să mi le oferi mie. Nu-i nicio problemă! S-ar putea să-i placă Angelei!

– Dacă nu-ți plac, gata! Le dau de pomană! Soră-mea să-și cumpere, că are cu ce! Chiar mă tem că nu-s nici pe gustul ei!

– Nu trebuie să te superi! Faci cum vrei! Iată, m-am hotărât să le duc la o croitoreasă, să modifice pe unele dintre ele și am să le port! Nu-i bine cum zic!

– Nu-mi pasă!

– Dar să știi că ți-am luat și eu un cadou, mai modest, ce-i drept!

Melania i-a întins fiului o sacoșă din hârtie groasă, maro, cu dungi aurii în care se afla o cămașă.

– Vânătoarea mi-a spus că se poartă modelul și culoarea albastră. Țin minte că-ți place albastrul!

Într-adevăr, Eugen a recunoscut că mama a făcut alegerea bună. Și calitatea, și modelul, și culoarea erau potrivite. A strâns trupul firav în brațe, păstrându-l câteva clipe la pieptul lui.

– Nu trebuia să-ți cheltui banii! Știu că ai pensia mică!

– Mereu v-am cumpărat cu mare plăcere cadouri! De când erați mici! Tu erai supărat pe copiii care aniversau ziua de naștere înaintea ta! Mai ții minte?

– Am uitat unele întâmplări! Mulțumesc, mamă!

Spre seară a ajuns și Angela, cu soțul și copiii. Marian, fusese de serviciu la pompieri și nu a putut pleca mai devreme. S-au îmbrățișat și au vorbit până aproape de miezul nopții.

– Gata, mergeți la culcare! a propus Melania. Am încălzit camerele voastre, iar copiii vor dormi în odaia pentru musafiri. Am să merg dimineață la biserică, apoi vin să pregătim masa de „Crăciun”. Angela, te rog rămâi cu mine câteva minute ca să-ți spun ce să faci până mă întorc de la slujbă. Am pregătit totul!

Colindătorii, în grupuri mici, au bătut în poartă de la primele ore ale dimineții. Eugen și Angela ascultau versuri de colinde, ce le duceau gândurile înapoi, în copilărie. Mama îi îmbrăca cu haine groase, ca să nu înghețe, în timp ce tata le cerea să spună colindul, de mai multe ori, ca să se asigure că știu bine versurile, să nu-l facă de rușine în mahala. Odată nu le-a permis să plece, deoarece nu i-a convenit că Eugen s-a bălbâit la ultima strofă. Nu l-au impresionat băieții care-l așteptau la poartă și fluierau nerăbdători, cum nici bulgării de zăpadă aruncați în geam nu l-au scos din fire. Era calm și ferm. Nu accepta lucrurile făcute pe jumătate.

Masa festivă a însemnat o mulțime de bucate, prăjituri și plăcintă, cozonac și băuturi, pentru adulți și copii.

– Cum de-ai reușit singură să faci toate bucatele astea? a întrebat mirată Angela.

– M-am trezit dimineață, devreme, ca să am spor la treabă și încet, încet, am reușit. Gândul că veniți toți la mine mi-a dat mai multă putere!

– Dar doamna doctor a spus să eviți efortul fizic! Vrei să ajungi din nou la spital? a dojenit-o fiica.

– Nu-ți fă griji! Am timp să mă odihnesc după ce plecați

voi.

– Nu mai vorbesc că ai cheltuit foarte mulți bani! Pe cadourile noastre, ale copiilor, pe mâncare, pe băutură! Cum ai reușit?

– Când Dumnezeu vrea, se poate. Totul se face cu voia Sa și cu inima plină de iubire. Mai ales acum!

– Atunci ar fi bine să-L rogi să pună și în contul meu ceva! a mormăit Eugen sarcastic.

– Am să mă rog pentru tine. Să-ți dea minte luminată ca să mergi pe drumul bun în viață! a venit răspunsul blajin al mamei.

– Ție nici lampa lui Aladin nu ți-ar satisface nevoile! a ripostat Angela.

Cum toți râdeau, s-a enervat instantaneu:

– Te pomenești că tu ești vreo deșteaptă care ai descoperit formula magică să te îmbogățești!

– Nu, dar sunt una care a înțeles că banii se câștigă prin muncă și nu bazându-mă pe hazard.

Aluzia la presupusa pasiune a jocurilor de noroc l-a indispus pe Eugen. S-a gândit că momentul este nepotrivit pentru a provoca o ceartă. În sinea lui știa că sora sa are, într-un fel, dreptate. În cele trei zile ale „Crăciunului” a stat îmbufnat, s-a implicat foarte puțin în discuții, aruncând din când în când, cu privirea, fulgere otrăvite. Mama căuta să-și ascundă mâhnirea care i se strecurase în inimă, rugând pe Domnul și Maica Lui, în gând, să alunge vrajba dintre copiii ei. A plecat la un moment dat în cameră, simțind o durere groaznică de cap. Fusesse la medicul de familie și luase rețeta, dar nu i-au ajuns banii să o cumpere. Erau scumpe medicamentele și știa că vor fi cheltuieli mai mari la sărbători. Și nici la spital, la Fundeni, nu a mai fost în noiembrie, la control, căci terminase cupoanele de călătorie compensată cu trenul, dar până vin cele pentru anul următor nu mai era mult timp. S-a întins pe pat, ca și cum ar fi vrut să vadă ceva pe tavanul alb. Parcă ochii nu o mai ascultau, parcă mintea o lua razna. I se păru că-l vede pe Dumitru. „M-am luat cu treaba și am uitat să dau ceva de pomană, că i-o fi și lui poftă de bunătațile pe care le-am făcut! Dacă nu plecai așa repede, ai fi păstrat armonia în familia noastră! Nu îndrăzneai nimeni să ne strice sărbătorile!”

– Mamă, te simți bine?

Nu a auzit când a intrat Angela. A tresărit.

– Nu am nimic! Am obosit doar! Mă odihnesc jumătate de oră și-mi revin. Nu-ți fă griji! Vezi dacă le trebuie ceva, copiilor, soțului sau fratelui tău!

– Eugen a mers să se întâlnească cu un prieten din timpul liceului. Te las să te odihnești.

Prima care a plecat, în după amiaza celei de-a treia zi a „Crăciunului” a fost Angela. Marian era de serviciu în ziua următoare. Fratele ei nu era acasă, ca să-și ia rămas bun. A bănuțat că intenționat a plecat. Melania i-a condus și i-a strâns pe toți în brațe, ferindu-se să-i fie văzute lacrimile de bucurie și îngrijorare. Eugen a plecat cu două zile mai târziu.

– Nu ai putea sta până la începutul anului următor? Ori te așteaptă vreo fată acolo? Puteai s-o aduci la noi, că nu te făceam de rușine!

– Nu mamă, nu din această cauză mă grăbesc! Am primit liber numai câteva zile și nu vreau să-l dezamăgesc pe patron. Nu lucrez de mult timp la el!

Vorbele bătrânei i se opreau pe buze. Gânduri multe îi hărțuiau mintea. Griji dureroase, de mamă, îi împungeau

inima. Nu credea prea mult din ce-i spunea fiul, dar s-a prefăcut liniștită. L-a îmbrățișat strâns, cu brațele lipsite de putere, l-a mângâiat pe cap, pe față, ca atunci când pleca la școală. Băiatul s-a aplecat ca să-i poată săruta obrații, i-a șters lacrimile de pe barbă, i-a strâns mâinile cu încurajare, cu dragoste, cu recunoștință.

La ieșirea din țară a scos pașaportul ca să-l prezinte pentru control. Gândurile îi zburau haotic. A întins documentele polițistului, care avea o figură plictisită. Se uita prin ele, dând lent câte o pagină. Deodată a pufnit, încruntând privirea, aproape să-i cadă pe ochi sprâncenele stufoase.

– Domnule, vă rog să fiți serios! a mormăit acesta. Vedeți-vă de treaba dumneavoastră, că eu mi-o fac pe-a mea! E clar?

– Dar ce s-a întâmplat? Cu ce am greșit?

Văzându-i surprinderea sinceră, după ce l-a măsurat câteva secunde, funcționarul s-a relaxat. L-a restituit documentele, indicându-i cu privirea pașaportul. Între foile acestuia se găsea o bancnotă de 500 euro.

– Se pare că nu mai știți ce aveți în buzunare!

„Doamne, mamă! Era să mă bagi în belele!” a vorbit Eugen cu sine.

– Vă rog să mă iertați, dar sunt la fel de surprins ca și dumneavoastră! Mama a vrut să-mi facă o surpriză și fără să știu mi i-a pus în pașaport. Nu s-a gândit ce încurcătură se poate produce.

– Și mama mea făcea la fel! Bucurați-vă de ea! Drum bun!

„Biata mama! Și-a dat seama că nu o duc prea bine cu banii și mi-a dat economiile ei! Cu câte sacrificii i-o fi strâns! Dintr-o pensie de 600 lei! Și ce cheltuieli a făcut ca să ne simțim bine! Cum o fi reușit! Anul acesta a făcut și pomenirea de șapte ani de la moartea tatei, am observat că a vărut în bucătărie și în camerele noastre! Iar eu nu am fost în stare să-i trimit măcar 10 euro! Totuși se poate ca Dumnezeu să-i fi dat gând bun și mie, din nou, ajutor. Cu banii aceștia am să pot completa suma care a cerut-o patronul drept garanție, ca să pot primi gestiunea unui depozit de piese auto. Îmi va fi mai ușor și muncă mai puțină!”

După aproape două săptămâni a telefonat Angela. Nu-i trecuse supărarea și nu era încântat când i-a recunoscut numărul. Abia venise de la muncă și ar fi vrut să se odihnească. A răspuns glacial:

– Ce vrei să-mi spui?

– Nu am chef de mofturile tale! Ar fi timpul să te comporți ca un adult serios! Te-am sunat în legătură cu mama!

– S-a întâmplat ceva?

– Da! O vecină s-a alarmat că nu a văzut-o câteva zile, apoi a anunțat poliția și ambulanța. Au găsit-o în camera ei. Mama nu mai este în viață! Dacă poți, vino acasă!

Ultimele cuvinte abia le-a rostit printre sughituri. Suferința și lacrimile i-au schimonosit vocea.

Eugen a ajuns acasă a doua zi, aproape de miezul nopții. A luat primul avion la care a găsit bilet. Sora sa se ocupase de toate pregătirile pentru înmormântare, așa că nu avea ce să ajute. În timp ce stăteau în capelă, tăcuți în priveghi, aproape singuri la o oră târzie a zilei, Angela i-a întins fratelui o revistă. Eugen a luat-o cu ambele mâini, privindu-i curios copertele albastre și lăsând paginile să cadă repede, una peste alta, citea în grabă câte un titlu, din zecile de articole scrise cu mîgălă și pasiune, de oameni necunoscuți lui.

– Nu am știut de revista aceasta! De unde o ai?

– Este revista „Viața Noastră” a C.A.R.P. „Elena Cuza”! Mama era membră de mulți ani! Dar nu numai despre revistă voiam să-ți vorbesc. Am găsit carnetul de împrumut și niște documente. Citește, te rog!

Tânărul a luat o foaie, mai mult pentru că i-a cerut soră-sa și nu pentru că l-ar fi mânat curiozitatea. Ce putea să-i mai stârnească interesul ca să uite câteva momente de suferința care le-a fost dat s-o trăiască! Era o xerox copie, pe care a recunoscut scrisul mamei, lăbărit, ce ocupa aproape toată pagina. A citit: „Domnule președinte, Subsemnata Preda Melania, pensionară, văduvă și membră a Casei de Ajutor Reciproc de peste 30 de ani, vă rog să îmi aprobați un împrumut în valoare de 5000 lei, pe care să-l restitui într-un an de zile. Sunt diagnosticată cu o leziune cerebrală gravă care trebuie operată îndată. Funcționara de la ghișeu mi-a spus că am întârziat o lună cu plata ratelor la împrumutul anterior și sunt considerată rău – platnică. Vă rog să țineți cont că nu am întârziat niciodată în 30 de ani cu plata ratelor și contribuțiilor, dar anul acesta am avut mai multe cheltuieli pe care cu greu le-am plătit din pensia mea. Cu banii din împrumutul pe care l-am cerut, doresc să merg la spital și apoi să zugrăvesc casa, ca să o găsească copiii curată, dacă vor veni să mă vadă la sărbători. Am auzit că sunteți un om bun și trag nădejde să mă ajutați. Mulțumesc. 2 noiembrie.”

– Deci a păstrat banii ca să ne primească pe noi cum se cuvine! a șoptit el.

– Acum citește și cealaltă foaie!

De această dată atenția și curiozitatea au crescut. A sesizat antetul mare, cu litere colorate, la jumătatea paginii, apoi câteva propoziții așezate frumos, cu font „Arial”: „Stimată doamnă Preda Melania, Consiliul Director al Casei de Ajutor Reciproc a analizat cererea dumneavoastră și documentele

medicale pe care le-ați atașat și a aprobat creditul solicitat, fără penalități și cu dobânda cea mai mică. Mai mult de atât, s-a hotărât să vi se acorde un ajutor nerambursabil în valoare de 500 lei. Cu speranța că vă veți însănătoși cât mai repede, vă dorim sărbători fericite alături de persoanele care vă sunt dragi. Cu stimă, Președintele Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor.”

Cu lacrimi care îi ardeau obrazii, Eugen și-a luat sora în brațe. Au stat minute în șir îmbrățișați, lângă sicriul mamei, al cărui chip părea să se lumineze, căci bucuria și dorința cea mai mare din ultimele clipe ale vieții s-a împlinit. Copiii ei dragi s-au împăcat. După clipe tămăduitoare de iubire frățească, nerostită, au simțit prezența unei persoane lângă ei.

– Vă rugăm să ne scuzați, doamnă Nechita! Nu v-am observat!

– Eu vă rog să mă iertați, dragii mei! Știu că vă este greu! Mult și frumos mai vorbea doamna Melania de voi. Eram singura vecină căreia mai spunea ce are pe suflet. Oricum, foarte puțin vorbea de necazurile ei.

– Mulțumim că i-ați fost aproape! Știu că vă aprecia foarte mult! a răspuns Angela.

– Nu a spus niciodată cât de gravă este boala! M-a rugat să o girez la C.A.R.P. pentru împrumut. Spunea că nu se descurcă la casele de schimb valutar și m-a rugat pe mine să schimb 500 euro ca să îi aibă la ea, că trebuia să facă analize la clinici private. După Anul Nou am văzut că nu arată bine, dar a răspuns că are inima încărcată cu atâta dragoste pentru voi, încât nu simte nici o altă durere. A fost o femeie minunată, o vecină bună și o mamă extraordinară! Dumnezeu să aibă în grijă sufletul ei și să-i dea odihnă veșnică! Îmi voi aminti mereu de ea cu drag!

Ochii fiului priveau cu recunoștință către mama. Iubirea ei a fost fără margini.

⚕

CABINETE MEDICALE

⚕

STOMATOLOGIE

- **DR. PODARU ILIANA**
etaj 1, camera 15
- **DR. DORNIANU RODICA**
etaj 2, camera 27
- **DR. IVAN AURA-ANDREEA**
etaj 2, camera 28

50%

Reduceri de până la
Doar pentru membri!

ECOGRAF

etaj 1, camera 19

DR. COJOCARU LUCIAN

Cost ecografie realizată cu ajutorul unui ecograf DOPPLER

	Membri salariați	Membri pensionari
Abdominal	15 lei	10 lei
Tiroidă	35 lei	25 lei
Mamar (Sân)	60 lei	50 lei
Doppler membru inferior	35 lei	25 lei

OFTALMOLOGIE

etaj 1, camera 19

- DR. ȘERBAN MARIA
- Cost consultații
5 lei membri
10 lei nemembri
- DR. ROMANESCU CARMEN
- Consultații Gratuite
oferite membrilor ce vor opta
pentru o pereche de ochelari

TRATAMENTE

etaj 1, camera 19

ASISTENT MEDICAL
RĂȘCANU CARMEN-MIHAELA

Preț analize medicale valabile
doar pentru membri

glicemie - 3 lei
analiză sânge - 5 lei/analiză
analiză urină - 5 lei/analiză
ședință aerosol - 3 lei

tensiune - GRATUIT
injecții - GRATUIT

Serghei COLOȘENCO

Rebusul la bilanț

Revista „Viața noastră” are, începând cu primul număr, rubrica permanentă de cuvinte încrucișate și enigmatică, de care mă ocup, publicând și creațiile unor autori avizați.

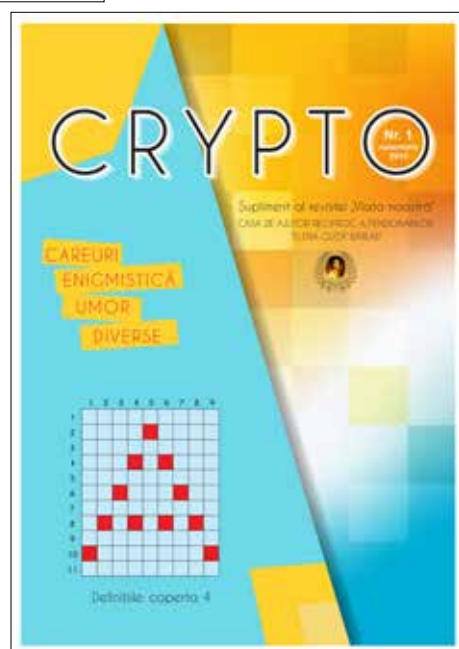
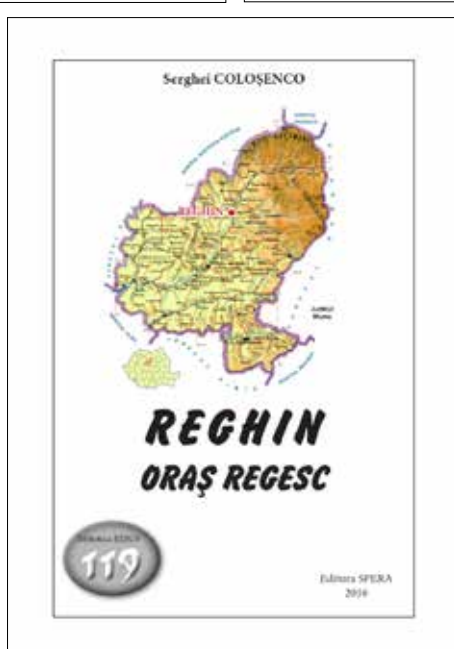
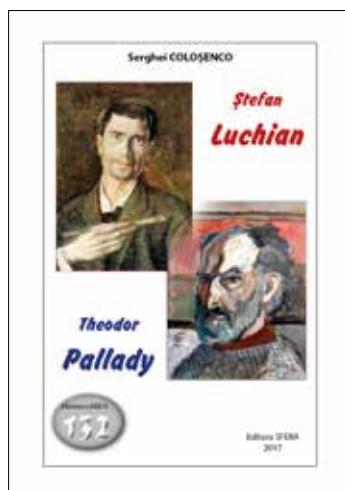
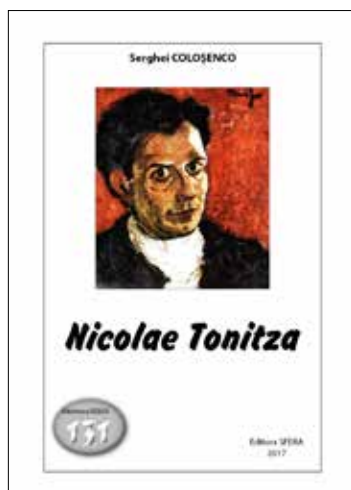
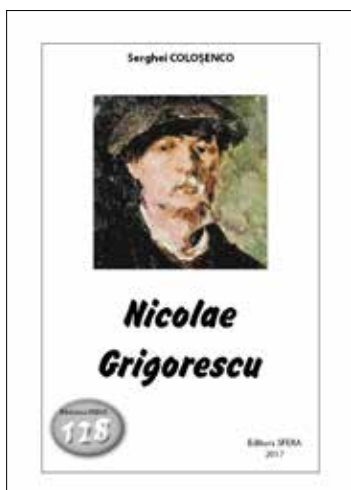
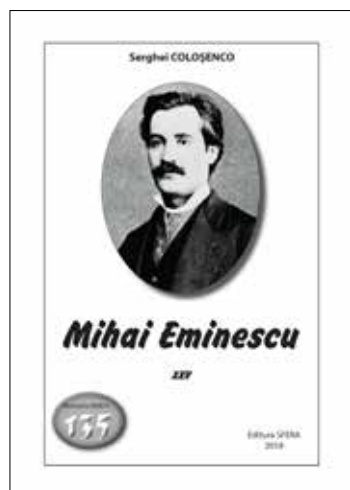
Pasiunea pentru acest „sport al minții”, rebusul, pe care îl alătur șahului, duce la lecturi avizate, la informații din varii domenii, la întocmirea de fișe, la consultarea dicționarilor, a enciclopediilor, a albumelor etc. Un semnal în acest domeniu îl constituie apariția suplimentului trimestrial „Crypto”, ajuns la numărul 10, în care colaboratorii sunt pensionarii din Bârlad, dar și din țară: București, Iași, Botoșani, Timișoara, Lugoj, Curtea de Argeș, Călărași, Sibiu, Cluj-Napoca, Brașov, Brăila, Gorj, Dolj, Alba, Mărășești.

Nu pot să trec cu vederea micile pliante omagiale

dedicate membrilor Casei de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza”: Nicolae Ghețău, Elisabeta Teletin, Dumitru Andrei, Nicolaie Mihai, Gruia Novac, Paraschiva Ciobîcă, Livia Pavel ș.a.

Au mai apărut plachete pentru cei din Reghin, dar și despre Mihai Eminescu, N. N. Tonitza, Nicolae Grigorescu, Theodor Aman, Ion Andreescu, Francisc Șirato, Theodor Pallady, Gheorghe Petrașcu, Ștefan Luchian, Ion Țuculescu, Alexandru Ciucurencu, „Personalități bărlădene”, care au avut ecou în rândul iubitorilor de astfel de preocupări.

Sper ca în anul în care am intrat să îmbogățesc biblioteca rebus a C.A.R.P.-ului cu alte titluri.

ASPECTE DIN „VIAȚA NOASTRĂ” ÎN VIZIUNEA EPIGRAMIȘTILOR ROMÂNI

Selecție de Nelu Vasile - NEVA

Soluții

Nu vom putea ieși din criză
Decât cu mijloace de „piață”:
Democrația – ca deviză,
Corupția – ca mod de viață!

Stelian IONESCU

Justiția română

„Stat în stat”, c-un rol aparte
Și putere absolută,
Ce disputa o împarte,
Când pe lei, când pe valută!

Aurel BAICAN

Pensia

În speranța de-a trăi,
Pensia-i o glumă bună –
Ei te-njură la o lună,
Tu în fiecare zi!

Vald CERNEA-JERCA

Rușinea

Cuvânt pe care-l pomenim
În mod impropriu și confuz,
Căci, spre regretul unanim,
Se pare c-a ieșit din uz.

D.F.IONESCU-GHINDENI

Remediu

Să mă rog la Preacurata
Junghiurile-mi dau ideea,
Ca să trec în vârstă-a patra,
Că m-am săturat de-a treia.

Alexandru BĂEȚAN

Ședințe parlamentare

În parlament, veniți cu mapa,
Dezbat proiecte pân' la ziuă:
Senatul bate-n puiă apa,
Iar deputații... apa-n puiă!

Mihai HAIVAS

Concluzie

Suntem un neam de oameni răi,
În transhumanță, ca o turmă,
Pe ruta dintre două băi:
Cea de botez și... cea din urmă!

Marian DOBREANU

Nepotismul în România

Făcând statistici, uneori,
Putem să fim și patrioți
C-avem, azi, cei mai mulți nepoți
La mia de locuitori.

Valerian-Ion LICĂ

Excepție

Azi nu e nici o noutate
Cu ceea ce se-ntâmplă-n stat;
Dezordine constăți în toate,
Doar... jaful e organizat!

Aristotel CRUCEANU

Votul uninominal

Schimbarea cred că este-n bine
Căci înainte-n mod stupid
Mințea partidul pentru tine...
Acum minți tu pentru partid!

Mihai BATOG-BUJENIȚĂ

Constatare

E timpul de răspântie
Dacă-ndrăznesc, azi, ciorile
Să spună cum să cânte
Privighetorile.

Nicolae DRAGOȘ

Țăranul

Un rege Lear cu ochi trudiți,
Ce nu și-a întinat blazonul,
Pe care-o mână de bandiți
Îl pun să facă pe bufonul.

Nicolae-Paul MIHAIL

Egalitate

Suntem în fața unor legi
Cu toți egali, dar să-nțelegi
Că dâșii au averi, palate,
Iar tu ai credite și rate!

Georgeta-Paula
DIMITRIU

Medicală. Diagnostic

În aceste vremuri grele,
Fără ample divagații,
Toți miniștrii au sechele,
Premierul – malformații.

Victor BARBU

La vârsta a treia

Ai prestigiu prin etate,
Dar o implicare slabă:
Ce folos că știi de toate
Dacă nimeni nu te-ntreabă?!

Constantin
IURAȘCU-TATAIA

Noi și Europa

Ne găsirăm, hopa-țopa
Când domol, când răspicat,
Să intrăm în Europa.
Vorba e: în ce-am intrat?...

Ion CĂNĂVOIU

Decizie istorică

(după G.Topîrceanu)

Azi guvernul cu prestanță
la corupția la horă;
Însă ce mai discordanță:
El minor și ea majoră!

Eugen DEUTSCH

Măturătorii primesc spor de rușine

Că spor au măturând, e bine,
Dar sincer vă mărturisesc:
Vreau și eu sporul de rușine,
La pensia ce o primesc.

Dan CĂPRUCIU

Procesul învârtelilor

Știu bine, deci nu bănuiesc,
Că veșnic se-aranjează „ploi”.
Mai marii vremii „se-nvârtesc”
Iar ameziții suntem noi.

Nicolae FULGA

Nuanțe

Unii umblă mai întâi
Ca să-și facă-un căpătâi,
Iar alții fără sfială
Doar după... căpătuială.

Petre GIGEA-GORUN

Stare de fapt

România se topește –
S-a dezlănțuit infernul –
Soarele ne pârjolește
Mai ceva decât Guvernul.

Valentin GROZA

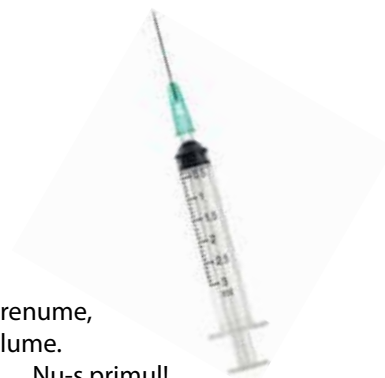
Părerii

Țara stă bolnavă... Doctori cu renume,
Doctorii, rețete... Toate de pe lume.
Dar Ion: „Tăicuță, eu sunt prost... Nu-s primul!
Nu i-ar sta mai bine de-ar schimba regimul?”

Aurel IORDACHE

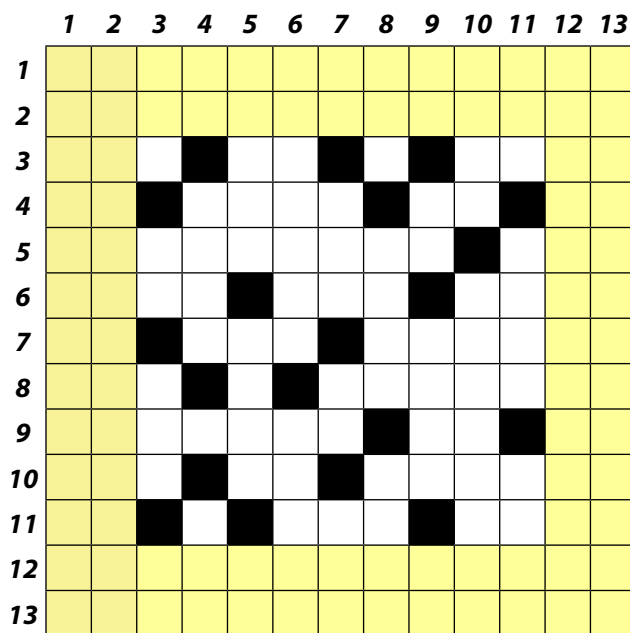
Acolo unde e-anarhie
Și-s genii toți, de-o vreme-ncoace,
Nu face nimeni ce știe,
Nu știe nimeni ce face!

Florian SAIOC

VIZIUNE PRIVIND VIAȚA NOASTRĂ (9)

(fantezie)

ORIZONTAL: 1) ... 2) ... 3) Dublin Institute of Technology (siglă) – NU stau înaintea lor! – Treaptă ierarhică. 4) Reconsolidat la margini! – Metaloid toxic, roșu-închis la culoare – Pom fără nimic! – Jumătate de tonă! 5) Medicamente care neutralizează aciditatea gastrică – Premianți din Șimian! 6) Cunoscut uricar – Locul de lângă noi – Clavir. 7) Nume avocalic! – E de dreapta! – Cabrioletă. 8) Codul aeroportului Bugulma (Rusia) – Rest la prelucrarea chimică. 9) Sportivii dintr-o ambarcație – Spărgător de sticlă! – Nene rebusist! 10) Trasă de ureche – Seva sevei! – Figurează ca motiv de ceartă. 11) Ins fără cap! – Abreviație (presc.uz) – Cenușiu-roșcat. 12) ... 13) ...

VERTICAL: 1) ... 2) ... 3) Nu permite jocul de table – Jumătatea tatei! – Cuvânt de mulțumire – Foc ce a fost lichidat! 4) Vin sec! – Îndeamnă animalele la mers - Virginia Union University (siglă). 5) A iubi intens – Fierturi de carne cu legume - Asia! 6) Scos din funcție – Plată făcută înainte. 7) Miez de cotlet! – Deosebit de mare – Reportaj de pe margini! – Cu sensul "viață" la compunere. 8) Editura Academic Press (siglă) – Exprimate prin cuvinte – Concepție de viață. 9) Jeep gol! – Număr de căpițe! – Casa unor bătrâni – Limitează devizul! 10) Grație – Cântare la împărțășania preotului (pl.). 11) A se întoarce la țară – Popularul hidromel – Națiune. 12) ... 13) ...

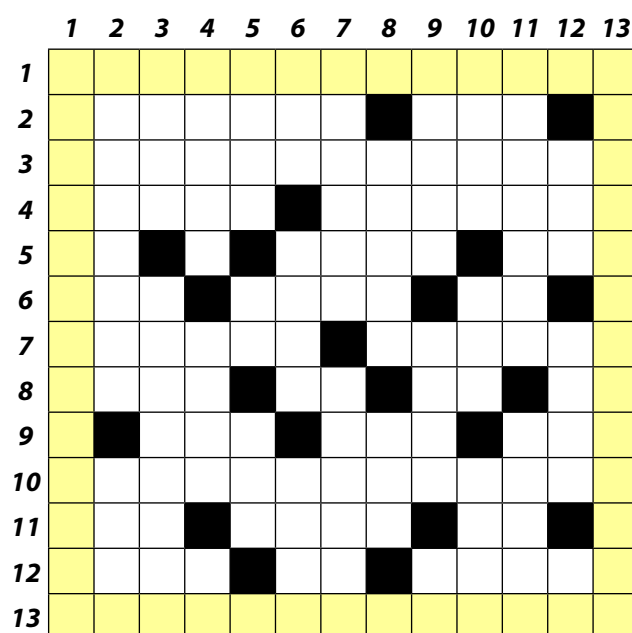
Dicționar: UUA

P.S.: Pornind din stânga sus în sensul acelor de ceasornic și urmând în spirală traseul rasterat, veți descoperi viziunea doamnei Georgeta-Paula Dimitriu cu privire la viața noastră (epigrama cu titlul „Ce-i viață”).

Pagină de **Nelu VASILE,**
Turburea, Gorj

ANIVERSAREA UNUI COLABORATOR

(fantezie)

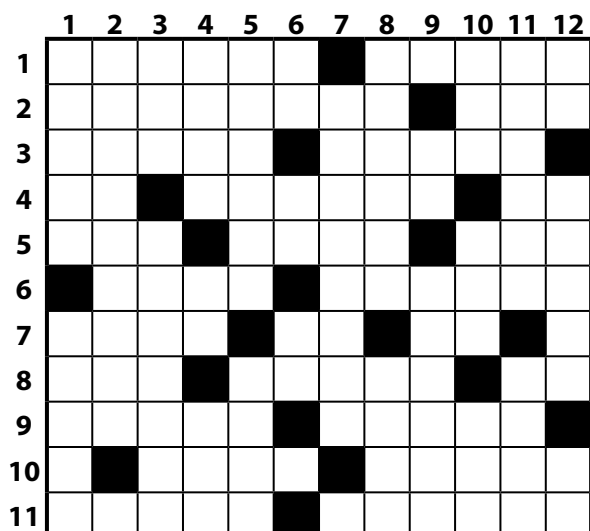
ORIZONTAL: 1) ... 2) Locuitor din Sicilia – Afară din teren. 3) Sunt considerați drepti. 4) A seca un lac – De natura seului. 5) E încet, fără poftă dejoc! – Prefix vechimii – Masiv din Tibet. 6) Oamenii lui Burebista (sg.) – Băț subțire – Nota plutonului! 7) Atributul celui învățat – Fragmente succesive dintr-un roman. 8) Înghițitoare de săbii – Caz ce a fost uitat! – Ros pe margini! – Prevăzute în stoc! 9) Prima doamnă – Prefix "în legătură cu viața" – Transportor pe apă. 10) Însușirea a ceea ce este captivant. 11) Picior de lemn – Unchiul din Banat (pl.) – Rotit la stânga și la dreapta! 12) Te lasă cu mâinile goale – Aripă de sitari! – Obişnuit cu lipsurile. 13) ...

VERTICAL: 1) ... 2) Menționare în documente – Vechii ospătari. 3) Dosar cu acte – Titlu preoțesc. 4) Vechi mercenari – Actriță renumită – Întrebare în tăcere! 5) Acompaniament pentru aezi – Limitele netoților! – În acest moment. 6) Complet ardelenesc – MIA are zece (sg.) – Arbori seculari. 7) Plantație albastră (pl.) – Zvântat. 8) Atribut pentru un bărbos – Priviți fără limite! 9) E tot un drac – Celebrități literare – Sac cu fundul rupt!... 10) ...și materialul din care e făcut – Animal prins în cursă! – Supt la față. 11) Storși de vlagă (reg.) – Loc de întoarcere pentru un ostaș. 12) Nu-i a bună – Limitator verbal – Pâlc de salcâmi din vale! 13) ...

Dezlegări: Viziune privind viața noastră (9): EUNVARTEJSAUE – IVINDELAPARIO – DIT – OV – P – RANG – RT – BROM – PM – TO – ANTIACIZI – MIA – DIAC – ACI – PIAN – NM – EST – SARETA – UUA – U – REZIDUU – ECHIPAJ – IC – NN – ATA – EV – CLENCI – NS – V – ABR – SEIN – AOFUANIEDNACT – OTOUASOZZEMRE (E un vârtej sau e o goană, / Un intermezzo sau o toană... / E-un dar divin de la părinți / Atunci când ei n-au fost cuminiți!). Aniversare: LAMULTIANISER – ITALIAN – AUT – G – NEPARTINITORI – ASANA – SEBACEU – ET – I – STRA – IAC – DAC – NUIA – UT – O – ERUDIT – SERIAL – TECI – AZ – RS – TO – P – EVA – BIO – VAS – ATRACTIVITATE – SAN – UICI – RT – N – ILIC – SI – SARAC – SICEZETPASALO (La mulți ani Sergiu Coloșenco la șaptezeci și șapte de ani). Nicolae Tonitza: BARLAD – MOHOR – ANTONITA – ALB – CALFA – IRINA – AS – FRANTA – RP – UTA – TREI – OIA – ATEI – REFREN – ISER – FI – AB – Z – LIL – OSMAN – IE – FAIER – ELIZA – O – ELEV – UCISA – VOREL – ITALIA. Anagrama: MASIVE, APAR, AMAR, POTERA, TIRADA, URIC, IDE, UTA, IDO, O, UNANIM, L, UNIRE, ETALA, S, LATIME, A, USA, ARI, EST, RUTA, ICONAR, ANISET, COTA, TAVI, APATIC.

N. N. TONITZA

(1886 - 1940)

ORIZONTAL: 1) Orașul din Moldova situat pe valea râului omonim, între Colinele Tutovei, unde s-a născut Nicolae Tonitza, la 13 aprilie 1886, în căsuța de pe strada Ștefan cel Mare nr. 341 – Fostul coleg de clasă de la Gimnaziul bărlădean, viitor arhitect, cu care elevul Toniță (pictorul își va scrie numele cu **tz** după ce a plecat peste hotare, pentru completarea studiilor, spre a putea fi rostit în diferite limbi), împreună cu Petru Bulgăraș, viitor pictor, au alcătuit o trupă de teatru dând reprezentații prin casele și curțile cunoștințelor dar și prin satele din vecinătatea orașului pe care, mult mai târziu, l-a imortalizat pe pânză, tabloul aflându-se în colecția Zambaccian (Dumitru). **2)** Numele bunicului dinspre tată, răzeșul „cu podgorii bătrâne în comuna Ciurești, județul Tutova”, de unde se trage numele de familie al pictorului – Culoarea predominantă a tabloului **Balcicul sub zăpadă** (masc.). **3)** Lucrătorul calificat în croitorie, cum a fost Neculai I. Tonița, angajat la atelierul neguțătorului de stofe, Vasiliu. Fiind lucrător destoinic, acesta i-a dat în căsătorie pe fiica sa, Anastasia. Mezina Ecaterinei și a lui N. N. Tonitza, născută în 1917; copiii cei mari, Catrina (n. 1914) și Petru (n. 1915), împreună cu nepoata Nineta (viitoarea actriță Nineta Gusti), au fost modele pentru pictorul – tată și unchi. **4)** Adrian Secoșanu – Țara europeană unde Tonitza ajunge în 1909, lucrând un timp în atelierul pictorilor Edmond Aman-Jean și Pierre Laprade; în această perioadă a pictat peisaje, portrete și compoziții. În 1910 expune în atelierul său din Montparnasse un număr de 40 de lucrări-pictură și grafică – Radu Paladi. **5)** Cântec de leagăn – „Grupul celor...”, adică Han-Șirato-Tonitza, a avut o expoziție în 1934 – În poiană! **6)** Necredincioși – Frază muzicală reluată în cadrul unui cântec. **7)** Pictor și grafician român, contemporan cu N.N. Tonitza, cu un desen viguros și expresiv (Iosif; 1881-1958) – A exista – Aurel Băeșu. **8)** Petale de liliac! – Copilul Ismail dintr-o serie de desene datate, din galeria copiilor, când pictorul a vizitat sudul Dobrogei, lucrând la Mangalia și Constanța – Cămașă țărănească. **9)** Muștrare (reg.) – **Portretul... Manoliu**, ulei pe carton, din 1911, reprezentând-o pe cumnata sa (nom.). **10)** Postura copilului Nicolae Tonița la Școala de băieți nr.2 și la Gimnaziul real „Manolake K. Epureanu” din Bârlad, unde i-a avut profesori de desen pe Grassu și Cârdu – Cei căzuți în război pe care-i plâng văduvele și copiii evocați în desenul **Femei la cimitir**, publicat în „Cuvântul liber”, la 6 octombrie

1919 (fem.; sg.). **11)** Grafician și pictor român, cu care Tonitza se împrietenește la München, un adevărat căutător de artă vie și autentică (Lascăr; 1879-1918) – Țara în care Tonitza călătorește în 1903, în cadrul unei excursii a studenților de arheologie din București condusă de Grigore Tocilescu, vizitând Roma, Neapole, Pompeiul, dar și Santa Croce și Sorento. Peste ani va vizita Milano și Parma, Genova și Veneția, Ravenna și Florența (1909).

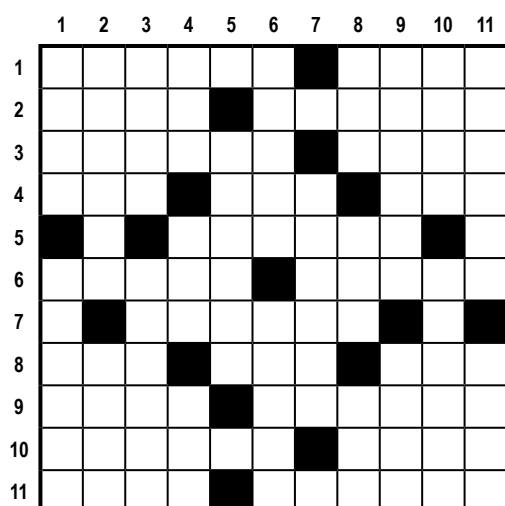
VERTICAL: 1) Bisericele din satele Grozești și Scorțeni din acest județ moldav au fost pictate de Tonitza, împreună cu colegii de la Iași, Ștefan Dimitrescu, Constantin Bacalu și Dumitru Pavlu, în 1904, iar în 1912 zugrăvește singur pe cea de a doua – În acest județ din Câmpia Română Tonitza începe în 1914 zugrăvirea bisericii din satul Netezești, împreună cu alți artiști. **2)** Mama pictorului, născută Vasiliu, în Bârlad. Neculai a fost primul dintre cei cinci copii. **3)** Post de televiziune german (siglă) – Încăperea de lucru a lui Tonitza de la Văleni de Munte era luminoasă într-o casă cu prispă la stradă, iar în spate, spre munte, o livadă unde se jucau copiii, pe care tatăl îi urmărește și-i pictează. **4)** Actriță și cântăreață americană (Jeanette) – Eugen Rotaru – Dumnealor. **5)** Populație celtică din antichitate, care a trăit și pe teritoriul Daciei – Lac și localitate în Rusia. **6)** Dan Ionescu – Alexandru Rusan – Francisc Șirato. **7)** „...artistică”, asociația pictorilor și sculptorilor români, care organiza saloane oficiale, la care a participat și N.N. Tonitza (nom.). **8)** Luna anului 1923, când N.N. Tonitza a avut o expoziție personală cu picturi și desene – Localitate în Turcia asiatică. **9)** Ion Andreescu – Numele de alint al pictorului hușean Ștefan Dimitrescu, prieten și coleg de școală la Iași al lui N.N. Tonitza. **10)** Sculptor român, autor al portretului „Tonitza”, unul din membrii „Grupului celor patru”, creat în 1926 (ceilați fiind Tonitza, Dimitrescu, Șirato), având un rol important în promovarea unei arte realiste (Oscar; 1891-1976) – Tabloul expus de Tonitza în localul *Sindicatului Artelor Frumoase* din București, în ianuarie 1925, cu o sută de lucrări, ce îi redă pe acești oameni lipsiți de vedere, a câștigat admirația iubitorilor de artă. Alte titluri: **Fetița pădurarului, Femeie în cerdac, Croitoreasa, Joc de copii** (sg.; nom.) – Clopot (reg.). **11)** Produsele de ceramică realizate de artiști au fost expuse în anul 1921, alături de tablouri și grafică – Orașul de pe malurile Bahluiului unde tânărul Neculai Toniță frecventează Școala națională de arte frumoase, avându-i ca profesori pe Gheorghe Popovici și pe Emanoil B. Panaiteanu-Bardasare. **12)** Radu Boureanu – Tablourile în care este redată în culori vii Catrina, fiica cea mare, ca o întrupare a primăverii, iar în **Copil în câmp de flori** apare cu trupul din profil și cu chipu-suav și meditativ – Para!

Dicționar: OIA, LIL, RTL, LOFF, OREL, ALUT, ZIL.

Serghei COLOȘENCO

Dezlegări enigme: *Președintele:* NICOLAE MIHAI (cai + hienă + molii). *Contabil șef:* DUMITRU DIMA (mături + dud + mei). *Consilier „șef”:* MIRCEA FITCAL (fetică + măcriș). *Consilieri:* LIVIU-ADRIAN RÂNCU (vidră + alunar + câini); STELIAN FILIP (stele + ani + ilici); TÂNASE VERUȚA (tatu + varan + lese). *Funcționari economici:* MIHAELA TUFARU (mira + elan + ușa + ou); ALINA HELGIU (leu + lipa + naghi). *Contabilă:* CLAUDIA COMĂNESCU (măcăleandru + cucu + os). *Președinta Comisiei de cenzori:* MARIA MUNTIANU (Naum + Maniu + Rațiu). *Cenzori:* VIRGINIA IFTIMIE (in + mei + viță + ferigi); ELENA COCIOABĂ (boa + oaie + cal + ren). *Administrator IT:* COSMIN MIHAI (maci + chimion). *Resurse umane:* ADRIANA RÂPAN (nai + arac + tir + șa); INGRID-DANIELA COZMA (iod + zinc + germaniu + ladă). *Contabilă:* ALBUME – BURSUC – IMINS – MINUTE – ANTREN – CIOBAN – STRUNE – CARTUS. *Criptogramă:* Casa de Ajutor Reciproc a Pensionarilor „Elena Cuza” din Bârlad la ceas aniversar: 120 de ani de la înființare! *Director economic – IT:* HALVITA – REFLEUENT – INVALID – STADIU – R – CARUBIER – UNITARI. *Săritura calului:* REVISTA „VIAȚA NOASTRĂ” BÂRLAD.

ANAGrame ÎNCRUCIȘATE

ORIZONTAL: 1)VAMEȘI ■ARAP. 2)ARMĂ ■OPTARE. 3)RIDATĂ ■CIUR. 4)IED ■TĂU ■DOI. 5)INUMAN. 6)RUINE ■ATELĂ. 7) MELIȚĂ. 8)SĂU ■IAR ■SET. 9)TURĂ ■CIORNĂ. 10)ETANȘI ■TOCA. 11)VIȚĂ ■CĂPIȚĂ.

VERTICAL: 1)MITĂ ■AUSTRU. 2) DOMINA ■UNSĂ. 3)ARSE ■VITALI. 4)RAI ■RĂU ■SĂI. 5)DETUNA. 6)ȚEAPĂ ■RAȚII. 7)CĂMINE. 8)TĂU ■TEI ■OAC. 9)IMPARE ■TONE. 10)RAID ■SĂLIȚĂ. 11)CORALĂ ■CART.

Costel FILIUȚĂ

PREȘEDINTELE

(Biverb anagramat: 3 + 5 + 5 = 8, 5)

CONTABIL ȘEF

(Biverb eliptic anagramat: 6 + 3 + (3) = 7, 4)

CONSILIER „ȘEF”

(Rebo metagramă anagramată: 6 + XXXXXȘ = 6, 6)
L

CONSILIERI

(Rebo metagramă anagramată: 5 + 6 + XÂXXX = 5-6, 5)
U

(Rebo metagramă: XXXXE + XXi + XXXC = 7, 5)
i F P

FUNCȚIONARI ECONOMICI

(Rebo metagramă: XXRX + XXXN + XȘX + XU = 7, 6)
L T F R

(Biverb eliptic
anagramat:
3 + (4) + 5 =
5, 6)

Corneliu

Elisabeta

Gheorghe

(Biverb eliptic anagramat: 4 + 5 + (4) = 6, 6)

CONTABILĂ

(Biverb eliptic anagramat: (11) + 4 + 2 = 7, 9)

PREȘEDINTA COMISIEI DE CENZORI

(Biverb eliptic anagramat:
4 + 5 + (5) = 5, 8)

Gellu

Adrian

Ion

ADMINISTRATOR IT

(Rebo metagramă: XXCX + 7 = 6, 5)

S

CENZORI

(Biverb cu incastu anagramat: 2 + 3 + 4 + 6 = XXXXXXXXXX XXXXXiX)

(Rebo metagramă anagramată: 3 + 4 + 3 + RXX = XXXXX XXCXXXXX)

C

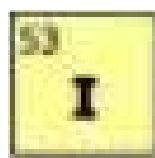

RESURSE UMANE

(Rebo metagramă reflexivă: XXi + XXXC + TXX + ȘX = 7, 5)
P N A D

(Triverb eliptic anagramat: 3 + 4 + (8) + 4 = 6-7, 5)

Contabilă

	A		C
1			
2			
3			
4			
5			
6			
7			
8			
	B		D

- 1) Colecții de fotografii.
- 2) Viezure.
- 3) Urnit cu forță.
- 4) 60 la oră.
- 5) Bună dispoziție.
- 6) Omul cu oile.
- 7) Corzi muzicale.
- 8) Iese pe țevă.

CRIPTOGRAMĂ

	C	D	E	E	C	O	N	D	I
A	A	A	R	I	I	A	A"	N	I
S	J	R	P	S	R	Z	B	N	V
U	O	R	N	I	U	A	A	E	N
T	O	E	L	C	R	S	R	A	I
C	P	O	Â	L	A	S	E	D	I
A	R	N	A	E	A	D	E	F	I
„E	E	D	C	R:	O	L	N	N	R
L	L	A	I	2	A	Î	Ț	A	E!

Pornind din caseta indicată de săgeată veți afla
evenimentul de la 24 ianuarie 2018.

Săritura calului

R	O	I	B	V
A	A"	E	A	A
N	„V	D	I	A
R	L	T	Ț	S
A	A	T	R	S

Pornind din caseta
rasterată și urmând
săritura calului de la jocul
de șah veți afla titlul unei
publicații trimestriale
citită cu mult interes și
orașul unde apare.

Director economic – IT

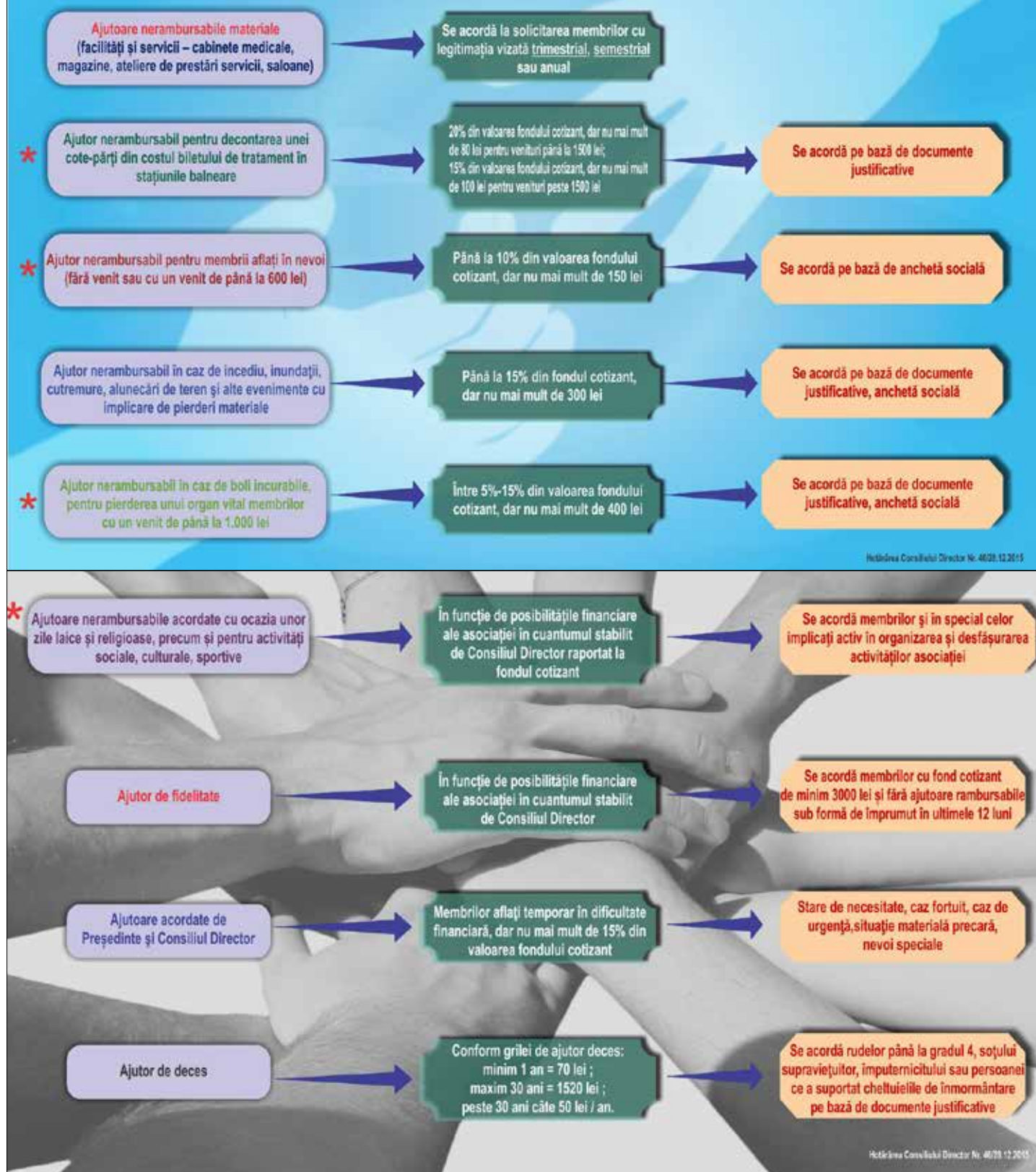
	1	2	3	4	
1					5
2					
3					
4					
5					
6					

ORIZONTAL: 1) Produs zaharos
fabricat din caramel, miere, nuci
aromate etc. (var.). 2) Care se revarsă
înapoi, vorbind despre ape. 3)
Mutilat. 4) Fază de dezvoltare – Cap
de rață! 5) Arbore cu lemnul roșu și
tare, care crește în regiunea alpină
mediteraneană. 6) Omogeni.

VERTICAL: 1) Diftong latin – Cant!
– Perioadă de timp. 2) Codul unui
aeroport din Suedia – Măsurile de
suprafață. 3) Chiot la horă – Strigăt
cu care se cheamă găștele (reg.). 4)
Sat în comuna Horea, județul Alba –
Pomadă de la țară. 5) Teste! – Ester!
Dicționar: LFV, LIBA.

AJUTOARELE NERAMBURSABILE

ce se pot acorda membrilor

* Doar unul singur din ajutoarele enumerate se poate acorda, în raport de Condițiile generale și posibilitățile financiare ale Casei, la 3 ani.

Plugușor întârziat (rit vechi !)

Anul Nou – cel așteptat –
Cum veni, a și plecat,
Fiindcă drumul ce-l urmează
E singura Lui ipostază...
Dar o clip-o să-l opresc,
Ca **Lui**, întâi, să-i șoptesc
Că vreau **Oaspeților dragi**
Să le pun mere-n desagi,
Nuci, roșcove și bomboane,
Din suflet, fără fasoane.
Mânați măi, hăi, hăi!

Zilele-s fermecătoare,
De-aia facem sărbătoare,
O să-i zic chiar jubileu,
Că are-n spate un traseu
De-o sută douăzeci ani
Susținuți de veterani.
Sunați din zurgălăi, hăi!

Știu că ați venit la noi,
Ca invitați buni, de soi.
Luați-ne în serios,
Planul nostru-i grandios:
Cei care-s pensionari
Să n-ajungă proletari,
Le vrem viață bună, vie,
Că de-avem o Românie
Întreagă, cum e acum
Și rotundă, oarecum,
Lor le-o datorăm, din plin.
Mai jinduim la destin...
Altfel, eram risipiți,
Niște ăia pripășiți,
Niște argați schingiuiți
Cine știe de mai... Cine!
Dar, deocamdată, e bine!
Mânați măi, hăi, hăi!

Asta vrem și asta facem,
Ce nu-i bun, pe loc refacem,
Casa Noastră o vrem floare,

Frumoasă și-aromitoare,
O vrem, poate, fenomen
Care prepară polen
Pentru orișice albină.
Casa Noastră e-o grădină.
Zurgălăi și clopoței, hăi!

Oaspeții noștri prezenți
Știm că sunt echivalenți
Cu înaintași de frunte.
De-aceia-i rog să înfrunte
Câteva urări moldave
Culese de prin ceasloave
Sau date din gură-n gură.
Băgate-n tipăritură,
Le-am învățat pe de rost.
Data asta nu iau cost,
Dar la anu' de-ți veni,
Cât vă iau, nimeni n-o ști.
De n-ați adormit, flăcăi, hăi!

Fiindcă munca-i datorie,
Nu-i floare la pălărie,
Învățați-i pe cei mici
Să fie mereu ucenici,
Că o viață fără trudă
E ca dudu fără-agudă
Chiar de-i mică picătura,
Ea face adunătura,
Toate-n lume-s minunate,
Dar fără efort nu se poate.
Și-ncă una, măi flăcăi, hăi!

Hai să credem în destin,
Să bem un pahar cu vin,
Să ne urăm sănătate,
Că-i mai bună decât toate.
Să mai micșorăm prostia
Care-a cuprins România...
Să punem mâna pe carte
Dacă vrem să avem parte,
C-așa ne-nvățau străbunii

Să citim *Biblia* mumii,
Iar când le era greu
Se rugau lui Dumnezeu
Nu să taie la câini frunză,
Ci boala cum s-o ascundă,
Că-i așteaptă lotu-n țarnă
Și tescovina-n povarnă.
O pălincă, măi flăcăi, hăi!

Hopuri, hopuri, hopurile,
La mulți bani în portofele!
Hopuri, hopuri, hopurate,
Moarte-n inegalitate!
În cuvinte aromate,
V-am urat de sănătate.
Nu sunt eu clarvăzătorul
Care vă ghicește zborul,
Destul e că vă stimez mult,
Nu de ieri, ci de demult...
Tocmai de-asta îmi permit
Să vă dau sfat potrivit:
Curățiți-vă mereu trupul,
Dar să nu vă uitați sufletul!
Mergând la Biserică
Viața vă va fi cucernică.
Mânați, măi, hăi, hăi!

Urez tuturor, Prieteni,
Răcoarea de sub cetini.
S-aveți puterea de-a iubi
România, cât o mai fi!
C.A.R.P. „Elena Cuza”
Să-și păstreze călăuza
Pentru cel'alt **Centenar**,
Vis înalt, nobiliar...
Vă salut, contemporani!
La anul și la mulți ani!

24 Ianuarie, 2018

Text: Gruia Novac

O cătine din colecția Casei Noastre de „oglinzi”...

